

6. அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(இ) 1983-84 ஆம் ஆண்டிற்கான கூடுதல் மானியக் கோரிக்கைகள் (ஆ.இ.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 1983-84 ஆம் ஆண்டு கூடுதல் மானியங்களுக்கான கோரிக்கைகளை பேரவையில் முன் மொழிவது குறித்து ஆளுநர் அவர்களிடருமிந்து கீழ்க்கண்ட செய்தி வரப்பெற்றிருக்கிறது.

Message :

“I, Sundarlal Khurana, Governor of Tamil Nadu, hereby give my recommendation to the moving in the Tamil Nadu Legislative Assembly of the Demands for further grants for the year 1983-84”.

பொது விவாதம் பிற்பகல் 1.00 மணிக்கு முடிவடைந்து மானியக் கோரிக்கைகள் வாக்கெடுப்பிற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

8. இறுதித் துணை நிதி அறிக்கை, 1983-84, பொது விவாதமும் வாக்கெடுப்பும்.

திரு. எல். இளையபெருமாள் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய நிதியமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற 1983-84 ஆம் ஆண்டிற்கான இறுதித் துணை மதிப்பீடுகள் சம்பந்தமாக நான் சார்ந்திருக்கிற இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் ஒரு சில கருத்துகளை சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே 1,130.10 கோடிக்கு அதிகமாக தேவைப்படுகிறது என்று அவர்களுடைய உரையில் சொல்லி இருக்கிறார்கள். இதில் வருவாய் கணக்கில் ரூ. 220-24 கோடியும், மூலதன, கடன் கணக்கில் ரூ. 909.86 கோடியும், வெள்ள துயர் துடைப்புப் பணிகளுக்காக ரூ. 37.54 கோடியும், அதற்கு மேல் 7.64 கோடி ரூபாயும், பாலங்களைப் பழுது பார்ப்பதற்காக ரூ. 13.60 கோடியும், பாசன வாயில்களைப் பழுது பார்ப்பதற்காக முன்பு ஒதுக்கிய தொகையை விட அதிகமாக 8 கோடி ரூபாயும், கல்விக்காக ரூ. 6.19 கோடியும், தேவைப்படுகிறது என்று கோரி இருக்கிறார்கள். இதில் நான் சொல்ல விரும்புவது கல்விக்காக அமைச்சர் அவர்கள் கோரி இருக்கிற தொகையை விட இன்னும் அதிகமான தெரிகையை அவர்கள் கோரி இருக்க வேண்டுமென்றே நான் கருதுகிறேன். காரணம் நம்முடைய தமிழ் நாட்டின் நிதி அறிக்கையிலே கொண்டு வந்திருப்பதில் கல்விக்காக கூடுதலாக நாம் ஒதுக்கி இருக்கிறோம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லி இருந்தாலும், இன்றைய நிலையில் பள்ளிக் கூடங்களில் பள்ளிக்கட்டிடங்கள் நல்ல முறையில் இல்லை மாணவர்கள் மரத்தடியில் உட்கார்ந்து படிக்கக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது.

1984 மார்ச் 27] [திரு. எல். இளையபெருமாள்]

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை).

(முற்பகல் 10-40).

நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் ஏழைக் குழந்தைகள் கல்வி கற்க வேண்டும், அதற்கு வசதிகளைச் செய்ய வேண்டும் என்ற வகையில் பள்ளிகளில் சத்துணவுத் திட்டம் கொண்டு வந்து இருக்கிறார்கள். இது ஒரு நல்ல எண்ணத் தோடு கொண்டு வரப்பட்ட திட்டம். ஆனால் இப்படிப்பட்ட திட்டத்தில் பள்ளிகளில் படித்து, விட்டு கல்லூரி மட்டத்திற்கு மாணவர்கள் வருகிறபோது அவர்களுக்கு ஹாஸ்டல் இல்லை, அல்லது ஹாஸ்டலில் போதுமான வசதி இல்லை என்ற காரணத்தால், பல்வேறு ஆதி திராவிட மக்கள், நூற்றுக்கணக்கான பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள், பழங்குடி மக்கள், நம் முடைய அரசாங்கத்தின் வரிப்பணத்தின் மூலம் மக்களின் பணத்தின் மூலம் பள்ளிகல்வி பெற்றவர்கள், கல்லூரி-ளில் மேல் படிப்பு படிக்க வாய்ப்பு இல்லாமல் போய் விடுகிறது. ஆதி திராவிட மக்கள், பழங்குடி மக்கள், பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள் கல்லூரிகளில் படிக்க வாய்ப்பு ஏற்படுத்தும் வகையில் ஆங்காங்கு அவர்களுக்கு தங்கும் விடுதிகள் கட்டிக் கொடுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த வசதிகள் இல்லாத காரணத்தால் அவர்கள் தினமும் 5 ரூபாய் பஸ்சார்ஜ் செலவு செய்து கொண்டு வீட்டிலிருந்து வந்து படிக்க வாய்ப்பு வசதி இல்லாததால் பலர் நடுவிலேயே படிப்பை விட்டு விடுகிறார்கள். குறிப்பாக நான் இடத்தை சொல்ல முடியும். தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில், கடலூரில் உள்ள பெரியார் கலைக் கல்லூரியை எடுத்துக் கொண்டால் அதற்கு ஹாஸ்டல் வசதி கிடையாது. அங்கே கிட்டத்தட்ட 300 மாணவர்கள் படிக்கிறார்கள். 9 ஆண்டுக்காலமாக அந்தக் கல்லூரிக்கு விடுதி வேண்டும் என்று அந்த பிரின்ஸிபால் எழுதி வருகிறார். டைரக்டர் எழுதி இருக்கிறார். மாணவர்கள் 3 முறை உண்ணாவிரதம் இருந்து இருக்கிறார்கள். அந்த நேரத்தில் நம்முடைய அரசும் அதை நிச்சயமாக செய்து கொடுக்கிறோம் என்று உறுதியாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அங்கே கட்டிடம் கட்ட வேண்டியதற்காக பணம் ஒதுக்கப்பட்டும், அந்த டிப்பார்ட்மென்ட் அதைக் கட்டாமல் வைத்து இருந்த அவல நிலை இருந்தது. உடனே பி. டபிள்யூ.டி. அமைச்சர் (முன்னாலே அந்தப் பொறுப்பிலே இருந்தவர்) அவரிடத்திலே சொல்லி, அவரும் உடனடியாக அதற்காக நடவடிக்கை எடுக்கிறேன், ஏன் பணம் ஒதுக்கப்பட்டும், கட்டப்படவில்லை என்பதை இன்ஜினியரிடத்தில் கேட்டு, உடனடியாக செய்கிறேன் என்று வாக்குறுதி கொடுத்து வந்தார்கள். ஆனால் இன்னும் அந்த விடுதிக் கட்டிடம் கட்டப்படவில்லை. அந்த மாணவர்கள் 3 முறை உண்ணாவிரதம் இருந்தும், அதைக் கட்டித்தருவதாக அரசாங்கம் உறுதி அளித்து, பணம் ஒதுக்கியிருந்தும் இன்னும் அது கட்டப்படாமல் இருக்கிறது. இதன் காரணமாக குறிப்பாக ஆதித்திராவிட மாணவர்கள், பிற

[திரு. எல். இளையபெருமாள்] [1984 மார்ச் 27]

படுத்தப்பட்ட மாணவர்கள், பழங்குடி மாணவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆனால் இந்த ஆண்டிலே நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் ஒதுக்குகிற 6-19 கோடி ரூபாயில், குறிப்பாக அந்தக் கடலூர் பெரியார் கலைக் கல்லூரிக்கு ஒரு விடுதிக் கட்டிடத்தைக் கட்டித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏழை எளிய மக்கள் நல்ல முறையில், படித்து பட்டம் பெற வேண்டும் என்ற முறையில் நல்ல எண்ணத்தோடு, கல்வி கற்றால் நாடு முன்னேறும் என்ற அடிப்படையில் பிரச்சாரம் செய்து, பாடுபட்ட பெரியார் அவர்கள் பெயரில் அந்தக் கல்லூரி இருக்கிறது. அந்தக் கல்லூரியில் படிக்கும் மாணவர்கள் 20 மைல் 15 மைல் தூரத்தில் இருந்து கொண்டு இந்தக் கல்லூரிக்கு வந்து படிக்க வாய்ப்பு வசதி இல்லாத காரணத்தால், அவர்கள் ஒழுங்காக வந்து படிக்க முடியவில்லை. ஆகவே, இவற்றை யெல்லாம் மனதிலே கொண்டு, அரசாங்கம் இதற்கு முக்கியத் தீர்மானம் கொடுத்து அந்த விடுதியைக் கட்டித் தர வேண்டும் என்று மீண்டும் வலியுறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தன்னிறைவுத் திட்டத்திலே பாசன வாய்க்கால்களை சீர்திருத்துவதற்காக நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. நம்முடைய வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்களுக்குத்தெரியும். 15 ஆண்டுகள், 25 ஆண்டுகள், 30 ஆண்டுகள் முன்பிருந்தே, கிராம மராமத்து என்ற நிலைமை இருந்தது. தஞ்சை தென்னாற்காடு மாவட்டத்திலே உள்ள கிராமத்தில் உள்ள ஏரி வாய்க்கால்களில் இந்த மராமத்து செய்யப்படவில்லை. முன்பு இதற்கு முறை இருந்தது. எந்தெந்த ஆண்டு, எந்தெந்த வடிகால்களை, அல்லது வரத்து வாய்க்கால்களை சில்ட் கிளியரன்ஸ் எடுக்க வேண்டும் என்ற நிலைமை இருந்தது. அவர்கள் அதை கவனித்து நல்ல முறையில் அதைச் செய்து வந்தார்கள் ஆனால் அந்த நிலைமையை மாற்றி அரசாங்கமே அதைச் செய்வது என்று நல்ல மனதோடு கொண்டு வந்தார்கள். அப்படி நல்ல எண்ணத்தோடு கொண்டு வருகிற போது, இதுபோன்று வாய்க்கால்கள், வடிகால்களை சிமென்ட் குழாய் மூலம் அமைக்கலாம் என்ற திட்டத்தை அரசு கொண்டு வந்தது. ஆனால் அது நல்ல முறையில் முழுமையாகச் செய்யப்படவில்லை. பழைய முறைப்படி குடிமராமத்தும் செய்யப்படவில்லை இதன் காரணமாக பல்வேறு இடங்களில் அந்த வாய்க்கால்கள் மெடிட்டுப் போய் கிடக்கின்றன. ஏரிகளில் எல்லாம் கூட மண்வெட்டி எடுக்கப்படாததால் அவைகளும் மண்மேடிட்டு இருக்கின்றன என்பதை நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

தன்னிறைவுத் திட்டத்திலே நிறைய பணம் ஒதுக்குகிறோம். மக்கள் குழு இல்லாத காரணத்தால் சட்டமன்ற உறுப்பினர், நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களைக்கூட ஆலோசனைக் கேட்பதில்லை. ஆனால் என்ன சொல்கிறார்கள்? குழு இருக்கிறது

1984 மார்ச் 27] [திரு. எல். இளையபெருமாள்]

என்று சொல்கிறார்கள். அங்கே போனாலும் குழு வரவில்லை. பார்த்தாலும் விவரம் தெரிவதில்லை, வந்தார்கள் என்று ஏதோ சொல்கிறார்கள். அமைச்சர்கள் இங்கே பதில் சொல்லும்போது கூட ஏதோ சொல்கிறார்கள், 'எங்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிற தகவலின் படி, எங்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிற குறிப்புப்படி' என்றுதான் சொல்கிறார்கள். ஏனென்றால் உங்களுக்கும் வேறு வழியில்லை. அதிகாரிகள் கொடுத்ததைத்தான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. யார் வந்தாலும் இந்த நிலைதான், இதை நான் குறையாகச் சொல்லவில்லை.

ஆனால் நாங்கள் சொல்லுகின்ற குறிப்பிட்ட குறைகளை அரசாங்க காரியதரிசி மூலம் அல்லது கலெக்டர் மூலம் அல்லது எந்த பிளாக் பற்றிச் சொல்லுகிறோமோ அந்த பிளாக் அதிகாரி மூலம் விசாரணை செய்து, உறுப்பினர்கள் சொல்வதில் தவறு இருந்தால் இந்த அவையிலே நீங்கள் அதைச் சொல்ல வேண்டும் இந்த உறுப்பினர் இன்ன தகவலைக் கொடுத்தார். நாங்கள் இப்படி விசாரித்தோம், தவறு இல்லை; தவறான தகவல், மீண்டும் இப்படிப்பட்ட தவறான தகவலைச் சொல்லக் கூடாது' என்று இந்த அவையிலே சொல்ல வேண்டும். அதைப் போன்று கொடுக்கின்ற தகவல் உண்மை என்றால் அதற்கு இன்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறோம் என்று இங்கே சொல்ல வேண்டும். அப்படியிருந்தால்தான் உறுப்பினர்களும் இங்கே தவறான தகவலைக் கொடுக்க மாட்டார்கள், அதிகாரிகளும் அஞ்சுவார்கள். இப்படி நீங்கள் அவையிலே அறிவித்தால் அரசியல் காரணம் அல்லது பத்திரிகை விளம்பரத்திற்காக உங்களைக் குறைகூறாத நிலைமை உருவாகும். அதிகாரிகள் அச்சத்தோடு செயல்படுவார்கள், சரியான தகவலைக் கொடுப்பார்கள்.

இப்போது அவர்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்றால் ஏதோ நாங்கள் ஆறு மணி நேரம் இங்கே உட்கார்ந்து எதையோ சொல்கிறோம், ஏதோ 50 ரூபாய்க்காகச் சொல்கிறோம், அரசாங்கத்திற்கும் மக்களுக்கும் இடையில் ஏதோ சொல்ல வேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்கிறோம் என்று நினைக்கிறார்கள். உறுப்பினர்கள் என்ன சொன்னாலும், அதிமே உண்மை இருக்கிறதா இல்லையா என்று விசாரித்துப் பார்ப்பது கிடையாது. பிளாக் அதிகாரிகள் அச்சமற்ற நிலையில் அலட்சியமாக இருக்கிறார்கள். ஆனால் நீங்கள் கோடிக் கணக்கில் பணத்தைப் போட்டு, காரியங்களைச் செய்கிறீர்கள். அதைக் கண்காணிக்க மக்கள் குழு இல்லை; பிளாக்கிலே செர்மேன் இல்லை; பஞ்சாயத்து இல்லை; பஞ்சாயத்து போர்டு இல்லை; தேர்தல் இல்லை; தலைவரும் இல்லை; பராளுமன்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சொல்வதை யாரும் கேட்பதும் இல்லை. ஒருசில நல்ல அதிகாரிகளைத் தவிர இன்றைக்கு நூற்றுக்கு 95 பேர் எதைப்பற்றியும் கவலைப்படுவதில்லை. அவர்கள் எல்லாம் ஏதோ

[திரு. எல். இளையபெருமாள்] [1984 மார்ச் 27]

தேவலோகத்தில் இருப்பதாக எண்ணி கொண்டிருக்கிறார்கள். இது அமைச்சருக்கும் தெரியும். தெரிந்தும் நீங்கள் என்ன செய்தீர்கள், என்ன செய்கிறீர்கள், என்ன செய்ய இருக்கிறீர்கள்? நீங்களும் இப்படி உதாசீனமாக இருந்தால் நீங்கள் உங்கள் கடமையைச் செய்யத் தவறிவிட்டீர்களோ என்ற சந்தேகம் ஏற்படும். அதற்கு இடம் கொடுக்காமல் நீங்கள் காரியமாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நான் குறிப்பாக ஒன்றிரண்டை இப்போது குறிப்பிட்டுச் சொல்கிறேன். தன்னிறைவுத் திட்டத்திற்கு நிறைய பணம் ஒதுக்கி இருக்கிறீர்கள். எல்லா சுடுகாடுகளுக்கும் இணைப்புச் சாலை போட்டுவிட்டோம் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். இன்னும் இணைப்புச் சாலை இல்லாத கிராமங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. தென்னாற்காடு மாவட்டத்திலே கூட குறைந்தது 100 கிராமங்கள் இருக்கும். அப்படி இருந்தாலும் நான் இப்போது குறிப்பாக மூன்றை மட்டும் சொல்கிறேன். சிதம்பரம் தாலுகாவில், கீரப்பன்பள்ளம் பஞ்சாயத்தில், பூரத்தன்குடி ஊரில் இன்னும் செய்யப்படவில்லை. 1957 இல் பிளாக் வந்தது. அன்றிலிருந்து கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். 1984 வரையில் செய்யப்படவில்லை. அரிசன நல அதிகாரியும் செய்யவில்லை; பிளாக் அதிகாரியும் செய்யவில்லை; யாரும் செய்யவில்லை.

அதைப்போன்று வீராணம் ஏரி. வீராணம் ஏரி வெள்ளைக்காரன் காலத்திலிருந்தே இருக்கிறது. நான் இப்படிச் சொன்னவுடனே காங்கிரஸ் ஆட்சியில் என்ன செய்தீர்கள்? தி.மு.க. ஆட்சியில் என்ன செய்தார்கள்? என்று நீங்கள் சொல்வதில் பயனில்லை. அவர்கள் எல்லாம் சரியாகச் செய்யவில்லை என்று மக்கள் கோபப்பட்டு, அதனால்தானே உங்களை இங்கே உட்காரவைத்திருக்கிறார்கள். நீங்களும் பழைய கதையையே சொல்லிக் கொண்டிருந்தால் என்ன பயன்? இந்தியாவிலேயே தமிழ்நாடு தான் நிர்வாகத்தில் சிறந்து வந்திருக்கிறது, அந்த சிறந்த நிர்வாகம் இன்றைக்கு கீர்கெட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் உடனே மத்தியப் பிரதேசத்தைப் பாருங்கள், யு.பி. யைப் பாருங்கள் என்று வாத்தத்திற்காக எதையோ சொல்கிறீர்கள். இது எதைப்போல இருக்கிறது என்றால் கிராமத்திலே மாகி மகத்தில் காமன் பண்டிகை கொண்டாடுவார்கள். அதைப் போல இருக்கிறது.

காமன் பண்டிகை அன்றைக்கு கிராமத்திலே எரிந்த கட்சி, எரியாத கட்சி என்று சண்டை வரும். இரவெல்லாம் அந்தக் கிராம மக்களைத் தூங்க விடாமல் செய்து விட்டு, காலையிலே காசை வாங்கிக் கொண்டு போய் விடுவார்கள். அந்த மாதிரி நீங்களும் காரியம் செய்து கொண்டிருந்தால் மக்கள் என்ன நினைப்பார்கள்?

1984 மார்ச் 27 [(திரு. எல். இளையபெருமாள்)

இந்த வீராணம் ஏரி 70 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே வெட்டப் பட்டது. இப்போது மண் மேடிட்டிருக்கிறது. சில்ட் இதுவரை எடுக்கவில்லை. அதனால் கொள்ளளவு குறைந்து விட்டது. அதை சீர்செய்ய எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் இல்லை.

அதைப்போன்று வெல்லிங்டன் டாங்க் ஒன்று திட்டக்குடி பகுதியில் இருக்கிறது. அதுவும் தூர்ந்துபோய் இருக்கிறது. இந்த மாதிரி தஞ்சாவூர், தென்னாற்காடு, திருச்சி மாவட்டங்களில் நிறைய இருக்கிறது. அவை பற்றி அரசுக்கு பலமுறை எழுதியாகிவிட்டது. கடந்த 30 ஆண்டு, 40 ஆண்டு காலமாக மராமத்து செய்யப்படாமல் இருப்பதால் நீரின் கொள்ளளவு பெருமளவுக்குக் குறைந்துவிட்டது.

அதைப்போன்று உடையார்பாளையம் தாலுகாவில் பொன்னேரி என்று ஒரு ஏரி இருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட 90 ஏக்கருக்கு மேல் விஸ்தீரணம் உள்ளது. அதைக் கொஞ்சம் ஆழப் படுத்தினால் வெள்ளம் வருகிற காலத்திலே தண்ணீரைத் தேக்கிவைத்து, பருப்பூர் பக்கத்திலே ஒரு ஹைலெவல் கனால் இருக்கிறது.

(முற்பகல் 10-50)

இந்தக் கனாலின் வழியாகத் தண்ணீரைத் திருப்பலாம். ஆகவே பாசன வசதிக்காக ரூ. 8 கோடியல்ல. ரூ. 80 கோடி கேட்டாலும் கூட, அமைச்சர் அவர்கள் தேவை என்று கருதினால், அதற்கு வேண்டிய நிதி வாய்ப்பும் இருந்தால், அதைச் செய்வதில் எங்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் ரூ. 8 கோடி, ரூ. 10 கோடி என்று கேட்டாலும், பழைய நிலையிலேயே, பழைய கதையையே பேசிக் கொண்டிருப்பது சரியல்ல. ஏதோ குற்றம் சாட்டுகின்ற எண்ணத்தோடு எங்களைப் பார்க்கக்கூடாது. இதில் உண்மை இருக்கிறதா, இல்லையா, நாங்கள் சொல்வதைச் செய்ய முடியுமா, முடியாதா என்பதையெல்லாம் பார்க்க வேண்டும். அல்லது முடியாது என்றால், இது முடியாது. இது அரசாங்கத்திற்கு பணத்தை நட்டப்படுத்தும். ஆகவே இது தேவையில்லை என்று சொன்னால், நாங்கள் மீண்டும் மீண்டும் சொல்ல வேண்டிய நிலை வராது. ஆகவே பாசன வாயில்கள் கிராமக் குடி மராமத்திலும் இல்லை, தண்ணீரை உத்ச் திட்டத்திலும் ஒழுங்காகச் செய்யப்படவில்லை. ஆகவே இதை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து கூட்டுறவு. கூட்டுறவிலே அதிகமாகக் கேட்டிருக்கிறீர்கள். அது நாட்டுக்கு நல்லது தான். ஆனால் கூட்டுறவு முறையை வைத்துக் கொண்டு, தனிப்பட்ட காண்ட்ராக்ட் சிஸ்டத்தை ஊக்குவிக்கிறோம். Co-operative Labour Contract Society என்றிருக்கிறது. ஒவ்வொரு பிளாக்கிலும் ஒரு சொசைட்டி வைத்து, மக்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்று முதலமைச்சர்

(திரு. எல் இளையபெருமாள்)

[1984 மார்ச் 27]

அவர்கள் சொன்னார்கள். முன்னவர் அவர்களும் சொன்னார்கள். அமைச்சர் பெருமக்களும் செல்லும் இடங்களிலெல்லாம் சொல்கிறார்கள். ஆனால் அங்கேயிருக்கின்ற அதிகாரிகள் தனிப்பட்ட காண்ட்ராக்ட்காரர்களுக்குக் கொடுக்கிறார்களே தவிர, இந்தக் கூட்டுறவு சொசைட்டிக்குக் கொடுக்கவில்லை. எனவே இதில் அரசாங்கம் ஒரு தீர்க்கமான முடிவிற்கு வர வேண்டும். இப்படிப்பட்ட முறையே தேவையில்லை என்று வேண்டுமானாலும் சொல்லிவிடுங்கள். நீங்கள் சொல்லலாம். இளையபெருமாள் இங்கு சொல்வதால் பயன் இல்லை. இதை நீங்கள் மத்திய அரசிற்குச் சொல்லிவிடுங்கள் என்று நீங்கள் சொல்லீர்கள். கொள்கை ரீதியாக அதிகாரிகள் நடக்கவில்லை. அந்த அதிகாரிகளைக் கண்டிக்க வேண்டும் அல்லது குறைகளைப் புரிந்து கொண்டு தீர்க்க வேண்டும். இல்லையென்றால், தனியார் துறைக்கு நாங்கள் கொடுக்கப் போகிறோம் என்று தைரியமாகச் சொல்லுங்கள். அதில் தவறில்லை. டெப்டி ரிஜிஸ்ட்ரார் ரெக்கமண்டு செய்து, செகரட்டரி ரெக்கமண்டு செய்து, பி. டபிள்யூ.டி. இன்ஜினியர் ரெக்கமண்டு செய்து, சீஃப் இன்ஜினியர் ரெக்கமண்டு செய்து, இப்படி எவ்வளவோ பேர்கள் ரெக்கமண்டு பண்ணியும் கூட, நாங்கள் கூட்டுறவு சொசைட்டிக்கு கொடுக்க மாட்டோம். நாங்கள் தனிப்பட்ட மனிதனுக்குத்தான் கொடுப்போம் என்று சொன்னால், அந்த கோவாப்பரேடிவ் டிபார்ட்மெண்டு யாருடைய கண்ட்ரோலில் இருக்கிறது? அங்கே என்ன நடக்கிறது? உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால்—கொள்ளிடத்திலிருந்து, வல்லம் படுகைக்கும், வல்லம் படுகையிலிருந்து குமராட்சிக்கும் 11 வருஷமாக கூட்டுறவு டிபார்ட்மெண்டு மூலம் போட்டு, இன்றைய தினம் 18 மாதங்களாகியும் பணம் கொடுக்கப்படவில்லை. அமைச்சர் அவர்களிடம் சொல்லி அந்தப் பணத்தைக் கொடுப்பதற்கு வழி செய்தேன். 11 வருஷமாக இப்படித் தொல்லைப் படுத்துகிறார்கள். 3 வருஷமாகத் தொல்லைப் படுத்துகிறார்கள். இதற்கெல்லாம் என்ன காரணம்? கேர்வர்ப்பரேட்டிவ் சொசைட்டியிலே வைத்திருக்கிற காண்ட்ராக்ட்காரர்கள் ஏழை எளிய மக்கள். அவர்களால் அதிக அளவில் தனிப்பட்ட காண்ட்ராக்ட்காரர்கள் செய்வது போல் செய்ய முடியவில்லை. இந்த இடத்தில் அவர்களுடைய வேலையை முடக்கிப் போட்டுவிட்டால் அவர்கள் மற்ற இடங்களில் போட்டி போடமாட்டார்கள். அதனால் தங்கள் இஷ்டப்படி நடத்தலாம் என்று நினைக்கிறார்கள். கமிஷனர் தான் முக்கியமானவர். அவருக்குக் கீழே இன்ஜினியர் தான். அவருக்குக் கீழே கிராம சேவக். அந்த கிராம சேவக் தான் கடவுள். அந்தக் கடவுளின் சொல்படி அங்கே நடக்கிறது.

எல்லேரி என்ற கிராமத்தில் ஒரு வேலையைச் செய்வதற்கு அந்த ஏழை மக்களிடம் கொடுத்து, அவர்கள் மூலமாகச் செய்வதற்கு ரூ. 1 இலட்சம் சாங்ஷன் செய்தது. அப்படி சாங்ஷன் செய்து, 6 மாத காலமாகிறது. 6 மாதங்களாக அந்தப் பணிகள்

1984 மார்ச் 27] [திரு. எல். இளையபெருமாள்]

செய்யப்படவில்லை. கலெக்டர், ஆர்.டி.ஓ., கமிஷனர், டெபுடி கோஆப்பரேட்டிவ் ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆகிய எல்லோரிடமும் சொன்னேன். முதலமைச்சரிடம் சொல்லி, உடனடியாக இதைச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் எழுதிய கடிதத்திலேயே எழுதியிருக்கிறார்கள். நேற்று சென்று அதைப் பார்த்தேன். இன்று வரையிலும் அது நடக்கவில்லை. இதை மக்கள் மூலமாகச் செய்தார்கள். 200 ஆண்களும், பெண்களும் தாங்களாகவே மண்வெட்டிப் போடுகிறோம். எங்களுக்கு வேண்டிய அரிசியும், பணத்தையும் கொடுங்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இல்லை, இல்லை காண்ட்ராக்ட்காரர்கள் இடம்தான் கொடுப்போம் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. காண்ட்ராக்ட்காரர்கள் என்று வந்தால், 3 அடிக்கு இரண்டு அடி தான் வெட்டுவார். ஆனால் 3 அடி என்று சொல்லி, இன்ஜினியரிடம் கையெழுத்து வாங்கிவிடுவார். கிராம சேவக் கிடமும் கையெழுத்து வாங்கி விடுவார். அது ரெக்கார்டுகளிலே சரியாகத்தான் இருக்கும். ஒரு கேஸ் கூட அதன் மீது எடுக்க முடியாது.

எனவே ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஒரு பிளாக்காவது எடுத்து, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், ஆளுங்கட்சி, எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் சொல்வதை விசாரித்து அது உண்மைதானா என்று பாருங்கள். அதில் நாங்கள் சொன்னது தவறு, நாங்கள் இந்த அரசாங்கத்தை குறை கூறுவதற்குத்தான் சொல்கிறோம் என்று இருந்தால் அதையும் இந்த சட்டமன்றத்திலே பகிரங் ப்படுத்தவேன் அப்படி இல்லாமல்வாக்குவாதம்பண்ணுவதிலேபயனில்லை அரசாங்கத்திற்குக்கெட்ட பெயர், பிரதிநிதிகளுக்கும் கெட்ட பெயர். அதிகாரிகள் காலசந்தர்ப்பத்தை உத்தேசித்து இன்னும், குறைந்தபட்சம் 2 ஆண்டுக் காலம்தான், அதற்குள் செய்வதெல்லாம் செய்வோம் என்று திடமான முடிவிற்கு வந்துவிட்டார்கள், ஸ்பெஷல் அதிகாரிகள்.

கடைசியாக சென்னையில் என்னுடைய தொகுதியிலே அரசாங்கத்திற்குப் பணம் இருக்கிறது. அரசாங்கம் கடன் கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். இன்று காலையிலேகூட அறநிலையத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அரசாங்கம் ஆலயங்களின் இடங்களிலே குடியிருப்பவர்களுக்கு வீடு வாங்கிக் கொடுக்கும் என்று சொன்னார்கள். என்னுடைய தொகுதியிலே சேத்துப்பட்டு என்ற இடத்தில் வீடுகள் இடிந்திருக்கின்றன. தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் வந்து பார்த்தார்கள்; வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள் வந்து பார்த்தார்கள்; எல்லோரும் பார்த்தார்கள். அந்த இடத்தைக் கொடுப்போம் என்று சொன்னார்கள். நம்முடைய வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கருணையோ சொன்னார்கள் 30 ஆண்டுக்கு மேலேமத்திய அரசாங்கத்திற்குமாநில அரசாங்கம் இடம் தூக்கிக் கொடுத்து, அதை மத்திய அரசாங்கம் பயன்படுத்தவில்லை. எனவே, நாமே எடுத்துக்கொண்டு, நம்

[திரு. எல். இளையபெருமாள்] [1984 மார்ச் 27]

மக்களுக்கு உதவி செய்யலாம் என்ற உறுதியைக் கொடுத்தார்கள். ஆனால், இரண்டு ஆண்டுக் காலம் ஆகிவிட்டது. ஒன்றும் நடக்கவில்லை. அதுமட்டுமல்ல, கடன் கொடுத்து, வீடு கட்டிக் கொடுக்கும் என்று சொன்னார்கள். நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் உறுதி கொடுத்தார்கள். ஆனால் இன்று வரையிலும் 1 ரூபாய் கூட கொடுக்கப்படவில்லை.

அதைப்போலவே சென்னை நகரத்திலே எங்கே பார்த்தாலும் பாதாளச் சாக்கடைத் திட்டம் நல்லமுறையிலே செய்யவேண்டும் என்று நாம் எண்ணினோம். அதற்கு பணம் ஒதுக்கினார்கள். சுகாதாரம் வேண்டும் என்று எல்லோரும் சொன்னார்கள். ஆனால் நடப்பது என்ன? முன்பு கார்ப்பரேஷனில் அதிகாரிகள் பார்த்ததை இப்போது, மெட்ரோ வாட்டருக்கு என்று ஒரு பக்கம், அடுத்து டிரெயினேஜ் சானல் பார்ப்பவர்கள் ஒரு பக்கம், அது இல்லாமல் ஸ்டார்ட் வாட்டர் பார்ப்பவர்கள் ஒரு பக்கம் என்று பிரிந்து, இப்போது ஒருவருக்கும் ஆளும் தெரியவில்லை, இடமும் தெரியவில்லை. நகரம் மிக மோசமாக இருக்கிறது. இதைக் கேட்டால் சொல்வார்கள், உலக வங்கித் திட்டம் வருகிறது என்று உலக வங்கித் திட்டம், கடன் வாங்குவதிலே மத்திய அரசுக்கு சம்பந்தம் இருக்கிறது, இளையபெருமாள் அவர்கள் மத்திய அரசிடம் சொல்லவேண்டும் என்று அங்கே தள்ளுவார்கள். நான் சொல்கிறேன், மத்திய அரசாக இருந்தாலும் சரி, அது கடன் வாங்குகிற முறையாக இருந்தாலும் சரி—அந்த முறையை எல்லாம் வைத்துக்கொள்ளுங்கள்—நடைமுறையில் இந்த மூன்றும் ஒன்று சேர்ந்து கவனிப்பதற்கு, கோ-ஆர்டிநேசன், கோ-ஆப்பரேஷன் என்ற ஒரு நிலையை அதிகாரிகள் மத்தியில் வரவில்லை. ஆகவே, எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து செய்ய வேண்டும். இப்போது கார்ப்பரேஷனில் மேயர் இல்லை. கவுன்சிலும் இல்லை. இது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். ஆனால், அரசாங்கம் பணத்தைக் கொடுத்தும், அந்தப் பணம் கடமையற்று, இருக்கிறது. இப்போது நகரம், நரசமாகிக்கொண்டு வருகிறது எனவே, இந்த நிலைமையை மாற்றுவதற்கு நம்முடைய அரசு ஒன்று செய்யலாம். ஒரு அட்வைசரி கவுன்சில் என்று வைத்து, இந்த 3 டிபார்ட்மெண்ட்டைச் சேர்ந்தவர்களும் மாதத்திற்கு ஒரு நாள் கூடி, மக்கள் பிரதிநிதிகள், சர்வகட்சியிலே உள்ளவர்களை அமைத்து, எதைச் செய்யவேண்டுமோ அதைச் செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

கடைசியாக இந்த நகர சுத்தித் தொழிலாளர்களுக்கு, இறந்து போகிறவர்களுக்கு 10 ஆயிரம் ரூபாய் சரியாக கொடுக்கப்படவில்லை. அவர்களுக்கு செருப்பு கொடுக்கப்படவில்லை. சோப்புக் கொடுக்கப்படவில்லை. இதெல்லாம் சின்ன விஷயங்கள். நாம் பணம் கொடுக்கிறோம். பணத்திற்குப் பஞ்சம் இல்லை. கடன் வாங்கிக் கொடுக்கிறார்கள். நல்ல எண்ணத்

1984 மார்ச் 27] [திரு. எல் இளையபெருமாள்]

தோடு கொடுக்கிறார்கள். ஆனால், நடைமுறையில் சரியான படி நடக்கவில்லை. ஒரு உதாரணத்திற்குச் சொல்கிறேன். பேராசிரியர் அன்பழகன் தொகுதியில் ஒரு பள்ளிக்கூடம் இருந்தது. அதை எடுத்துவிட்டார்கள். நான் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுச் சொல்லி, பள்ளிக்கூடம் கட்டினார்கள். 46 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு எஸ்டிமேட் போட்டார்கள். அந்தக் கட்டிடம் 60 அடி நீளம், 16 அடி அகலம். சவுக்குக் குச்சி, கீத்து, மூங்கிலைப் பிளந்து ஜன்னல், கதவு எல்லாம் போட்டார்கள், அங்கே பிள்ளைகள் உட்காருவதற்கு சேப்டி கிடையாது. ஆசிரியர்கள் எல்லோரும் பெண்கள். அவர்களுக்குத் தேவையான கழிப்பிடம் கிடையாது அவர்கள் ஒவ்வொரு வீடாகச் செல்லவேண்டியதிருக்கிறது. அங்கே வைத்திருக்கின்ற மேசைகள், நாற்காலிகள் எல்லாம் களவாடப் படுகின்றன. 46 ஆயிரம் ரூபாய் பணம் பாழாக்கப்படுகிறது. எனவே, அரசாங்கம், அதைக் கட்டிய என்ஜினியர்கள் யார், கான்ட்ராக்டர் யார் என்று பார்த்து, அவர்கள் மேல் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். 46 ஆயிரம் ரூபாய் என்பது என்னுடைய தகவல். இதைப் பற்றி இன்ஜினியரிடம் சொல்லிவிட்டேன். கமிஷனரிடம் சொல்லிவிட்டேன். ஸ்பெஷல் ஆபீசரிடம் சொல்லி விட்டேன். ஒன்றும் நடக்கவில்லை. என்னுடைய, தகவல் 46 ஆயிரம் ரூபாய். உண்மைத் தகவல் எனக்குத் தெரியாது. எனவே, இதைப் பற்றி விசாரித்து, ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த கோரிக்கையை நான் வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். என்ன பணம் கேட்டாலும் பரவாயில்லை. ஆனால், காரியங்கள் ஒழுங்காக நடைபெற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடிக்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-00)

திரு. கே. உச்சி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1983-84 ஆம் ஆண்டிற்காக நம்முடைய டாக்டர் நர்வலர் அவர்கள் சமர்ப்பித்துள்ள இறுதி துணை மதிப்பீடுகளை வரவேற்று என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கடந்த 2 ஆண்டு காலமாக தமிழகத்தில் மிகப் பெரிய அளவில் முதலில் வறட்சியும், அதைத் தொடர்ந்து அக்டோபர் மாதத்தில் ஏற்பட்ட இடைவிடாத மழையும், அதனால் ஏற்பட்ட பெருத்த சேதங்களும், உடனேயே காலம் தவறி பிப்ரவரி மார்ச் வரையிலும்கூட கடுமையான மழை பெய்ததால், நாட்டிலே எவ்வளவோ தொல்லைகளுக்கும், அல்லல்களுக்கும் ஆளாகி மக்கள் அவதிப்பட்டுக்கொண்டிருந்த நேரத்தில், இந்த அளவில் மக்களுடைய நிலையை உணர்ந்து அவர்களுடைய நிலையை உயர்த்த, இந்தத்துணை மதிப்பீடுகளை கொண்டு வந்திருப்பதை நான் பாராட்டுவதை என்னுடைய கடமை என்று கருதுகிறேன்.

நீலகிரி மாவட்டத்தில், இப்போது பெய்த மழையினால், அதிக அளவில் மக்கள் தொல்லைப் படவில்லை என்றாலும்

(திரு. டே. உச்சி)

[1984 மார்ச் 27]

குறிப்பாக தேயிலைத் தோட்டக் காரர்கள் மிகவும் அனுபவ சாலிகளாக இருந்து, பல இலாபங்களை இயற்றிக்கொண்டிருந்தாலும், நீலகிரிப் பகுதி மலைப் பகுதி. அங்குள்ள சாலைகள் ஏராளமாகப் பழுதடைந்துள்ளன. அந்த சாலைகளுக்கு ஒதுக்கிய தொகை போதாது, ஆகவே, நீலகிரி மாவட்டத்திற்கு என்று அதிக அளவில் நிதியை ஒதுக்கித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை.)

அது மாத்திரம் அல்ல, நகரசபைகளுக்கு, சாலைகளுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட 5 கோடி ரூபாயில் 4.44 கோடி ரூபாயை மானியமாகவும், மீதம் 0.56 கோடியை மாத்திரம் கடனாகவும் அளித்துள்ளதற்காக இந்த சர்க்காரை நான் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. நீலகிரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் உதகை நகராட்சியும், குன்னூர் நகராட்சியுமாக அங்கே இரண்டு நகராட்சிகள் உள்ளன. ஏற்கெனவே சாலைகளை செப்பனிடக் கூடிய அளவிற்கு அந்த நகராட்சிகளுக்கு போதுமான பணம் இல்லை என்ற காரணத்தால், அந்த சாலைகள் மிகவும் மோசமான நிலையில் பழுதடைந்திருக்கின்றன. ஆகவே, அவைகளுக்கு அதிக நிதியை ஒதுக்க வேண்டும் என்று நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அது மாத்திரம் அல்லாமல், கிராமப்புற இணைப்புச் சாலைகளுக்காக, மத்திய சர்க்காரும், மாநில சர்க்காரும் சம அளவில், 38க்கும் மேற்பட்ட கோடியும், மண் வள, நீர் வள பாதுகாப்பிற்காக 2.9 கோடியும் ஒதுக்கியிருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். கிராமப்புற சாலைகள் என்ற பொருளில் நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தமிழகத்தில் பல்வேறு பகுதிகளையும் விட நீலகிரி மாவட்டத்தில் மலைப் பகுதிகளில் உள்ள சாலைகள் மிகக் குறைந்த அளவிற்கே மழை பெய்தாலும் கூட, மிக விரைவிலேயே சேதம் அடையக்கூடிய நிலையில் உள்ளன. அந்தச் சேதங்களை கட்டுப்படுத்த நீலகிரி மாவட்டத்தில் உள்ள சாலைகளுக்கு, கிராமப்புற சாலைகள் என்ற பொருளின்கீழ் அதிக தொகையை கொடுப்பீர்களேயானால், அந்தச் சாலைகளை செப்பனிட முடியும்.

ஒரு காலத்தில் நீலகிரியில் உள்ள கிராமங்களில் கடும் விரைவுத் திட்டம் என்ற திட்டத்தின்கீழ் பல ஆயிரக்கணக்கான சாலைகள் மலைப் பகுதிகளில் போடப்பட்டும், அவ்வளவு சாலைகளும் இன்று எங்கேயிருக்கின்றன என்பது தெரியாத நிலையில் அடையாளம் தெரியாமல் குன்றிப் போய் இருக்கின்றன. ஆகவே அந்தகடும் விரைவு திட்டத்தின் கீழ் போடப்பட்ட சாலைகள்

1984 மார்ச் 27]

(திரு. கே. உச்சி)

முழுவதையும், புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசு கணக்கிலே கொண்டு, அவைகளைச் செப்பனிடவும் வழி செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அது மாத்திரம் அல்ல, ஊட்டி ஏரியை அழகுபடுத்த வேண்டும் என்பதற்காக, இந்த இறுதி துணை மதிப்பீட்டில் 16 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதையும், கூடலூர், ஏருமாடு பகுதியிலுள்ள, ஃபிராண்டியர் தேயிலைத் தொழிற்சாலைக்கு கிட்டத் தட்ட 11 இலட்சத்து 80 ஆயிரம் ரூபாயை அரசு பங்குத் தொகையாக ஒதுக்கியிருப்பதை நான் வரவேற்றுப் பாராட்டுகிறேன். அதே நேரத்தில் ஃபிராண்டியர் தொழிற்சாலைக்கு 20 இலட்சம் ரூபாயை கடனாக கொடுத்து இருப்பதையும் நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால், 20 இலட்சம் ரூபாய் கடனைத் தாங்கக் கூடிய அளவில், அந்தப் புதிய தொழிற்சாலை, ஈடுகட்டமுடியாத சூழ்நிலையில் இருப்பதன் காரணமாக, அந்த 20 இலட்சம் ரூபாயையும் அரசு பங்குத் தொகையாகவே ஒதுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கூடலூர் தொகுதியில் கிட்டத்தட்ட 5 ஆயிரம் பணியர்கள் என்று சொல்லக்கூடிய மிகவும் மோசமாக, சமுதாயத்தில் அருவருக்கக்கூடிய அளவிற்கு பொருளாதாரத்தில் பின்தங்கிய இன மக்கள் வசிக்கிறார்கள். கிட்டத்தட்ட கொத்தடிமைகளாக இருக்கக்கூடிய அவர்களில் கிட்டத்தட்ட 500க்கும் குறைவான பணியர்களுக்கு, கப்பாலா என்ற இடத்தில் ஒரு தோட்டத்தில், தேவையான வீடுகளை அரசு கட்டிவிட்டுக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்களில் மீதம் உள்ள 4,500 பேர்களும் வாழ வழியின்றி சாலைகளிலும், காடுகளிலும் வசிக்கிறார்கள். அன்றாடம் வேலை செய்வதற்குக்கூட உடம்பில் தெம்பின்றி மிகவும் மோசமான நிலைமையில் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்தப் பணியர்களுடைய வாழ்க்கையை நாம் வளமாக்க வேண்டுமானால், அவர்கள் எங்கே தங்கியிருக்கிறார்களோ, அந்தந்தப் பகுதிகளிலேயே வீடுகளைக் கட்டிக்கொடுப்பதோடு, அங்கே சிறு தொழில்களையும் செய்ய வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்தித்தர வேண்டும். இல்லையென்றால் அந்தப் பகுதிகளிலே உள்ள அரசு நிலங்களிலே தேயிலை பயிரிடக்கூடிய வாய்ப்புக்களை அவர்களுக்கு கொடுத்து அவர்கள் வேலைசெய்யக்கூடியவாய்ப்பை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும், அங்கே போத்தர்களும் இருளர்களும் குறும்பர்களும் இருக்கிறார்கள். போத்தர்களைவிட மிகவும் பின்னணியிலே இருளர்களும் குறும்பர்களும் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு என்று ஏதாவது திட்டத்தைத் தீட்டி அவர்களுடைய வாழ்க்கையை வளப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் பெரிய மாவட்டங்களை இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டுமென்று சொல்லி அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்துவருவது வரவேற்புக்குரியது. அதைப்

[திரு கே உச்சி]

[1984 மார்ச் 27]

போலவே நேற்றையதினம் இங்கே பெரிய வட்டங்களை இரண்டாகப் பிரிக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதையெல்லாம் நான் மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்கிறேன். குன்னூர் வட்டத்தை இரண்டாகப் பிரித்து குன்னூர் என்ற வட்டத்தையும் கோத்தகிரி என்ற புதிய வட்டத்தையும் ஏற்படுத்தி புதிய கட்டடத்தைக் கட்டி அது முடிவுற்று திறக்கும் தருவாயில் இருக்கிறது. அதற்காக நான் இந்த அரசை நீலகிரி மாவட்ட மக்களின் சார்பாக மனமாரப் பாராட்டுகிறேன். அதைக்காட்டிலும் மக்கள் தொகையிலும் பரப்பளவிலும் கூட குந்தா பெரியதாக இருக்கிறது. இரண்டு ஒன்றியங்களாகவும் 2 வட்டங்களாகவும் அதை பிரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியிலே கூடலூர், பந்தலூர் ஆகிய வட்டங்களாக இரண்டு வட்டங்களாகவும் இரண்டு ஒன்றியங்களாகவும் பிரித்துத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். குன்னூர், கோத்தகிரி ஆகிய வட்டங்களைவிட கூடலூர், பந்தலூர் வட்டங்களின் மக்கள் தொகை ஒன்றரை மடங்கு உள்ளது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நீலகிரி மாவட்டத்திலே சீசன் காலங்களில் அங்கே விலை வாசி அதிகமாகிவிடுகிறது. காரணம் தமிழகத்திலிருந்து பல்வேறு பகுதிகளிலிருந்தும் வெளிநாடுகளிலிருந்தும் இந்தியாவினுடைய பல பகுதிகளிலிருந்தும் உதகைக்கு மக்கள் வருகிறார்கள். அந்த நேரத்திலே விலைவாசி உயருகிறபோது அங்குள்ள மக்கள் அதிகமான கஷ்டத்திற்கு ஆளாகிறார்கள். அவர்கள் பொருட்களுக்கு மிக அதிக விலை கொடுத்து வாங்கக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. அங்கே அந்த நேரத்திலே அரசு அலுவலர்களுக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் - அவர்கள் மிகவும் கஷ்டமான சூழ்நிலையை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். - நீலகிரி மாவட்டத்திலே சீசன் காலங்களிலே சீசன் அலவன்ஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆயிரம் அடிகளுக்கு மேலே உள்ள பகுதிகளிலே உள்ளவர்களுக்கு விண்டர் அலவன்ஸ், குளிக்காலப்படி என்று முதலிலே கொடுத்துக் கொண்டு வந்தார்கள். இப்போது அது நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. சில பகுதிகளிலே மட்டும் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஆசிரியர்களுக்கு மாத்திரம் கொடுக்கப்படவில்லை. அதையும் ஆசிரியர்களுக்கும் கொடுப்பதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கூடலூர் பகுதியிலே உள்ள ஓட்டல் தொழிலாளர்கள் மிகவும் மோசமான நிலைமையிலே வாழ்க்கையை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பின்தங்கிய மக்களும் வாழ்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வாழ்வளிக்க வேண்டுமென்று கோருகிறேன். கூடுமான வரையில் அரிசன நலத் துறையானாலும் சரி, பிற்பட்டோர் நலத்

1984 மார்ச் 27]

[திரு. கே. உச்சி]

துறையானாலும் சரி அந்தப் பகுதியிலே படிக்கக் கூடிய மாணவர்களுக்கு அதிகமான விடுதிகளைக் கட்டித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கூடலூர் பகுதியிலே ஆதி திராவிடர் நலத்துறையில் கட்டப்படும் மாணவர்கள் விடுதி 2 ஆண்டு காலமாகியும் கட்டி முடிக்கப்படாமல் இருக்கிறது என்பதுக் வருந்தத்தக்கது அதை உடனடியாக கட்டி முடிக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் கடந்த முறை இந்த மாமன்றத்திலே வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள், நிச்சயமாக நலகிரி மாவட்டத்தை அரசு புறக்கணிக்காது என்று, அங்கே ஒரு செஷன்ஸ் கோர்ட் வேண்டுமென்று கோரிக்கை நீண்டநாட்களாக இருந்து வருகிறது. அது நிச்சயமாக பரிசீலனை செய்யப்படும் என்று அவர்கள் வாக்குறுதி அளித்தார்கள். நலகிரி மாவட்டத்திற்கு ஒரு பொதுக்கூட்டத்திற்கு வந்த நேரத்திலே கூட இந்த ஆண்டு செஷன்ஸ் கோர்ட் அங்கே தரப்படும் என்று சொன்னார்கள். அந்த மாவட்டத்தைப் புறக்கணிக்கிறார்கள் என்ற சொல்லுக்கு இடம் இல்லாமல் அங்கே செஷன்ஸ் கோர்ட் ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

(முற்பகல் 11-10)

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மன்றத்தினுடைய மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, 1130 கோடி ரூபாயும் அதைப் போலவே 10 லட்சம் ரூபாயும் இந்த தொகை சப்ளிமெண்டரி பட்ஜெட்டாக இறுதி மதிப்பீட்டிலே இந்த சபை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக நம்முடைய நிதியமைச்சர் நாவலர் அவர்கள் சமர்ப்பித்து இருக்கிறார்கள். எல்லா சர்க்காரும் சப்ளிமெண்டரி பட்ஜெட் போடுவது சகஜம்தான். ஆனால் திட்டமிடுவதாலே எதிர்பாராத செலவு என்ற காரணத்தாலே இந்த மாதிரி பிரச்சினைகள் வந்து விடுகிறது. எனவே தொகை கூடுதலாக்கப் படுகிறது. என்ற காரணம் இதிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் புதிய திட்டங்கள் போடுவதால் தான் இந்தத் தொகை தேவைப்படுகிறது என்று சொல்கிறபோது நீங்கள் போடுகிற திட்டங்கள் எப்படி இருக்கிறது என்பதற்கு ஒரு உதாரணத்தை இங்கே நீங்கள் கொடுத்து இருக்க கூடிய அறிக்கையிலே இருந்தே நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மக்களுக்கு நலம் பயக்கும் திட்டம் போடுகிறோம் என்று சொன்னீர்கள். குடும்பத்தில் ஒருவருக்கு வேலை என்று சொன்னீர்கள். போன பட்ஜெட்டில் அதற்கு ஒதுக்கப்பட்டது 15 கோடி ரூபாய், இப்போது உண்டா என்றால் கிடையாது. எம்பிளாய்மெண்டு ஆபீஸில் 1 லட்சம் பேர் வேலை இல்லாமல் பதிவு செய்து இருக்கிறார்கள். வேலை உண்டா? கிடையாது. குடும்பக் கார்டுகள் ஒருகோடியே 20 லட்சம் இருப்பதாக பட்ஜெட்டிலே நம்முடைய நிதியமைச்சர்

(திரு. அ. ரகுமான்கான்)

[1984 மார்ச்]

அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படி என்றால் ஒரு கோடியே 20 லட்சம் குடும்பங்கள் இருப்பதாக பொருள்: அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு உண்டா என்றால் கிடையாது. பல தொழிற்சாலைகள் மூடியிருக்கின்றன வேலை வாய்ப்பு உண்டா என்றால் கிடையாது. ஆனால் வேலை கொடுக்கா விட்டாலும் பரவாயில்லை இருக்கிற வேலைகளும் பிடுங்கப்படுகின்றன. மாதவரம்பால் பண்ணையில் 1500 தொழிலாளர்கள் வேலை இல்லாமல் 3 வருடமாக தெருவில் இருக்கிறார்கள். அவுனிங் போர்டில் ஆயிரம் பேர் வீட்டுக்கு அனுப்பப்பட்டு இருக்கிறார்கள். நேற்று நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசுகிற போது நல்ல தம்பி சினிமா படத்தில் சேலை வேட்டி கொடுப்பது போல் அந்த சினிமாப் படத்தை பார்த்தவுடனே சேலை வேட்டி வழங்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் எனக்கு ஏற்பட்டதே தவிர வோட்டுக்கு அல்ல என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நாடோடி மன்னன் சினிமா நான் கூட பார்த்து இருக்கிறேன். நம்முடைய முதலமைச்சர் அதில் வருகிறார். வேலை கொடு, சோறு கொடு என்கிறார். வேலையும் கொடுக்கவில்லை, சோறும் போடவில்லை. நல்ல தம்பி அடிப்படையில் செய்கிறேன் என்றால் நாடோடி மன்னன் அடிப்படையில் செய்ய வேண்டாமா? என்பது தான் என்னுடைய கேள்வி அடுத்து நீங்கள் ஒரு அற்புதமான திட்டம் சொன்னீர்கள் குடும்பத்திற்கு ஒருவருக்கு வேலை என்ன என்று கேட்டால் பாம்பு கடித்தவர்களுக்கு சிகிச்சை அளிக்கும் திட்டம் என்று ஒருதிட்டத்தை தருகிறீர்கள் 1,200 பேரை நியமிக்கலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். எத்தனை பேரை நியமித்து இருக்கிறீர்கள்? புள்ளி விவரம் தேவை? மாதம் 100 ரூபாய் சம்பளம் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். இந்தத் திட்டத்தை செயல்படுத்த 80 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு குதிரை வாங்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். நான் ஒரு புள்ளி விவரத்தை உங்களிடத்திலே கேட்க விரும்புகிறேன். தமிழகத்தில் மொத்தம் எவ்வளவு பாம்புகள் இருக்கின்றன. அரசிடம் புள்ளிவிவரம் உண்டா? சுமாராக பாம்புகள் வருடத்தில் எத்தனை பேரை கடிக்கும்? அரசின் இது பற்றிய அறிவிப்பு உண்டா? எவ்வளவு கிராமங்கள்? எவ்வளவு நகரங்கள், எவ்வளவு சிற்றூர்கள் இருக்கின்றன? இந்த 1,200 பேர் போதுமானதா? 100 ரூபாய் சம்பளம் போதுமானதா? இவர்கள் எல்லாம் யார் கீழ் பணியாற்றுவார்கள்? இவர்களுக்கு என்ன இலாக்கா? அடுத்து 1200 பேர் நியமிக்கப்படலாம் என்று இருப்பதாலே சரியான புள்ளிவிவரம் தேவை. அடுத்து முக்கியமான கேள்வி இந்த திட்டத்திற்கும் குதிரைக்கும் என்ன சம்பந்தம்? நீங்கள் கொடுத்து இருக்கக் கூடிய நிதிநிலை அறிக்கையை துணை மதிப்பீட்டு அறிக்கையை பைனான்ஸ் மெமோரண்டத்தை படித்துப் பார்த்தேன் ரொம்ப சிரமப்பட்டு, குதிரை இந்த திட்டத்திற்கு எதற்கு பயன்படுகிறது என்று இல்லை. பாம்பு கடிக்கும் குதிரைக்கும் என்ன சம்பந்தம் ஒரு வேளை குதிரையிலிருந்து பாம்பு கடிக்கு ஏதாவது மருந்து விஞ்ஞான பூர்வமாக இந்த அரசு ஏதாவது கண்டு பிடித்து இருக்கிறதா

1984 மார்ச் 27]

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

விஞ்ஞான கண்டுபிடிப்பு உண்டா? இல்லை குதிரையில் சென்று பாம்பு கடிக்கு மருந்து கொடுக்கிறார்களா இது என்ன மன்னர் காலமா? அப்படி குதிரையில் போய் மருந்து கொடுக்க வேண்டும் என்றால் அவர்களுக்கு குதிரை ஓட்டத் தெரியுமா? அதற்கு பயிற்சியாளர்கள் உண்டா? அந்த பயிற்சியை கொடுப்பது யார்? பாம்பு கடிக்கு சிகிச்சை அளிக்க போகிறபோது குதிரையை ஓட்டு கிறவர் கீழே விழுந்தால் அவருக்கு யார் சிகிச்சை தருவது? குதிரைக்கு மெயின்டெனன்ஸ் ஏற்பாடு எப்படி வைத்து இருக் கிறீர்கள்? அது என்ன 80 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு குதிரை வாங்கு கிறீர்கள். ஒரு குதிரை என்ன விலை? 80 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு எவ்வளவு குதிரைகள் வாங்க முடியும். இந்த திட்டத்திற்கு அந்த குதிரைகள் போதுமானதா? எனவே தான் நான் கேட்கிறேன். எனக்கு ஒரு சந்தேகம் வருகிறது. இது என்ன மதுரையை மீட்ட சந்தர பாண்டியன் ஆட்சியா அல்லது குதிரையை மீட்ட சந்தர பாண்டியன் ஆட்சியா? என்ற ஒரு சந்தேகம் எனக்கு ஏற்படுகிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே: மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, கிங் இன்ஸ்டிடியூட் ஆப் கிண்டி என்ற ஒரு நிறுவனம் இருக்கிறது. அங்கே 'சீரம்' தயாரிக்கிறார்கள் 'சீரம்' தயாரிப்ப தற்கு குதிரை நமக்கு தேவைப்படுகிறது அதற்கு தான் கிங் இன்ஸ்டிடியூட்டில் Tetanus Anti-Venom Serum அந்த சீரம் தயாரிப்பதற்கு குதிரைகள் வாங்கப்படுகிறது. இதை தகவலுக் காட்சி சொல்கிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இன்ன காரணத்திற்காக குதிரை வாங்கப்படுகிறது என்ற விளக்கம். இதில் சொல்லப்பட்டு இருந்தால் மகிழ்ச்சி அடைந்து இருப்பேன். இப்போது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார் கள். அதிலிருந்து கேட்கிறேன் 80 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு எவ்வளவு குதிரைகள் வாங்க முடியும்? பாம்பு கடிக்கு பல பேர் மாஸ்கிறார் கள். இதிலே மருந்து செய்கிற முயற்சியில் அரசு எப்படி ஈடுபட முடியும்? இந்த குதிரைகள் அதற்கு தான் பயன்படுகிறதா? அது போதுமானதா? இது தேவையை பூர்த்தி செய்யுமா? ஏன் தொகை அதிகமாக கொடுக்கக் கூடாது 80 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு எவ்வளவு குதிரைகள் வாங்க முடியும்? அதில் என்ன செய்ய முடியும்? ஆக இதிலே இருந்து தெரிவது என்ன என்றால் இந்தக் குதிரையை வைத்து மருந்து செய்கிறோம் என்று சொல்வது கூட அது அவ்வளவு சரியாக பொருத்தமாக இருக்குமா என்று கூட எனக்குச் சந்தேகம் வருகிறது. ஏன் என்றால் எண்ணிக்கை போதாது. இன்னும் ஒன்றையும் நான் தெரிந்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அமைச்சரவை விரிவு படுத்தியதிலே நிதி ஒதுக்கம் அதிகம் தேவைப்படுகிறது என்று இதிலே சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது.

[திரு. அ. ரகுமான்கான்] [1984 மார்ச் 27]

நான் உங்கள் மூலமாக அமைச்சரவர்களைக் கேட்கிறேன். டெபுடி மினிஸ்டருக்குச் சம்பளம் கொடுக்கப் போவதாக மெமோரண்டத்திலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி ஒரு பதவி உண்டா? மெமோரண்டத்திலேயும் படித்தேன். அடுத்து, கொடுத்திருக்கின்ற விளக்கக் குறிப்புகளையும் படித்தேன் Deputy Minister's Salary என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி யாராவது டெபுடி மினிஸ்டர்கள் இருக்கிறார்களா? அந்தப் பதவி ஏற்கெனவே இருந்தது. ஆனால் இப்பொழுது அந்தப் பதவி இல்லை. அல்லது இந்தப்பதவி தற்போது இல்லாததை மறைத்து யாராவது சம்பளம் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்களா? அவர்களுக்குச் சம்பளம் தரப் படுகிறதா? புள்ளி விவரப்படி டெபுடி மினிஸ்டர்ஸ்குச் சம்பளம் கொடுக்கப்படுவதாகப் போடப்பட்டிருக்கிறது. எனவே இதுபற்றிச் சபைக்குத் தெரிந்தாக வேண்டும்.

அடுத்து, இன்னொன்றையும் நான் இங்கே தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இந்த அமைச்சரவை விஸ்தரிப்பு பற்றிச் சொன்னால், இங்கே உள்ள பலரும் அதற்குப் பல காரணங்களைச் சொல்லக் கூடும். அமைச்சரவையை விரிவு படுத்துவதற்கான அவசியம் ஏதாவது இருக்கிறதா? வீட்டுக்கு ஒருவருக்கு வேலை என்று உங்களால் கொடுக்க முடியா விட்டாலும், உங்கள் கட்சிக்காரர்களுக்கு மந்திரி வேலையாவது கொடுக்கிறீர்கள், பரவாயில்லை. நான் ஒன்றைக் கேட்க விரும்புகிறேன். இங்கே அமைச்சர் ஒருவர் இருக்கிறார். அமைச்சர் சௌந்திரராஜன் அவர்களைத்தான் சொல்கிறேன். அவருக்கு என்று ஒரு இலாக்கா இருக்கிறதா? அவருக்கு என்று அதிகாரிகள் இருக்கிறார்களா? இங்கேயுள்ள எல்லா மந்திரிகளும்—பழைய மந்திரியாக இருந்தாலும் சரி, புதிய மந்திரியாக இருந்தாலும் சரி, வயதில் மூத்த மந்திரியாக இருந்தாலும் சரி, இளைய மந்திரியாக இருந்தாலும் சரி, சீனியர் மந்திரியாக இருந்தாலும் சரி, ஜூனியர் மந்திரியாக இருந்தாலும் சரி எல்லோரும் தங்கள் மானியத்திலே பேசுகிறார்கள்; ஏதாவது ஒரு மானியக் கோரிக்கையிலே பேசுகிறார்கள். ஆனால் அவர் பதவி வகிக்கின்ற சத்துணவுத் துறைக்கு என்று, அவர் இலாக்கா விற்கு உட்பட்டு ஏதாவது தொகை மானியத்தில் தரப்படுகிறதா? அவருக்கு என்ன வேலை? அவர் என்ன செய்கிறார்? அவருக்கு எவ்வளவு சம்பளம்? பயணப்படி எவ்வளவு? டி.எ. எவ்வளவு? காரில் பயணம் செய்தால் எவ்வளவு செலவு? இதன் மூலமெல்லாம் மக்களுடைய வரிப் பணம் வீணாகவில்லையா?

ஆனால் அவர் ஒரு வேலையைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார். பத்திரிகைகளிலிருந்து அது தெரிகிறது. இருக்கின்ற ஆயாக்களைப் பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறார் தவறு செய்தால். ஆயா அஞ்சலை அகப்படாத காரணத்தினால் ஆயா உஷாவை சஸ்பென்ட் செய்திருக்கிறார். ஆகவே, இதற்காக ஒரு அமைச்சரா? ஆயாக்களை பிடிப்பதற்காக ஒரு அமைச்சரா?

1984 மார்ச் 27] [திரு. அ. ரகுமான்கான்]

எனவே, இந்தச் சர்க்காருக்கு ஏதாவது ஒரு காரியத்திலே, ஒரு கண்ணோட்டத்திலே ஒரு முறை உண்டு என்றால் அவருக்கு என்று ஒரு இலாக்கா வையுங்கள். வெளியிலே இன்னொன்றைக் கூடப் பேசுகிறார்கள். சாதிக்கு ஒரு அமைச்சர் என்று போடுவதாக. அப்படியானால் சர்வீஸ் கமிஷனில் உள்ள விவரப்படி பேக்வேர்ட் கிளாஸ் என்ற முறையில் கிட்டத்தட்ட 374 சாதிகள் வருகின்றன ; கிளைகள் வேறு வருகின்றன. அப்படி உள்ள எல்லா சாதியினருக்கும் கொடுத்து விட முடியுமா ?

சாதிகள் இல்லையடி பாப்பா என்று பாடினார் பாரதி. அதற்குக் கூட நம்முடைய நாவலர் அவர்களும், முதலமைச்சரவர்களும் சொல்லலாம், பாப்பாவுக்குத்தானே பாடினார் பாரதி, நமக்காகவா பாரதி பாடினார், பெரியவர்களுக்காகவா பாரதி பாடினார் என்று கூடக் கேட்கலாம். எனவே, வெளியிலே பிரச்சாரத்திற்காக இப்படிப் பயன்படுத்தப்படுகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இங்கேயிருப்பவர்கள் சொல்லலாம், வேலைப் பளு அதிகமாக இருப்பதால் அதைக் குறைப்பதற்காகப் போட்டிருக்கிறோம் என்று. அமைச்சர்கள் அதிகமாக ஆகிவிட்டால் இந்தப் பிரச்சினை எப்படித் தீரும் ? அமைச்சர்களின் எண்ணிக்கையைக் கூட்டி விடுவதால் மட்டும் சிறப்பான நிர்வாகத்தைத் தந்து விட முடியுமா?

ஹைகோர்ட்டில் நீதிபதி மோகன் அவர்கள் ஒரு ஜட்ஜ்மென்டைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஒரு ஆணி கிடைக்காத காரணத்தினால் குதிரைக்கு இலாடம் அடிக்கவில்லையாம் ; அப்படிக்குதிரைக்கு இலாடம் அடிக்காத காரணத்தினால் போர் வீரன் குதிரை மீது ஏறி சவாரி செய்ய முடியவில்லை. குதிரையில் ஏறி குதிரை வீரன் போருக்குச் செல்லாத காரணத்தினால் போரில் வெற்றி பெற முடியவில்லை என்பதைப் போல், இந்த அரசாங்கத்தின் உத்தரவைப் பொறுத்தவரையில் ஒன்றைச் சொல்கிறேன்.

தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் விருத்தாசலத்திற்குப் பக்கத்தில் அரிசன மக்களுக்காக ஒரு சுடுகாடு தேவை என்பதற்காக சர்க்கார் நில ஆர்ஜிதம் செய்கிறது. அதில் அரிசன மக்களுக்காக நில ஆர்ஜிதம் செய்யப்படுகிறது என்ற வார்த்தைகள் எழுதப்படாத காரணத்தினால்,—பாதிக்கப்பட்டவர்கள் கோர்ட்டுக்குப் போகிறார்கள்,—பெட்டிஷன் டிஸ்மிஸ் ஆகிவிட்டது. அரசாங்கத்தின் உத்தரவு செல்லாததாகிவிட்டது. இதைப் பற்றி அமைச்சர் பார்த்திருக்கிறார் ; பி.ஏ., பார்த்திருக்கிறார் ; அதிகாரிகள் பார்த்திருக்கிறார்கள் ; செக்ரட்டரி பார்த்திருக்கிறார்கள். இவ்வளவுக்கும் பிறகும் ஒரு நியாயமானக் கோரிக்கைக்காக ஒதுக்கப்பட்ட நிலம் பற்றிய விஷயம் ஹைக்கோர்ட்டில் அடிபடுகிறது.

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

[1984 மார்ச் 27]

எங்கள் பக்கத்தில் ஒரு பழமொழி சொல்லுவார்கள் ; அறுக்க மாட்டாதவன் இடுப்பிலே ஐந்தாறு அரிவாள் எதற்காக என்று. எனவே, இப்படி ஏகப்பட்ட ஆட்களைப் போடுகிறோம் என்று சொல்வது தவறான காரியமாக இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்றையும் நான் கேட்க விரும்புகிறேன். நம்முடைய அமைச்சர் டாக்டர் ஹண்டே அவர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள். நான் உங்கள் மூலமாக அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒரு சகோதரர், அவர் ஒரு டாக்டர். அவருடைய பெயர் டாக்டர் ஜோதி இராமலிங்கம் என்பது. இவர் அமெரிக்காவில் டெக்சாஸ் நிறுவனத்தில் இதய சிகிச்சை பெறுவதற்காகச் சர்க்கார் ஒரு இலட்சம் ரூபாய் கடன் கொடுத்திருக்கிறது. அந்தக் கடனைக் காட்டி இந்த பட்ஜெட்டிலே கேட்கிறீர்கள். இந்த ஒரு இலட்சம் ரூபாயை இந்தச் சட்டசபை அனுமதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறீர்கள். நான் கேட்கிறேன். இந்த ஜோதி இராமலிங்கம் யார்? இந்த ஜோதி இராமலிங்கத்திற்கு மட்டும் இந்தக் காரியங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கிறதா? இதுபோன்று எவ்வளவு பேர்கள் மனுக்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அமெரிக்கா, ஜெர்மனி, இராஷ்யா போன்ற இடங்களில் மருத்துவச் சிகிச்சைப் பெற வேண்டும் என்று அரசாங்க ஊழியர்கள் கேட்டால் அவர்களை நீங்கள் அனுமதிப்பீர்களா?

(முற்பகல் 11-20)

மனுக்கள் வந்திருக்கின்றதா? அனுமதித்திருக்கிறீர்களா? அதற்கு என்ன அடிப்படை? இந்த ஒரு இலட்சம் ரூபாயை எப்படித் திரும்பப் பெறுவீர்கள்? அது மக்களின் வரிப்பணம் இல்லையா? மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்காமல் இவர்களுக்கு மட்டும் கொடுக்கப்பட்டது என்றால் அது ஃபேவரிட்டிசம் இல்லையா? அதிகாரம் துஷ்பிரயோகம் இல்லையா? ஆகவே இதை எல்லாம் நீங்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து மிக முக்கியமான பிரச்சினை ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். செயற்கை மழை என்று ஒன்றைச் செய்தீர்கள். அந்த செயற்கை மழை பற்றிச் சில கேள்விகளைக் கேட்க விரும்புகிறேன். 1983 ஆம் ஆண்டு அமெரிக்காவிலே உள்ள ஒரு சம்பெனியோடு ஒப்பந்தம் பண்ணி இருக்கிறீர்கள். அந்தக் கம்பெனிக்கு ஒப்பந்தம் என்ற வகையில் 10,60,350 ரூபாய் மட்டும் இந்தச் சர்க்கார் முதல் தவணையாகக் கொடுத்திருக்கிறது. அதற்கு வக்கீல் ஃபீஸ் எவ்வளவு தெரியுமா? 5 ஆயிரம் ரூபாய். ஆகவே நான் கேட்கிறேன். செயற்கை மழை பெய்விக்க அந்தக் கம்பெனியிடத்திலே என்ன பேசினீர்கள்? எவ்வளவு தொகை? எந்த ஊரிலே சோதனை செய்தீர்கள்? சோதனை வெற்றி பெற்றதா? ஆனால் மாண்புமிகு அமைச்சர் மரியாதைக்

1984 மார்ச் 27] [திரு. அ. ரகுமான்சான்]

குரிய திரு. இராகவானந்தம் அவர்கள் குடையைத் தூக்கிக் கொண்டு குன்னக்குடி வைத்தியநாதன் வயலின் வாசித்தால் மழை வரும் என்று சொல்லிக் கொண்டு போனார்கள். குடை எதற்குத் தெரியுமா? குன்னக்குடி வைத்தியநாதன் வயலின் வாசித்தால் திடீரென்று மழை வரும், அப்படி மழை வந்தால் அவர்கள் நனைந்து விடுவார்கள். அதற்காகத்தான் குடை கொண்டு போனார். அப்படி மழைக்காக குன்னக்குடி வைத்தியநாதனை நம்பிக் கொண்டிருப்பவருக்கு செயற்கை மழை என்ற கருத்து எப்படி வந்தது? அதனால் மக்கள் பணம் வீண்தானே? இந்தத் தொகைக்கு வரவு-செலவுக் கணக்கு என்ன? விவரம் என்ன? அதை சபைக்குக் கொடுங்கள். அந்த ஒப்பந்தம் பற்றிய விவரங்கள் சபைக்குத் தெரிய வேண்டும் என்ற வகையிலே அதை சபைக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து இன்னொரு மிக முக்கியமான பிரச்சினையை இங்கே நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். நான் ஆதாரம் இல்லாமல் பேசுகிறேன் என்று சொல்லக்கூடாது. அதற்காகத்தான் சொல்கிறேன். இங்கே இருப்பது நிதிநிலைக் குறிப்பு, 1984-85 ஆம் ஆண்டுக்கான குறிப்பு. பக்கம் 108. அதிலே ஊழல் சம்பந்தமாக அதாவது சாராயம் மற்றவைகள் சம்பந்தப்பட்ட ஊழல் சம்பந்தமாக விசாரணைக் கமிஷன்கள் போட்டதற்கான செலவுகளை எல்லாம் அதிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறீர்கள். அதாவது சிறப்பு விசாரணை ஆணைக் குழுக்களுக்காக 1982-83 ஆம் ஆண்டிலே எவ்வளவு செலவு, 1983-84 ஆம் ஆண்டிலே எவ்வளவு செலவு, 1984-85 ஆம் ஆண்டிலே எவ்வளவு செலவு என்றெல்லாம் சொல்கிற போது 8 இலட்சத்து 9 ஆயிரம் ரூபாய், 1982 ஆம் வருஷம்; 7 இலட்சத்து 99 ஆயிரம் 1983 ஆம் வருஷம்; இப்போது நீங்கள் கேட்டிருப்பது 4 இலட்சத்து 21 ஆயிரம் என்று அதிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது. நான் ஒன்றைத் தெரிந்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். (மணியடிக்கப் பெற்றது.)

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை.)

இப்படி பல்வேறு விசாரணைக் கமிஷன் போட்டீர்களே, நான் கேட்கிறேன். அப்சல்கான் என்கொயரி கமிஷன் ரிப்போர்ட் என்ன ஆயிற்று? அர்பன்சிங் என்கொயரி கமிஷன் ரிப்போர்ட் என்ன ஆயிற்று? போலிஸ் லாக் அப்பிலே 343 பேர் கொல்லப் பட்டு பல்வேறு நீதி விசாரணைக் கமிஷன்கள் எல்லாம் வைக்கப் படுவது பற்றி அறிவித்தீர்களே, அந்த விசாரணைக் கமிஷன்கள் என்ன ஆயிற்று? வள்ளியூரிலே போடப்பட்ட விசாரணைக் கமிஷன் என்ன ஆயிற்று? திருத்தணி சோயிஸிலே வைரவேல் களவு போனது குறித்து திரு. நடராஜன், ஐ. ஏ. எஸ். அவர்களைத் தலைவராகக் கொண்ட கமிஷன் போட்டு அந்தக் கமிஷன் ரிப்போர்ட் கொடுத்து இரண்டு வருஷங்கள் ஆகின்றன. ஏன் அதைச் சபையில் வைக்கவில்லை? வைரவேல் என்ன ஆயிற்று?

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

[1984 மார்ச் 27]

அந்த ரிப்போர்ட்டை ஏன் வைக்கவில்லை? விசாரணைக் கமிஷன் களுக்காக இவ்வளவு பணம் செலவாகி இருக்கின்றதே, இதெல்லாம் மக்கள் பணம் தானே? அதைப்பற்றிக் கேட்பதற்கு உறுப்பினர்களுக்கு உரிமை இல்லையா? மக்களுக்கு உரிமை இல்லையா? அதிலே என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது என்பதைப் பற்றிக் கொடுக்க வேண்டாமா?

*	*	*	*	*
*	*	*	*	*
*	*	*	*	*

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அந்தக் கமிஷன் அறிக்கை பற்றி விவாதிக்க ஒரு நாள் தனியாக ஒதுக்கியிருக்கிறோம். அன்றைக்கு இவைபற்றி எல்லாம் பேசலாம்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : ஒவ்வொரு கமிஷனுக்கும் எவ்வளவு ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்று போட்டிருக்கிறார்கள், சார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ராம் பிரசாத் கமிஷன் அறிக்கை பற்றி விவாதிக்க தனியாக நாள் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அன்றைக்குப் பேசலாம், இப்பொழுது வேண்டாம்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : * * *

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : துணை மானியக் கோரிக்கையிலே இதைப் பேசக் கூடாது. ஆகவே, இவையெல்லாம் நீக்கப்படுகின்றன.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : கமிஷன் அறிக்கை வெளி வந்திருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : * (குறுக்கீடு) இன்றைக்குத் துணை மானியக் கோரிக்கை விவாதத்திலே பேச முடியாது. ஆகவே, ராம் பிரசாத் அறிக்கை பற்றிய சமாச்சாரம் பூராவும் நீக்கப்படுகின்றன. (குறுக்கீடு) அதை விவாதிக்க தனியாக நாள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவேதான் அவைக் குறிப்பி விருந்து நீக்கப்படுகிறது.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : * குறிப்பாகச் சொல்கிறேன். சாராயம் முதலியவற்றைத் தயாரிப்பதற்குக்கொடுக்கப்படும் விற்பனை உரிமம் தொடர்பாக * நிதி ஒதுக்க வேண்டுமென்ற தலைப்பிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கருத்துச் சொல்லலாமா, வேண்டாமா?

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

1984 மார்ச் 27]

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

அதற்கு ஒரு தீர்ப்புத் தேவை. நம்முடைய நிதி அமைச்சர் பதில் சொல்லத் தயாராக இருக்கிறார்கள். அதிலே ஒன்றும் பிரச்சினை இல்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இதை விவாதிப்பதற்கென்று தனியாக ஒரு நாள் வைத்திருப்பதன் காரணமாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் அப்பொழுது பிரச்சினைகளை எடுத்துச் சொன்னால், விரிவாகவும், தெளிவாகவும், விளக்கமாகவும், திட்டமாகவும் கூட, அதற்குப் பதில் வைப்பதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும். ஆனால் இன்றைய தினம் எடுத்துப் பேசுவதன் காரணமாக, மற்றைய உறுப்பினர்களுக்கு இருக்கிற நேரம், எனக்கு இருக்கிற நேரம், ஆகியவற்றைக் கணக்கிட்டால், அதற்கேற்ற பதில் கிடைக்காது.

பொதுவாகச் சொல்லிக் கொண்டு போனார்கள். பிரச்சினைகளுக்கும் பதில் சொல்லுகின்ற வகையில், பொதுவாக சொல்லிக் கொண்டு போவதில் ஒன்றும் இல்லை. அதுபற்றி டெடெய்லிக்குள் போகின்ற பொழுது பதில் கிடைக்காது. அது தவறு என்று நான் சொல்ல வரவில்லை. டெடெய்லிக்குள் போவது இப்பொழுது தேவையில்லை. தனியாகவே, விரிவாகவே எடுத்துச் சொல்வதற்கு வாய்ப்பிருந்தால், மற்றைய விஷயங்களில் சவனம் செலுத்துவார்களானால், நானும் ஓரளவுக்குக் கவனம் செலுத்த முடியும் என்பதற்காகத்தான் சொல்கிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய நாவலர் அவர்களும் நீங்களும் சொல்லியதற்கிணங்க தனியாக, ஆழமாக, நுணுக்கமாக, நுணுபுலத்தோடு அதுபற்றி விவாதிக்கின்ற வாய்ப்பு இருக்கிற காரணத்தால் அப்பொழுது வைத்துக் கொள்ளலாம்.

ஆனால், நான் கேட்பது ஒரு கமிஷனுடைய ரிப்போர்ட் பற்றி, கோர்ட்டிலே ஸ்டே போடப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்டே வெக் கேட் ஆகாதபொழுது எப்படி ஜட்ஜ்மெண்ட் எழுதலாம். அரசாங்கம் கேட்க வேண்டும்.

அடுத்து இன்னொன்று நான் தெரிவிக்க விரும்புவது, முக்கியமான பிரச்சினை. கோர்ட்டிலே 11 மணிக்குத் தீர்ப்புச் சொன்னார்கள். அவசரம் அவசரமாக இங்கே கொண்டு வந்து 11-30 மணிக்கு அவையில் தெரிவித்தார்கள். அதன் காப்பி கிடைக்கவில்லை. இந்த செஷன் முடிவதற்குள்ளாக அதைப் பற்றி விவாதிப்பதற்கு துணை சபாநாயகர் அவர்களே நீங்கள் ஒரு நாள் ஒதுக்கப் பெறும் என்கிற ஒரு வாக்குறுதி தர வேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்கிறேன்.

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

[1984 மார்ச். 27]

பல பிரச்சினைகள் வாதிடப்படாமலே போய் விட்டன. ரமணன் கலைஞர் அவர்களுடைய கையை முறுக்கினார் என்ற குற்றச்சாட்டைச் சொன்ன போது விசாரித்துச் சொல்கிறேன் என்று சபையிலே சொன்னார்கள். விசாரித்து இருக்கிறாரா? இதுபோல பல பிரச்சினைகள் போய் விட்டன. ஆகவே இதை வாக்குறுதியாக கருதி உறுப்பினர்களுக்கு அந்த வாய்ப்பைத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். துணைத் தலைவர் அவர்களே, உங்கள் மீது எனக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறது. அந்த பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் தவறு இழைத்தான். நீங்கள் அப் படிச் செய்ய மாட்டீர்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. ஆகவே அதை உங்களிடத்திலே விட்டு விடுகிறேன்.

(முற்பகல் 11-30)

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, அதனால் தான் நாம் விரிவாக எடுத்துப் பேசலாம் என்று சொன்னேன். இராமபிரசாத் அவர்கள் தீர்ப்பு எழுதக் கூடாது என்று ஸ்டே கொடுக்கவில்லை. தீர்ப்பு வெளியிடக்கூடாது என்று தான் ஸ்டே கொடுத்தார்கள். அதற்கிடையில் அதை எழுதி தயாராக வைப்பதற்கு எல்லா உரிமையும் நீதிபதிக்கு இருக்கிறது. ஆகவே நீண்ட நேரம், நீங்களும் பேசலாம். நானும் சொல்லலாம். ஆகவே அதற்கான வாய்ப்பு பின்னாலே இருக்கிறது. உங்களுக்கு முழு வாய்ப்பும் இருக்கிறது. தாராளமாக வாதிடுங்கள்; நாங்கள் பதிலுரை தருகிறோம்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : அரசாங்கத்தினுடைய பொறுப்பிலே இருக்கக் கூடியவர்கள் யாராக இருந்தாலும் அந்த அரசாங்க அதிகாரிகள் பழி வாங்கப்படுகிற காரணங்கள் நடக்கக் கூடாது. பெரியார் நூற்றாண்டு விழா பெண்கள் பாலிடெக்னிக்கில் உங்களுடைய கொள்கைப் பரப்புச் செயலாளரை குறித்து ஏதோ 'மாக்-பார்லியமெண்டில்' கேவலமாக, அல்லது நகைச்சுவையாக பேசிவிட்டார்கள் என்ற காரணத்திற்காக அந்த கல்லூரியின் பேராசிரியர் டிஸ்மிஸ் செய்யப்பட்டு எங்குவாயிர் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இன்னும் சொல்லப் போனால் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைப் பற்றி சினிமாவிலே விமர்சிக்கிறார்கள். படித்தவர்களுக்குத் தெரியும். மாக்-பார்லியமெண்ட் என்பது சாதாரணமாக எல்லோரையும் கிண்டல் செய்து, கேலி செய்து, நகைச்சுவையோடு சொல்வது; அரசியல்வாதிகள் அதை எளிதாக எடுத்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் எம்.ஜி.ஆர். ரசிகர் மன்றத்தினர் கொடுத்த மெமோரண்டத்தை திரு. வையாபுரி இங்கே அனுப்பி வைத்து விளக்கம் கேட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு விளக்கம் சொல்லி இருக்கிறார்கள். மன்னிப்பு கேட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு ஆசிரியர் பணியிலிருந்து நீக்கப்பட்டிருக்கிறார். 11 மாணவர்கள் மீது நடவடிக்கை உண்டு; இவ்வளவுக்கும் மேல் அந்த

1984 மார்ச் 27]

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

கல்லூரியினுடைய முதல்வர் ஒரு பெண்மணி ; நீங்கள் இப்படி செய்வது சரியா ? இது அதிகார துஷ்பிரயோகம் இல்லையா ? முறைகேடு இல்லையா என்று தெரிந்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். (குறுக்கீடு.)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: 20 நிமிடம் ஆகி விட்டது. முடித்து விடுங்கள்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : அடுத்து ஒரு முக்கியமான பிரச்சினை. இதோடு முடித்துக் கொள்கிறேன். டைரக்டர் ஆப் டெக்னிக்கல் எஜுகேஷனாக திரு. வையாபுரி இருந்தார். இப்போது வேறு இடத்திற்கு மாற்றி விட்டார்கள். அவருக்குப் பதிலாக அந்த இடத்திற்கு வரவேண்டிய எல்லா தகுதியும் பெற்றிருக்கிறார் ஒருவர் : — நான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவன் ; என்னுடைய தலைவர்கள் கலைஞர், அண்ணா, பெரியார் தான் ; ஒரு சிறுபான்மைச் சமுதாயம் எவ்வளவு புறக்கணிக்கப் படுகிறது என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். இதுவரையில் நான் சபையில் எங்கேயும் பேசியதில்லை. ஒரு நியாயத்திற்காக கேட்கிறேன். சிறுபான்மை சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர் ; எல்லா தகுதியும் பெற்றிருக்கிறார் ; அவருக்கு இடம் கொடுக்காமல் அந்த இடத்தை இன்றைக்கு வேகண்டாக வைத்திருப்பதாக சொல்கிறார்கள். அது சரிதானா என்று கேட்கிறேன். முஸ்லிம் சமுதாயத்திற்கு காரியங்களைச் செய்வதாக ஏம்முடைய முதல்வர் சொல்கிறார். இது சரிதானா என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக சத்துணவுத் திட்டத்தைப் பற்றி சுருக்கமாக இரண்டு நிமிடத்தில் சொல்லி முடித்து விடுகிறேன். இப்போது 'தாரா' என்ற நிறுவனம், 'தமிழ்நாடு ரூரல் ரீ-கான்ஸ்டிடியூஷன் அசோஷியேஷன்' என்று ஒரு பிரிவு. இதிலே நன்கொடையாக முதல்வரின் சத்துணவுத் திட்டத்திற்கு வாங்கப்படுகிறது. யார் நன்கொடை கொடுக்கிறார்களோ அவர்கள் வருமான வரி கட்டத் தேவையில்லை ; 100 பெர்சண்ட் ரிபேட் ; ஆகவே மத்திய அரசிற்கு போக வேண்டிய வரியை, இன்கம்டாக்ஸை இங்கே கொடுத்து விடலாம். அவர்களுக்கு இன்கம் டாக்ஸ் கிடையாது. அதைப் போல முதலமைச்சர் நிவாரண நிதியிலும் வருமான வரி விலக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. நான் கேட்க விரும்புவது, நம்முடைய நாவலர் அவர்கள் இங்கே சொன்னார்கள் ; இந்தத் தொகையை எல்லாம் வசூலிக்கக் கூடிய காரியத்திற்கு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர், தாசில்தார்கள் எல்லோரும் அனுப்பப்படுகிறார்கள் என்று ; இப்போது எலக்ட்ரிசிட்டி போர்டில் நஷ்டம் வருகிறதென்றால் அந்த நஷ்டத்தை வசூலிப்பதற்காக மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரையும், தாசில்தாரையும் ஒவ்வொரு ஊருக்கும் அனுப்புவிர்களா ? ஆகவே இதற்கு என்ன அர்த்தம் ? நன்கொடை என்றால் இன்டேரக்ட் டாக்ஸ் என்று தான் அர்த்தம்

[திரு. அ. ரகுமான்கான்] [1984 மார்ச் 27]

இந்த வரியை விதிக்கிற அதிகாரம் சட்டமன்றத்திற்குத் தான் உண்டு. இன்னும் சொல்லப் போனால் நன்கொடை என்ற பெயரால் வந்த கணக்கு சபையிலேவைக்கப்படுவதாகச் சொன்னார்கள் எவ்வளவு வசூல் தாரா மூலமாக, எவ்வளவு வசூல் முதலமைச்சர் நிவாரண நிதி மூலமாக, என்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அந்தக் கணக்கை தணிக்கை செய்கிற உரிமை வேண்டும்.

இன்னொரு முக்கியமான பிரச்சினை. நம்முடைய கலெக்டர் அவர்கள் ஜனவரி மாதத்தில் 1,000, 500, 50 என்று சொல்லி பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் வசூலித்து இருக்கிறார்கள். என்ன சொல்லி வசூலித்து இருக்கிறார்கள் என்றால், தேதி சொல்லி, மாதம் சொல்லி, வசூலித்து இருக்கிறார். ஜனவரி மாதம் நட்சத் திரழ்களைக் கொண்ட கலை நிகழ்ச்சி ஒன்று நேரு ஸ்டேடியத்தில் இந்தச் சத்துணவுத் திட்டத்திற்காக நடத்தப்படும் என்று சொன்னார்கள். இதே மாதிரி கோயம்புத்தூரில் நம்முடைய முதல் அமைச்சர் உட்பட பலர் கலந்துக் கொள்வார்கள் என்று சொல்லி பணம் வசூலித்து, அந்த விழா நடத்தாத காரணத்தால், பணம் கொடுத்தவர்கள் எல்லாம் கொடுத்த புகாரின் பேரில் சீட்டிங் கேஸ் போட்டு உள்ளே தள்ளினார்கள். தனி நபர் என்றால் சீட்டிங் கேஸ்? சர்க்கார் செய்து இருக்கிறது என்றால், என்ன நிலைமை? பணம் கொடுத்தவர்கள் கேட்கிறார்கள்? என்ன பதில் சொல்கிறார்கள். இது மக்களை ஏமாற்றுவது தானே. இது சர்க்கார் செய்த சீட்டிங் இல்லையா? சர்க்கார் இப்படி சீட்டிங் செய்யலாமா? ஆகவே, தாரா மூலமாக வசூலித்தது எவ்வளவு? முதலமைச்சர் நிதிக்கு வசூலித்தது எவ்வளவு? இந்த விவரங்களையெல்லாம் இங்கே தர வேண்டும்.

இன்னொன்றையும் முக்கியமாக நான் கேட்க விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்தார்கள். இந்தி ஆதிக்கத்திற்கு எதிராக பாடுபட்ட வீரர்களுக்கு உடனடியாக நிதி கொடுக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். ஏன் தயக்கம்? இன்னும் ஏன் கொடுக்கவில்லை? இங்கே கூட மசோதா கொண்டு வரப்பட்டதே? அதை ஏன் மறுக்கிறீர்கள்? என்ன காரணம்? அந்தத் தொகை 10 நாளைக்குள் கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டதே, ஏன் தரவில்லை. ஆகவே, அதைத் தரவேண்டும் என்று கேட்டு, அதற்கான அறிவிப்பை சபையில் தர வேண்டும் என்று சொல்லி, ஏன் உரையை முடிக்கிறேன், வணக்கம்.

திரு. எம். கின்னசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணை தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களால் இந்த அவை முன் தாக்கல் செய்யப்பட்டு இருக்கிற இறுதித் துணை மதிப்பீட்டின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூறுவதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே பல்வேறு

[984 மார்ச் 27] [திரு. எம். சின்னசாமி]

துறைகளுக்கு நிதி ஒதுக்கம் செய்யக் கேட்டு இருக்கிறார்கள். மொத்தமாக 1,130.10 கோடி கேட்டு, அதிலே வெள்ள நிவாரணத்திற்காகவும், கல்வித் துறைக்காகவும், கோவாப்டெக்ஸ் நிறுவனத்திற்காகவும் அதே நேரத்திலே கிராமப்புற வேலைவாய்ப்பு திட்டத்திற்கும் இங்கே நிதி ஒதுக்கம் கேட்டு இருக்கிறார்கள்.

இதிலே கல்விக்காக 6 கோடியே 19 இலட்சம் கேட்டு இருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கு சரியான கட்டிடங்கள் இல்லை. அதே நேரத்தில் மாணவர்கள்-ஆசிரியர்கள் விகிதாச்சாரத்திற்கு ஏற்ப அதிக ஆசிரியர்கள் வேண்டும் என்று அந்தத் துறையினர் அரசாங்கத்திற்கு எழுதுகிற போது அங்கே நிதித் துறையில் போதுமான ஆசிரியர்கள் கொடுப்பதற்காக நிதி ஒதுக்கம் இல்லை, ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் நிதி மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே, கல்விக்காக அதிகம் செலவழிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேபோல், கோவாப்டெக்ஸ் நிறுவனமும் நாட்டிலே இருக்கிற பிரதான நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களும் கொள்முதல் செய்ய இருக்கும் துணிகளுக்கு மொத்தமாக பணம் செலுத்தாத காரணத்தால் இன்று துணைச் சங்கங்களில் உள்ள நெசவாளர்களுக்கு கூலி கிடைக்காத நிலை இருக்கிறது. ஆகவே அதற்கும் அதிமான நிதியை ஒதுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கிராமப்புற வேலைவாய்ப்புத் திட்டத்திற்கு 8.90 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அதிலே சாலைக்காக ரூ. 3 கோடியும், பாசனத்திற்காக ரூ. 3 கோடியும் ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இன்று பாசனத்தைப் பொறுத்தவரையில், இந்த 3 கோடி ரூபாய் போதாது. காரணம் என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கும் 7-8 கால்வாய்கள் பழுதுபார்க்க வேண்டும் என்று பொதுப்பணித்துறையிடம் கேட்டபோது அவர்கள் நிதிஒதுக்கீடு இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே, பாசனத்திற்காக, அதிக நிதி ஒதுக்கினால்தான், இப்படிப்பட்ட கால்வாய்த் திட்டங்களை சீர்படுத்திக் கொடுக்க வசதியாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

(முற்பகல் 11-40)

அதைப்போலவே 31 நகராட்சிகளுக்குத் தன்னிறைவுத் திட்டத்திற்காக 5 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு நகராட்சிகளைப் பொறுத்தவரையில் குடிநீர் வசதிக்காகவும், சாலை வசதிக்காகவும் மற்ற அடிப்படை பணிகளுக்காகவும் ஏராளமாகப் பணம் தேவைப்படுகிறது. நகராட்சிச் சாலைகளைச் செப்பணிடுவதற்கு ஒப்பந்தக்காரர்கள் முன்வர மறுக்கிறார்கள். காரணம் பழைய முறையிலேயே இன்றைக்

[திரு. எம். சின்னசாமி]

[1984 மார்ச் 27]

கும் ஒப்பந்த நடைமுறைகள் இருக்கின்றன. அதனால், எங்களுக்குக் கட்டுப்படியாகவில்லை என்று ஒப்பந்தக்காரர்கள் சொல்கிறார்கள். கரூர் நகராட்சியிலே கூட பல்வேறு சாலைகள், போடப்படவில்லை. காரணம் போதுமான பணம் இல்லை என்று தனி அதிகாரியும், நகராட்சி கமிஷனரும் சொல்கிறார்கள். ஆகவே, இந்தத் தன்னிறைவுத் திட்டத்தில் இருக்கிற நகராட்சிகளுக்கு இன்னும் அதிகமாக நிதி ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை).

என்னுடைய தொகுதியில் நொய்யல் திட்டம் 25 ஆண்டு காலத்திற்கு மேலாக நிலுவையில் இருந்தது. இன்றைய தினம் முதல் பகுதி வேலை 8 கோடி ரூபாயில் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்போன்று என்னுடைய தொகுதியில் இன்னும் 10,000 ஏக்கர் புதிதாக பாசனம் பெறக்கூடிய இரண்டாம் கட்டப் பணியை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்கு 10 கோடி ரூபாய் தேவை என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அந்தத் தொகையை ஒதுக்கி, முதல் கட்டப் பணியையும் இரண்டாம் கட்டப் பணியையும் சேர்த்து நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போன்று என்னுடைய தொகுதியில் கரூர் நகரில் ஒரு கின்ற அமராவதி ஆற்றில் ஒரு பாலம் 100 ஆண்டு காலத்திற்கு முன்னால் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பாலம் இப்போது போக்குவரத்திற்கு லாயக்கு இல்லை என்று பொறியியல் வல்லுநர்கள் அத்தாட்சி கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பாலத்தைக் கட்டுவதற்கு 3 கோடி ரூபாய் தேவை என்று என்ஜினீயர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நகராட்சியிலும் அதற்கு மதிப்பீடு செய்து, அரசுக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அந்தத் தொகையை இந்த ஆண்டு ஒதுக்க முடியாது என்று பதில் வந்திருக்கிறது. இந்த ஆண்டு பணம் ஒதுக்கி வேலை ஆரம்பிக்கப்படவில்லை என்றால் திடீரென்று அந்தப் பாலம் பழுது அடைந்து விட்டால் கரூர் நகரத்தைத் தாண்டி அந்தப் பக்கம் போக முடியாத அளவுக்கு பெரும் இடையூறு ஏற்படும் என்பதைச் சொல்லி, அதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து, தேவையான நிதியை ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போன்று கரூர் நகரில் இருக்கிற அரசு அலுவலகங்கள் பல்வேறு இடங்களில் இருக்கின்றன. திருச்சியில் இருப்பது போன்று அனைத்து அலுவலகங்களும் ஒரே இடத்தில் வருகின்ற அளவுக்குத் தேவையான கட்டிடத்தைக் கட்டித்தர வேண்டும். அதற்குத் தேவையான நிதியை ஒதுக்கிடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1984 மார்ச் 27]

[திரு. எம். சின்னசாமி]

அடுத்து என்னுடைய தொகுதியில் மண்மங்கலம் ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் 30-க்கு மேற்பட்ட கிராமங்கள் அமராவதி ஆற்றுக்கும் காவேரிக்கும் இடையே புன்செய்ப் பகுதியில் இருப்பதால் அந்தப் பகுதி மக்கள் நல்ல குடிநீர் கிடைக்காமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அங்கே ஒரு கூட்டு குடிநீர்த் திட்டம் வேண்டுமென்று சொல்லி, அதற்கு மதிப்பீடு எல்லாம் தயார் செய்து, குடிநீர்-வடிகால் வாரியத்திற்கு அனுப்பியபோது, அதற்கு இந்த ஆண்டு நிதி இல்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்குத் தேவையான நிதியை ஒதுக்கி, இந்த ஆண்டில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, திருச்சியிலிருந்து கரூர் செல்கின்ற அந்தச் சாலை அதிகமாக பழுதுபட்டிருப்பதால் போக்குவரத்திற்கு பெரிய இடைஞ்சலாக இருக்கிறது. திருச்சியிலிருந்து கருங்குப்பேராக வேண்டுமென்றால் ஏறத்தாழ 47 மைல் தூரத்தைக் கடப்பதற்கு இரண்டு மணி நேரத்திற்கு மேலாகிறது. அந்த அளவுக்குச் சாலை மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. ஆகவே, சாலைகளுக்கு என்று ஒதுக்கியிருக்கிற நிதியில் திருச்சி-கரூர் சாலைக்கு அதிகமாக ஒதுக்கி செப்பனிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, வேலாயுதம்பாளையம் முதல் நொய்யல் வரை உள்ள சாலையும் மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. அதையும் செப்பனிட வேண்டுமென்று கேட்டு, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்று அமர்கிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

திரு. சே. ஆர். சுந்தரம் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரவர்களே, 1983-84 ஆம் ஆண்டிற்கான துணைமானியக் கோரிக்கைகள் மீது மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே நான் சில கருத்துக்களை எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக இந்த மானியக் கோரிக்கையில் எதிர்பாராமல் ஏற்பட்ட வெள்ளம், வறட்சியை சமாளிப்பதற்காகவும் இதர பணிகளுக்காகவும் நிதி ஒதுக்கீடு கோரப்பட்டிருக்கிறது. வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு நிவாரணம் அளிப்பது சம்பந்தமாக ஏற்கெனவே இந்தச் சபையில் பேசியிருக்கிறோம். வீடு இடிந்தவர்களுக்கு 200 ரூபாய் உதவித் தொகை கொடுப்பது போதாது, அதை 500 ரூபாயாக உயர்த்த வேண்டும்.

வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட நிலச்சுவான்தார்களுக்குப் போதிய நஷ்டஈடு கொடுக்க வேண்டும். வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட இடங்களில், அதைப்போன்று வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட இடங்களில் நிலவரியைத் தள்ளுபடி செய்ய வேண்டும்; குத்தகைப் பாக்கியைத் தள்ளுபடி செய்ய வேண்டும்; விவசாயிகள் பெற்றிருக்கிற கடன்களை ரத்து செய்ய வேண்டும்.

[திரு. கே. ஆர். சுந்தரம்] [1984 மார்ச் 27]

விவசாயிகள் மீண்டும் விவசாயம் செய்வதற்கு கடன் கொடுத்து உதவ வேண்டும். விதை, இரசாயன உரம், பூச்சிக்கொல்லி மருந்து போன்றவைகளை இலவசமாக அளிக்க வேண்டும்.

சாலைகளைப் பராமரிப்பதற்காக நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வெள்ளத்தால் ஆறு மாவட்டங்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த மாவட்டங்களில் சாலைகளை சீராக்குவதற்கும் பாலங்களைக் கட்டுவதற்கும் ஒதுக்கியிருக்கிற நிதி போதுமானதாக இல்லை. இந்த நிதி ஒதுக்கீட்டை மேலும் உயர்த்த வேண்டும். அவைகளைப் பராமரிக்கின்றபோது அடுத்தவர் பாதிக்கப்படாமல் சரியாகப் பராமரிக்க வேண்டும். வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட வத்திராயிருப்பு, பூமாப்பட்டி பகுதிகளை நான் நேரிலே பார்த்தேன். அங்கே சாலையைப் பராமரிப்பதற்காக அடியிலே உள்ள மண்ணை எடுத்து மேலே கொட்டித் தர்ப்பதற்காக ஏற்பாடு செய்தார்கள். அப்படி செய்யப்பட்டாலும், நிரந்தரப் பலன் கிடைக்கின்ற வகையில், இரு பக்கங்களிலும் ரிவட்மெண்டு போட வேண்டும்.

அதைப்போல பாதைகளைச் சரியான முறையில் செப்பனிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பள்ளிகொண்டா பாலாற்றில் ஒரு பாலம் கட்டவேண்டுமென்று கோரிக்கை நீண்ட காலமாக இருக்கிறது. அதைக் கட்டவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல காட்பாடி இரயில் நிலையத்தில் ரயில்வே மேம் பாலம் கட்டவேண்டுமென்று சொல்லி அரசு நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டு இருந்தாலும், இன்னும் அது கட்டப்படவில்லை. ஆயிரக்கணக்கான பள்ளி மாணவர்கள் அந்தப் பகுதியில் செல்வதால், அந்த ரயில்வே மேம்பாலத்தை உடனடியாகக் கட்டுவதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே போல, பாசன வாய்க்கால்களை கட்டுவதற்காக ரூ. 8 கோடி ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பாசன வாய்க்கால்களைப் பழுது பார்க்கிற நேரத்தில், இரண்டு கரைகளையும் பலப்படுத்தவேண்டும். மதுரையிலே பெய்த மழையால், வைகையிலே தடுப்புச் சுவர்கள் இல்லாத காரணத்தினால் மக்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளார்கள். தஞ்சையிலும், திருச்சியிலும், காவிரியின் இரண்டு கரைகளையும் பலப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தப் பாசன வசதிகளைப் பொறுத்தமட்டில், எங்கள் மாவட்டத்தில் குறிப்பாக இந்த அரசு ஏற்பட்ட பின்னர், கடந்த 7 ஆண்டுகளாக எந்தவித பாசனத் திட்டங்களையும் நிறைவேற்றவில்லை. வடாற்காடு மாவட்டம் புறக்கணிக்கப்படுகிறதோ என்ற அச்சம் கூட எனக்கு ஏற்படுகிறது. எங்கள் மாவட்டத்தில் நீண்டகாலமாக மோதனாறு, ஆண்டியப்பனூர், ராஜாதோப்பு, வத்ரப்பள்ளி போன்றவைகளில் அணைகளைக் கட்டவேண்டிய நிலையிருக்கிறது. அவைகளை உடனடியாக கட்டவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1984 மார்ச் 27] [திரு. கே. ஆர். சுந்தரம்]

திருப்பத்தூர்ப் பகுதியில், இலகம்பாறை அணை கட்ட வேண்டுமென்று நீண்ட காலப் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. தஞ்சைக்கு அடுத்தபடியாக உணவு உற்பத்தியில் சிறந்திருப்பது எங்கள் மாவட்டம். அங்கே நிலத்தடி நீரையே நம்பியிருக்கிறார்கள். சமீபத்தில் ஏற்பட்ட வறட்சியால் அந்தப் பகுதிகளில் வெகுவான பாதிப்பு ஏற்பட்டது. அங்கே நிலத்தடி நீரைப் பெருக்கி, நீர்க் கசிவுக் குட்டைகளை அமைப்பது போன்ற ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கருணை அடிப்படையில், மக்களுக்கு உதவி செய்வதற்காக ரூ. 15.26 கோடி கேட்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்குப் பள்ளமான இடங்களிலே வசிக்கின்ற மக்களுக்கு மேடான இடங்களில் வீடுகள் கட்டித் தரப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அத்தகைய இடங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து, இலவசமாக அவர்களுக்கு வீடுகளைத் கட்டித் தரவேண்டுமென்று வலியுறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் நகராட்சிகள் வெள்ளத்தினால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தப் பகுதிகளில் உள்ள ரோடுகளைப் பராமரிக்கும் வகையில் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டதாகக் குறிப்பிலே இருக்கிறது. இதர வேலைகளைச் செய்வதற்கும் நிதி ஒதுக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதி குடியாத்தத்தைப் பொறுத்த வரையில், வெள்ளத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட ரோடுகளைப் பராமரிப்பதற்காக, ரூ. 2 இலட்சம் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருந்தும், இடையிலே நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இதர நகராட்சிகளின் ரோடுகளைப் பராமரிப்பதற்கும் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப் போல கல்வியைப் பொறுத்த வரையில், மாணவர்களுக்கு அளிப்பதற்கு முக்கிய முயற்சி எடுத்திருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். அண்ணா போக்குவரத்துக் கழகத்திலும், பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழகத்திலும், மாணவர்கள் செல்வதற்கு இலவசமாக மான்யத் தொகை அளிப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதுபோல மாநிலம் முழுவதும் இருக்கிற அரசுப் போக்குவரத்திலே அந்த மாணவர்கள் செல்வதற்கு மானியத் தொகை அளிக்க வேண்டும். ஏழை மாணவர்கள், உயர்நிலைப் பள்ளி, கல்லூரி போன்றவைகளுக்கு நீண்ட தூரம் செல்ல வேண்டிய காரணத்தினால், அவதிப்படுகிறார்கள். போதிய ஹாஸ்டல் வசதி இல்லாத காரணத்தினால், அவர்கள் வீட்டிலிருந்து செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. எனவே, எப்படி அண்ணா போக்குவரத்து, பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழகங்களிலே உதவி தரப்படுகிறதோ; அதுபோலத் அரசுத் துறையிலே உள்ள அனைத்துப் போக்குவரத்துக் கழகங்களிலும் மானியம் கொடுத்து, மாணவர்கள் செல்வதற்கு வகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. கே. ஆர். சுந்தரம்]

[1984 மார்ச் 27]

கல்விக் கூடங்களைப் பொறுத்த வரையில், உயர்நிலைப்பள்ளி ஆரம்பப்பள்ளி, ஆகியவைகள் போதிய கட்டிட வசதி இல்லாமலும், ஹாஸ்டல் வசதி இல்லாமலும் இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகையால் அந்த வசதிகளைச் செய்து ஈடுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குடியாத்தம் நகராட்சியில் மேல்நிலைப்பள்ளிக்கு போதிய நிதி வசதி இல்லாத காரணத்தினால், ஆசிரியர்களுக்கு முறையான சம்பளம் கொடுக்கப்படுவதில்லை. அரசே குடியாத்தம் மேல்நிலைப்பள்ளியை ஏற்க வேண்டும்.

கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு ரிபேட் அளிப்பதற்கு நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு இதுவரை ரிபேட் கொடுக்கப்படவில்லை.

(முற்பகல் 11.50)

அதுமட்டுமல்ல. ஆரம்ப கைத்தறிச் சங்கங்கள் இடத்திலேயிருந்து கோ-ஆப்டெக்ஸ் இன்றைக்கு உற்பத்தி செய்கின்ற சரக்குகளை வாங்கிக் கொண்டு அவர்களுக்கு காலாகாலத்தில் பணம் கொடுக்காத காரணத்தால் நூற்றுக்கணக்கான கைத்தறி கூட்டுறவுச்சங்கங்கள் தொழிலை நடத்த முடியாமல் உற்பத்தியைச் செய்ய முடியாமல், கூலி கொடுக்க முடியாமல் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, காலாகாலத்தில் ரிபேட் தொகையை கோ-ஆப்டெக்ஸ் அந்த பணத்தை உடனடியாக அவர்களுக்கு வழங்க வேண்டும். கோ-ஆப்டெக்ஸ் கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே இருந்து வாங்கி அவைகளை விற்பனை செய்கின்ற நேரத்தில் 35 சதவீதம் லாபம் வைத்து விற்பதாகத் தெரிகிறது. அந்த லாப வீதத்தைக் குறைத்தால்தான் மக்களுக்குக் குறைந்த விலையில் துணிகள் கிடைக்கும். விற்பனையை அதிகப்படுத்த முடியும். ஆகவே, அந்த முறையிலே லாப சதவீதத்தைக் குறைத்து, தரமான துணிகள் கிடைப்பதற்கு வழிவகைகள் செய்ய வேண்டும். 4 முழ வேஷ்டி, 8 முழ வேஷ்டி, சேலைகள் மக்களுக்குக் குறைந்த விலையில் கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவு கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு வேண்டிய சாயப் பொருள்களை மலிவு விலையில் வழங்குவதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். நவீன டிசைனர்கள் உற்பத்தி செய்து மக்களைக் கவருகின்ற வகையில், அவைகள் இருப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும். அதைப் போலவே, அதிகப்படியான நெசவுத் தொழிலாளர்களை கூட்டுறவுக்கு உள்ளே கொண்டுவர வேண்டும். சென்ற கூட்டத்திலே கூட சொன்னார்கள். 25 ஆயிரம் நெசவாளர்கள் கூட்டுறவுக்குள்ளே கொண்டு வரப்படுவார்கள் என்று சொன்னார்கள். என்னுடைய தொகுதியில் இந்திரா நகர் கூட்டு

1984 மார்ச் 27]

[திரு. கே. ஆர். சுந்தரம்]

றவுச் சங்கம் அமைப்பதற்கு அந்தக் கைத்தறியாளர்கள் கேட்டு இருக்கிறார்கள். எனவே, அங்கே சங்கம் அமைத்துத் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு குறைந்தபட்சக் கூலியை மாநிலம் முழுவதும் அமுல்படுத்த வேண்டும். கூட்டுறவுச் சங்கங்களே அந்தக் குறைந்தபட்சக் கூலியை அமுல்படுத்தாமல் இருக்கிறார்கள். தனியார் ஐவுளி உற்பத்தியாளர்கள்கூட, அந்தக் குறைந்தபட்சக் கூலியை கொடுக்கவில்லை. எனவே, கைத்தறி நெசவாளர்கள் பாதுகாப்பிற்காகக் கொண்டு வரப்படும் சட்டம், இன்றைக்கு உயர்ந்தி மன்றத்திலே அதற்கு தடை வாங்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வழக்கை அரசு சரியான முறையில் நடத்துவதற்கு முயற்சிக்கவில்லை. சரியான வக்கீல்களை அமைக்கவில்லை என்ற புகார் இருக்கிறது. எனவே, அந்த வழக்கை துரிதமாக நடத்தி, இந்தச் சட்டத்தை அமுல் படுத்துவதற்கு வழிவகைகளைக் காண வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கிராமப்புறத் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிப்பதற்கு வேண்டிய பல திட்டங்களை அரசாங்கம் இன்றைக்குக் கொண்டு வந்து இருக்கிறார்கள். அவைகளின் மூலமாக கிராம மக்களுக்கு நிரந்தர வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கின்ற முறையில் ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். நீர்த் தேக்கக் குட்டைகள், இணைப்புச் சாலைகள் அந்தந்த மக்களிடத்திலே ஒப்படைக்க வேண்டும் என்ற முறையிலே செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சத்துணவுத் திட்டத்திற்காக நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்படுகிறது. அந்த இடத்திலே வேலை செய்யும் ஊழியர்களுக்கு 150 ரூபாய், 60 ரூபாய், 30 ரூபாய் என்று சம்பளம் இருக்கிறது. அந்த ஊதியத்தை உயர்த்தித்தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தனியார் பள்ளிகளிலே இந்தச் சத்துணவுத் திட்டத்தை, பள்ளி விடுமுறை நாட்களிலே போடுவதில்லை என்ற ஒரு புகார் இருக்கிறது. எனவே, இதைப் பரிசீலித்து, அந்த மாணவர்களுக்கு விடுமுறை நாட்களிலேயும், உணவு கிடைக்கக் கூடிய முறையில் செய்ய வேண்டும்.

கிராமப்புற வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தின் மூலம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திலும், 20 வீடுகள் கட்ட அரசு அனுமதி அளித்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. மேலும் அதிகப்படியான வீடுகளைக் கட்டுவதற்கும், சத்துணவு மையங்களைக் கட்டுவதற்கும், பள்ளிகளை ரிப்பேர் செய்வதற்கும் ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து மாநிலம் முழுவதும் பார்த்தால், இன்றைக்கு விவசாயிகள் நெல்லை அடிப்பதற்கு போதிய களம் இல்லாத காரணத்தால், ரோடுகளில் நெல்லை அடிக்கிறார்கள். அதனால் அதிக

[திரு. கே. ஆர். சுந்தரம்]

[1984 மார்ச் 27]

மான அளவில் ஆக்சிடென்ட்டுகள் ஏற்படுவதற்கு வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. அவர்கள் ரோடுகளில் வைக்கோல், நெல்லைப் போடுகிறார்கள், போதிய களம் இல்லாததால். எனவே, தேவையான களம் அமைத்துத்தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே போன்று ஆழ் குழாய்க் கிணறுகளைப் போடுகின்ற கருவிகளை அரசாங்கமே வாங்க வேண்டும். வறட்சிக் காலத்திலே தனியார்கள் அதை கான்ட்ராக்ட்டுக்கு விட்டு நிறைய லாபம் சம்பாதிக்கிறார்கள். குடிநீர் வடிகால் வாரியம் போன்றவைகள் தாங்களாகவே அந்தக் கருவிகளை வாங்கி வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கப்பல் போக்குவரத்தை அரசே நடத்துகிறார்கள். அவைகளை கரை ஓரங்களில் வியாபாரத்திற்கும், மக்களுடைய போக்குவரத்திற்கும் பயன்படுத்துகிற வகையில் அதைச் செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவு விவசாயத்திற்கு வேண்டிய கடன் அளிப்பதற்கு உதவி செய்வதாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு உள்ள கடன்களை எல்லாம் தள்ளுபடி செய்ய வேண்டும். புதிய கடன்கள் செய்து தரவேண்டும்.

தன்னிறைவுத் திட்டத்தில் எல்லா நகராட்சிகளையும் எடுக்க வேண்டும். இந்தத் திட்டத்தின் மூலமாகத்தான் நகராட்சிகள் இன்றைக்கு வளம் பெற முடியும். ஆகவே, குடியாத்தம் நகராட்சியையும் இந்தத் திட்டத்தில் சேர்க்க வேண்டும்.

சாராய உற்பத்தியையும், அந்நிய மது வகைகள் உற்பத்தியையும் அரசே ஆரம்பிக்கிற முறையிலே, தொழிற்சாலைகளை ஏற்று நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வைத்திய வசதிகளைப் பெருக்க மாவட்டங்கள் தோறும், வட்டங்கள்தோறும், அவைகளை அதிகப்படுத்த வேண்டும். 10, 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே அமைக்கப்பட்ட வைத்திய சாலைகள் அவைகள். இப்போது மக்கள் தொகை பெருக்கத்தின் காரணமாக போதியதாக இல்லை. எனவே, அவைகளை விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே போன்று, ஊரக தொழில் வளர்ச்சிக்காவும் மானியம் கேட்கப்படுகிறது. டான்சியிலே 50-க்கும் மேற்பட்ட தொழிற்சாலைகள் உள்ளன. அவைகளில் 15 தொழிற்சாலைகள் மூடப்படுகின்ற நிலைமை இருக்கிறது. அவைகளை தொடர்ந்து நடத்தக்கூடிய முறையில் ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும்.

[84 மார்ச் 27] [திரு. கே. ஆர். சுந்தரம்]

அரசு ஊழியர்களுக்கு ஓய்வு பெறும்போது, 5 ஆயிரம் ரூபாய் தருவதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் ஓய்வு பெறுகின்றபோது, முன்கூட்டியோ, அல்லது உடல்நலக் குறைவுக் காரணமாக ஓய்வு பெற்றாலோ, அரசாங்க மருத்துவர்கள் சான்றிதழ் வழங்கினால், அவர்களுக்கும் ஓய்வு ஊதியம் வழங்கப்பட வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வடாற்காடு மாவட்டத்தில் குடியாத்தம் வட்டத்தை தனியாகப் பிரித்து, காட்பாடியை தலைமையிடமாகக் கொண்டு ஒரு தனி வட்டத்தை அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேபோல, பீடித் தொழிலாளர்களுக்கு வாரத்திற்கு 6 நாள் வேலை; ஸ்பரல்பேக் வேஜஸ் மற்றும் பிராவிடண்ட் நிதி சட்டம், வீட்டு வசதி ஏற்பாடு முதலியவற்றை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நீதித் துறையைப் பொறுத்த வரையில் குடியாத்தம் நகரில், (மணியடிக்கப்பெற்றது) முதல் வகுப்பு குற்றவியல் நீதிமன்றம் ஒன்றை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். ரங்கசாமி : மாண்புமிகு பேரவையின் மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள இந்த துணை மதிப்பீடுகளை வரவேற்று நான் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன்.

மாண்புமிகு இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசு சிறப்பாக பல திட்டங்களைத் தீட்டி அவைகளைச் செயல்படுத்தி வருகிறது. அந்தத் திட்டங்கள் எல்லாம் அரசு எண்ணிய படி நிறைவேற்றுவதற்கு முடியாத சில சூழ்நிலைகள் மத்திய அரசால் ஏற்படுத்தப்படுகிறது என்ற என்னுடைய அந்த வருத்தத்தை, எண்ணத்தை முதலிலே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக சொல்ல வேண்டும் என்று சொன்னால், ஆதி திராவிட பழங்குடி மக்களுக்காக எத்தனையோ சிறப்புத் திட்டங்களை தீட்டி வருகிறது நமது அரசு. அவர்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவும், சாலைகள் அமைத்துக் கொடுக்கவும், மின் இணைப்பு ஏற்படுத்தவும், வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கவும், சுய வேலை வாய்ப்பு அளிப்பதும் போன்ற திட்டங்களை நமது அரசாங்கம் கொண்டு வந்துள்ளது. அரிசனங்கள் வாழ்கின்ற பகுதியில் அவர்களுக்கு பள்ளிக்கூடங்களை கட்டிக் கொடுப்பதும், குழந்தைகளுக்கு காப்பகங்களை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதும் போன்ற சிறப்பான திட்டங்களையும் நம்முடைய அரசு செயல்படுத்தி வருகிறது. இது வரையில் வனத்துறை சம்பந்தப்பட்ட எல்லாமே தமிழக அரசினுடைய நிர்வாகத்

[திரு. ஆர். ரங்கசாமி]

[1984 மார்ச் 27]

திலே இருந்து வந்தது. ஆனால் மத்திய அரசின் அனுமதியைப் பெற்றுத்தான், வனத்துறையிலே எந்தவித காரியங்களையும் செய்ய முடியும், வனத்துறை நிலங்களைப் பயன்படுத்த முடியும் என்ற வகையில், இப்போது அவர்கள் ஒரு சட்டத்தைப் போட்டதன் காரணமாக, இன்றைய தினம் நம்முடைய முன்னேற்றப் பணிகள், வெகுவாகப் பாதிக்கப்பட்டு வருகிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே முதலிலே நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியிலே கூட, பன்னாரி மாரியம்மன் திருக் கோயில் என்று ஒரு கோயில் இருக்கிறது. அது வனத்துறையின் இடத்திற்கு அருகிலே இருக்கிறது. நாம் அங்கே ஒரு பயணியர் விடுதி கட்டுவதற்காக 4 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் திட்டமிட்டு, அதற்காக 5 சென்ட் நிலத்தை ஒதுக்கி, அதிலே கட்டுவதற்காக அனுமதி கேட்டு, மத்திய அரசுக்கு அனுப்பி, இன்னமும் அது வராத சூழ்நிலையில் இருந்துக் கொண்டிருக்கிறது. 5 லட்சம் ரூபாயிலே 5 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே கட்ட வேண்டிய அந்தக் கட்டிடம் இன்னும் நமக்கு அனுமதி கிடைக்காமல் இருக்கிற சூழ்நிலையின் காரணமாக, அந்தப் பகுதியின் முன்னேற்றமும் பாதிக்கப்படுகிறது; நமக்குத் தேவையான கட்டிடம் கட்டுவதற்கான செலவுகளும் அதிகரிக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல நீர்ப்பாசன திட்டங்கள், சத்தியமங்கலம் தொகுதி மலை அடிவாரத்தை ஒட்டியிருக்கிற தொகுதியாக இருக்கிற காரணத்தால், மழை நாட்களில் அங்கே கட்டற்ற வெள்ளம் பெருக்கெடுத்தோடி, வீணாக அந்த தண்ணீர் கடலிலே கலக்கிற சூழ்நிலை இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட வெள்ளத்தைத் தடுத்து விவசாயிகள் அந்தத் தண்ணீரைப் பயன்படுத்துகிற முறையில் திட்டங்களை நம்முடைய அரசாங்கம், தமிழக அரசு, ஆய்வு செய்திருக்கிறது. அப்படி ஆய்வு செய்கிறபோது, வனத்துறை சம்பந்தப்பட்ட நிலம் அதிலே கொஞ்சம் வருகிற காரணத்தால், மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய அனுமதியை பெற வேண்டும் என்ற சூழ்நிலை ஏற்பட்டது.

அதேபோல, என்னுடைய தொகுதியில் போலிக்குளம் திட்டம் என்ற ஒரு திட்டம் போடப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் போலிக்குளத்திற்கு அருகாமையிலே வாழ்கிற அந்த மக்கள், பல ஏக்கர் வளமான நிலங்களை, பவானி சாகர் அணைக்காக, அந்த அணையைக் கட்டுவதற்காக, அந்த நிலங்கள், பவானி சாகர் அணைப் பகுதியில் வருகிறது என்பதற்காக, விட்டுவிட்டு வேறு இடத்திற்கு குடியேறியவர்கள். அந்த மக்களுக்கு தண்ணீர் வழங்குகிற திட்டமாக இந்தப் போலிக்குளம் திட்டம் போடப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே ஒரு 60 ஏக்கர் நிலம் வனத்துறையினுடைய நிலமாக இருக்கிற காரணத்தால், மத்திய அரசினுடைய

1984 மார்ச் 27]

[திரு. ஆர். ரங்கசாமி]

அனுமதியைப் பெற வேண்டும் என்று சொல்லி, அது இன்னும் கிடைக்கப் பெறாத சூழ்நிலையில் அப்படியே இருக்கிறது. 24 லட்சம் ரூபாய் செலவில் முதலிலே போடப்பட்ட அந்த திட்டம் இன்றைய தினம் 90 லட்சம் ரூபாய் என்ற அளவிற்கு உயர்ந்து, இன்னமும் அந்த அனுமதி கிடைக்காத ஒரு சூழ்நிலையில்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

அதேபோலத்தான் கணக்கன்பாளையத்திலே ஒரு திட்டமும், உய்யம்பாளையனூர் பெரும்பள்ளத் திட்டம் என்று ஒரு திட்டமும் வனப் பகுதிக்கு அருகிலே இருக்கிற காரணத்தால், அந்தப் பகுதி வாழ் மக்களின் முன்னேற்றத்திற்கு தடையாக இந்த மத்திய அரசினுடைய சட்டம் இருக்கிறது என்பதைத் நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(நண்பகல் 12.00)

தமிழக அரசு அதிகாரிகளை வைத்து வனத்துறையைப் பாதுகாத்துக் கொண்டு இருக்கிறது. ஆனால் மத்தியிலிருந்து ஒரு சட்டத்தைப் போட்டுவிட்டு ஏதோ நாட்டாண்மை உத்தியோகம் பார்த்து அதை பார்க்கவேண்டுமென்று நினைப்பது ஒரு தவறான கொள்கை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியிலே 1980 ஆம் ஆண்டு தீயணைப்பு நிலையம் அமைப்பதற்காக பரிசீலனை செய்யப்படுகிறது என்று அரசு அறிவித்திருக்கிறது. 5 லட்சம் ரூபாயிலே மதிப்பீடு தயார் செய்யப்பட்டு பொதுப் பணித்துறைக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டு அதை நிறைவேற்றிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வட்ட மருத்துவமனை ஆங்கிலேயன் காலத்திலிருந்து மூன்றே மூன்று படுக்கைகள் கொண்ட மருத்துவமனையாக சத்தியமங்கலத்திலே இருந்தது. புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். ஆட்சியிலே இன்றைய தினம் 44 லட்சம் ரூபாயிலே மருத்துவ மனை அனுமதிக் கப்பட்டு வேலைகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. குறிப்பிட்ட காலத்திலே வேலைகள் முடிகிற அளவுக்கு வேலைகள் வேகமாக நடைபெறுகின்றன. அந்த அளவுக்கு இந்த ஆண்டு அதற்குத் தேவையான நிதியை ஒதுக்கித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சத்தியமங்கலம் பவானியாற்றுப் பாலம் 68 லட்சம் ரூபாயிலே பணிகள் துவங்கி நடைபெற்று வருகின்றன. அதற்கும் தேவையான நிதியை ஒதுக்கவேண்டுமென்று நான் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ஆர். ரங்கசாமி]

[1984 மார்ச் 27]

தாளவாடி மலைப் பகுதியிலே சுமார் 22 கிலோ மீட்டர் தூரம் அடர்ந்த காடுகளிலேவனப் பகுதியிலே வாழ்கிற மக்கள் நடந்துவகிற சூழ்நிலை இருந்தது. தன்னிறைவுத் திட்டத்தின் மூலமாக 22 சூலோ மீட்டர் தூரத்திற்கு தார் சாலை இன்றைக்கு போடப்பட்டு வருகிறது. தன்னிறைவுத் திட்டமாக அது இருக்கிற இடம் தெரியவில்லை என்று கேலி பேசுகின்ற எதிர்க்கட்சி மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். என்னுடைய தொகுதிக்கு அவர்கள் வருவார்களானால், 22 கிலோமீட்டர் தார் சாலையை நான் அழைத்துச் சென்று காட்டத் தயாராக இருக்கிறேன். அந்த அளவுக்குத் தன்னிறைவுத் திட்டம் சிறப்பாகச் செயல்பட்டு வருகிறது.

அதைப் போலவே, சத்தியமங்கலம் ஊராட்சி ஒன்றியத்திலே வனப் பகுதியான கடம்பூரிலிருந்து அணைக்கரை வரை 15 கிலோ மீட்டர் தூரத்திற்கு தார் சாலை அமைத்துவிட்டால் தாளவாடியிலிருந்து சத்தியமங்கலத்திற்கு, சத்தியமங்கலத்திலிருந்து தாளவாடிக்கும் வனப் பகுதியிலே பேருந்துகள் செல்கிற வாய்ப்புகள் ஏற்படும். ஆகவே, கடம்பூரிலிருந்து பசிணாபுரம் வரையிலே பசிணாபுரத்திலிருந்து அணைக்கரை வரையிலே 15 கிலோமீட்டர் தூரத்திற்கு தார்சாலையை சத்தியமங்கலத்திற்கு வனப்பகுதி என்ற காரணத்தினால் 2 ஆம் நிலையாக இருக்கிற காரணத்தினால் அதற்குப் நிதி ஒதுக்கி அந்தச் சாலை முழுமையும் ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும். அதை அந்த மக்கள் பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியும் என்பதை நான் பணிவன்போடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கடம்பூர் வரை இன்றைய தினம் 57 லட்சம் ரூபாயில் என்.எச். ரோடு போடப்படுகிறது. அந்த ரோடை மார்க்கம்பாளையம் வரையில் இன்னும் 10 கிலோ மீட்டர் நீட்டித்தால் அது கர்நாடக எல்லையை அடையும். அதன் காரணத்தினால் நம்முடைய மாநிலமும் கர்நாடக மாநிலமும் கொல்லேகாலம் பகுதியும் இணைக்கப்படுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் இங்கே பேசியபோது ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். நீங்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற திட்டங்களால் யாருக்கும் வேலை இல்லை நாடோடி மன்னன் திரைப்படத்தில் வேலை கொடு இல்லையேல் சோறு போடு என்று சொன்னீர்களே; முதலமைச்சர் இன்றைய தினம் சோறு கொடுக்கிறார்களா என்று கேட்டார்கள். நான் அவர்களுக்கு ஒன்றைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். 5, 6 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே தமிழகத்தின் சுவர்களிலே நீங்கள் பார்த்தீர்களானால் வேலை கொடு, இல்லையேல் சோறு போடு என்ற வாசகத்தைப் படித்திருப்பீர்கள். புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய ஆட்சி வந்ததற்குப் பிறகு வேலையும் உண்டு, சேறும் உண்டு என்ற வகையிலே ஊரக திட்டத்தின் மூலமாக

1984 மார்ச் 27]

[திரு. ஆர். ரங்கசாமி]

பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவழித்து கிராமப் புறங்
ளிலே சாலைகள் போடுவதற்கும் பள்ளிக் கூடங்களுக்காக
கட்டடங்கள் கட்டுவதற்கும் மக்கள் நாள்தோறும் வேலை வாய்ப்
பைப் பெறுகின்ற வகையிலே செயல்பட்டு வருகிறார்கள். அவர்
கள் பேசியது எல்லாம் சத்துணவுத் திட்டத்திற்கு நன்கொடை
வசூல் செய்தீர்களே, அந்த நன்கொடைக்கு முறையாக கணக்கு
வைத்திருக்கிறீர்களா என்று பல முறைகள் இந்த சட்டமன்றப்
பேரவையிலேயே எழுப்பியிருக்கிறார்கள். அதிகாரிகள் வசூல்
செய்வது முதலமைச்சர் நிவாரண நிதியில் சேர்க்கப்படுகிறதா
என்று சந்தேகப்படுகிறவர்களைப் பார்த்து நான் ஒன்றைக் கேட்க
விரும்புகிறேன்.

உங்கள் ஆட்சிக் காலத்திலே பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வு நிதி
என்ற ஒரு நிதியை ஒரு ரூபாய்க்கு ஒரு அட்டையை அதிலே
சீரியல் நம்பர் இல்லாமல் எல்லோரிடத்திலும் பொது மக்களிடத்
திலும் கட்டிக்காரர்களிடத்திலும் சீரியல் நம்பர் இல்லாமல் *
நீங்கள் முறையாக கணக்கு வைத்திருக்கிற நம்முடைய புரட்சித்
தலைவரின் ஆட்சியைப் பார்த்து இது போன்ற அவதூறுகளைக்
கிளப்புவது சரிதானா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

திரு. ப. பொன்னுரங்கம் : சீரியல் நம்பர் இல்லாமல்

* * * * *

என்று சொன்னார்கள். அதுவும் ரிக்கார்டைக் கையிலே வைத்து
கொண்டு தங்களிடம் அனுமதிவாங்கித்தான் பேச வேண்டும்.
அவர் பேசுவதற்கு ரிக்கார்ட் இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (டாக்டர் கே. சமரசம்) :
அவர் குற்றச்சாட்டாக சொல்லவில்லை. பிச்சைக்காரர்கள்
மறுவாழ்வு நிதிக்கு அப்படி நடந்ததாக சொல்கிறார் *
என்ற வார்த்தை வேண்டியதில்லை. (குறுக்கீடுகள்).

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை).

திரு. ப. பொன்னுரங்கம் : பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வுத்
திட்டத்திற்கு * * * * *
தி.மு.க. ஆட்சிக் காலத்தில் * * *
என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நம்பர் இல்லாத அட்டை ஒன்று
காட்டச் சொல்லுங்கள்.

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்
கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

[1984 மார்ச் 27]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, லட்சக்கணக்கான டிக்கட்டுகள் அடிக்கிற போது சிலபல டிக்கட்டிலே நம்பர் விழாமல் இயற்கையாகப் போவதும் 2, 3 வகைகளில் நம்பர் விழுவது என்பது இயற்கையாக எல்லா இடங்களிலும் எல்லா வகைகளிலும் உண்டு அது சாதாரணமாக பேருந்து டிக்கட்டுகள் அச்சடிக்கும் போது அப்படி பட்ட தகராறுகள் ஏற்படுகின்றன. ஆனால் எதிர்பாராத வகையில் சில பல வகையில் எல்லா நிலைகளிலும் ஏற்படுவதுண்டு.

**

**

**

**

**

அந்தச் சொற்றொடர் தேவையில்லை.

**

**

**

என்பதை எடுத்து விட்டு இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் எப்போதும் இருந்திருக்கின்றன என்று பொதுத் தன்மைகளை மட்டும் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர், :

**

என்பது நீக்கப்படுகிறது.

திரு. ஆர். ரங்கசாமி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆதாரம் இல்லாத குற்றச்சாட்டுகளை மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரகுமான்கான் அடுக்கடுக்காக எடுத்துவைத்தார்கள். அதனால் தான் உண்மையான சம்பவத்தை சொல்ல வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. ஆனால் ஏதோ திட்டலாகச் சொன்னார், அறுக்க முடியாதவர்களுக்கு 5, 6 அரிவாள்களா என்று. அறுக்க முடியாதவர்கள் அவர்கள் என்பதற்கு நான் ஒரு உதாரணத்தைச் சொல்லவிரும்புகிறேன்.

சத்தியமங்கலத்தில் உள்ள சிக்கரசம்பாளையத்தில் 1974-இல் எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவராக இருந்த திரு அன்பழகன் அங்கே ஒரு பாலம் கட்டுவதற்காக அடிக்கல் நாட்டினார். தேதியும் அவருடைய பெயரும் அங்கே அப்படியே இருக்கிறது. ஆனால் புரட்சித் தலைவர் வந்ததற்குப் பிறகுதான் தன்னிறைவுத் திட்டத்தின் மூலமாக அதற்கு ஒரு லட்சம் ரூபாயை ஒதுக்கி அந்தப் பாலத்தை கட்டி முடித்தோம். இந்த நாட்டு மக்கள் புரிந்து கொள்ளட்டும் அறுக்க முடியாதவர்கள் யார் என்பதை. அவர்கள் அறிந்திருக்கின்ற காரணத்தினால்தான் ஆட்சியிலிருந்து மக்கள் இறக்கினார்கள் என்பதை தெரிவித்துக் கொண்டு இந்த துணை மானியக் கோரிக்கைகளை வரவேற்றி முடித்துக் கொள்கிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

திரு. ஏ. டி. கருப்பையா : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் இந்த அவையில் வைத்திருக்கிற துணை பட்ஜெட்டின் மீது இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

1984 மார்ச் 27] [திரு. ஏ. டி. கருப்பையா]

(பிற்பகல் 12-10)

1983-84 ஆம் ஆண்டு இறுதித் துணை மதிப்பீடுகளை மாமன்றத்தில் வைத்திருக்கிறார்கள்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை)

“1983-84 ஆம் ஆண்டுக்குரிய வரவு-செலவு திட்ட மதிப்பீடுகளில், எதிர்பார்க்கப்பட்ட செலவினங்கள் அனைத்தையும் சேர்க்க, அனைத்து முயற்சிகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டன. எனினும், வறட்சி, வெள்ளம் போன்ற தவிர்க்க முடியாத சூழ்நிலைகள் உருவானதாலும், தற்பொழுது செயல்படுத்தப்பட்டு வரும் திட்டங்கள் சிலவற்றில் அதிகச் செலவு ஏற்பட்டுள்ளதாலும், மக்களின் நலனுக்காகச் சில புதிய திட்டங்கள் தொடங்கப்பட்டுள்ளதாலும், இந்தத் துணை மதிப்பீடுகளை தற்பொழுது அவைமுன் வைக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டுள்ளது” என்று இந்த பட்ஜெட்டிலே மாண்புமிகு நிதியமைச்சரவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். மேலும், “இவற்றில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள மொத்தம் ரூ. 1,130.10 கோடியில், ரூ. 220.24 கோடி வருவாய்க் கணக்கிலும், ரூ. 909.86 கோடி மூலதன கடன் கணக்கிலும் வருகின்றன” என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மேலும், அதிலே, “தமிழ்நாட்டின் வரலாற்றில் இல்லாத அளவுக்கு ஏற்பட்ட கடும் வறட்சியிலிருந்து இம்மாநிலம் விடுபட்டு வரும் நிலையில், டிசம்பர் திங்களில் ஏற்பட்ட பெரு வெள்ளத்தாலும், பிப்ரவரி, மார்ச்சு திங்களில் பெய்த பெருமழை காரணமாகவும் இம்மாநிலம் பெருமளவுக்கு பாதிக்கப்பட்டது. இந்நிலையைச் சமாளிக்க மாநில அரசு போர்க்கால அடிப்படையில் நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது. வெள்ளத் துயர்தணிப்புப் பணிகளை மேற்கொள்வதற்கு, அரசு ஏற்கெனவே ரூ. 37.54 கோடி செலவிட அனுமதி வழங்கியுள்ளது. இத்துடன் மேற்கொண்டும் ரூ. 7.64 கோடி செலவிட அரசு இப்பொழுது அனுமதி வழங்கியுள்ளது” என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதில் சாலைகளையும் பாலங்களையும் பழுது பார்ப்பதற்காக ரூ. 13.60 கோடியும், பாசன வாயில்களைப் பழுது பார்ப்பதற்காக ரூ. 8.00 கோடியும் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது.

வெள்ளத்தாலும், வறட்சியாலும் பாதிக்கப்பட்டுள்ள மக்களில் பெரும்பாலானவர்கள் சாதாரணமான ஏழை எளிய, அன்றாடம் கூலி வேலை செய்யும் விவசாயிகளும், உழைப்பவர்களும் தான் என்பதை இந்த நேரத்தில் அரசு கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்கள் இன்றைக்கு வீட்டையிழந்து, ஆடு மாடுகளை இழந்து, பயிர் பச்சைகளை இழந்து, நிரக்கதியாக இருக்கின்ற சூழ்நிலையில் அவர்களுடைய புனர்வாழ்வுக்காக அளிக்கும் வகையில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்ற ரூ. 15.26 கோடி என்பது மிகவும் குறைவானது. அதை அதிகப் படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ஏ. டி. சருப்பையா]

[1984 மார்ச் 27]

சாலைகளும், பாலங்களும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன ; நஞ்சை, புஞ்சைகளெல்லாம் இன்றைக்கு அழிந்து போயிருக்கின்றன. இந்த நேரத்திலே அதிகமான நிதியை ஒதுக்கி, வறட்சியாலும், வெள்ளத்தினாலும், மழையினாலும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்ற அந்த மக்களுக்கு புனர்வாழ்வு அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வறட்சிப் பகுதியில் உள்ள மணப்பாறை நகராட்சியில் வசிக்கின்ற மக்களுக்குத் தொடர்ந்து குடிநீர்ப் பஞ்சம் உள்ளது. குளித்தலையிலிருந்து காவிரியாற்றின் மூலமாக அங்கே குடிதண்ணீர் கொண்டு வந்து கொடுக்கும் திட்டத்தை நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியாகிய வால்பாறை தொகுதியில், மருத்துவ மனைகள் இருக்கின்றன. வேட்டைக்காரன்புதூர், கோட்டூர் மலையாண்டிப்பட்டணம், ஆழியாறு ஆகிய இடங்களில் மருத்துவமனைகள் இருக்கின்றன. அங்கே வருகின்ற நோயாளிகளுக்கு முறையாக மருத்துவம் செய்வது என்பது மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. அங்கேயுள்ள மருத்துவ அதிகாரிகள் தட்டிக்கழிக்கிறார்கள். அதனால் பெரும்பாலான மக்கள் தனியார் மருத்துவ மனைகளிலே சிகிச்சை பெற ஏராளமான பணத்தைக் கொடுத்து மருத்துவம் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை மாண்புமிகு சுகாதாரத் துறை அமைச்சரவர்களின் கவனத்திற்கு இந்த நேரத்தில் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, என்னுடைய தொகுதியான கீழ்ப் பகுதியில் அர்த்தநாரீஸ்வரர்பாளையம், பருத்தியூர், பெத்தநாயக்கனூர், சோமந்தூர், சித்தூர், வேடசந்தூர், ரமணிமுதலிபுதூர், பொங்கலியூர் அங்கலக்குறிச்சி, புழிச் சின்னாம்பாளையம் ஆகிய ஊர்களில் எல்லாம் சுடுகாடு என்பதே கிடையாது. நானும் பல தடவை டி.டி.சி. மீட்டிங்கிலே சொல்லிப் பார்த்து விட்டேன். நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. ஆகவே உடனடியாக, நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தன்னிறைவுத் திட்டத்தின் மூலமாகக் கட்டப்பட்ட பள்ளிகளுக்குப் போதுமான ஆசிரியர்கள் இல்லை. ஒன்றிரண்டு பேர்தான் ஆசிரியர்கள் அங்கே பள்ளிகளுக்கு வந்து பிள்ளைகளுக்கு கல்வி கற்றுக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். போதுமான ஆசிரியர்கள் இல்லை. அதனால் பல நேரங்களில் பிள்ளைகள் கூட சரியாக வருவது இல்லை. அங்கே போதிய பெஞ்ச், நாற்காலி கூட இல்லை. ஆகவே இந்த நிலைமைகளைப் போக்க வேண்டும். போதிய ஆசிரியர்களை நியமிக்க வேண்டும்.

சத்துணவுக் கூடத்திற்காக பல ஊர்களில் கட்டிடமே இல்லை. பல கிராமங்களில் கோயில்களைச் சத்துணவுக் கூடமாகப் பயன்

1984 மார்ச் 27]

[திரு. ஏ. டி. கருப்பையா]

படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதன்காரணமாக பக்தர்கள் வேதனைப் படுகிறார்கள். எனவே கிராமங்களிலே சத்துணவு மையங்களைக் கட்டி கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். வேட்டைக்காரன் புதுரிலே இரண்டு கோயில் களிலே தான் சத்துணவுக்கூடம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றது.

காளியாபுரம், அரிசனக் குடியிருப்பு மற்றும் காந்தி நகரிலே தீ பிடித்து எரிந்து கிட்டத்தட்ட 50, 60 குடிசைகள் நாசமாகி இருக்கின்றன. காளியாபுரம் பகுதியிலே இருப்பது அரிசன மக்களின் குடியிருப்பு. அந்த மக்கள் எல்லாம் வீடு இல்லாமல் பரிதவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அரசு உரிய நிதியினை வழங்கிக் கட்டிடம் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வால்பாறையிலே இருக்கக்கூடிய நகரியக் குழுவைக் கலைக்க வேண்டும். வால்பாறை நகரியக் குழு காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலே அமைக்கப்பட்டது. அது தி.மு.க. ஆட்சியிலே இருந்து, இப்போது அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலும் இருக்கின்றது. ஜனநாயகத்தை நாங்குள்தான் பாதுகாக்கிறோம். எங்கள் கையில்தான் ஜனநாயகமே இருக்கின்றது என்று அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சொல்லிக் கொண்டிருக்கின்றதே, அப்படியானால் உடனடியாக அந்த நகரியக் குழுவைக் கலைத்துவிட்டு உடனடியாக நகரசபையாக ஆக்கி தேர்தலை நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வால்பாறையிலே சுப்பிரமணியர் கோயிலிலே உள்ள கல்யாண மண்டபத்தில் நீதிமன்றம் நடக்கிறது. அங்கே குற்றவாளிகளும், பல்வேறு வகையான சமூக விரோதிகளும் கொண்டு வரப்பட்டு, விசாரிக்கப்படுகின்ற நிலைமை கோயிலுக்குள்ளே இருக்கின்றது. வாரம் ஒரு முறை அந்தக் கோயில் கல்யாண மண்டபத்திலே நீதிமன்றம் நடக்கின்றது. ஆகவே அந்தக் கல்யாண மண்டபத்திலே நடக்காமல் வேறு ஒரு கட்டிடத்தைக் கட்டிக் கொடுத்து, அங்கே தினமும் கோர்ட் நடப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

வால்பாறை பகுதியில் ஆழியாறுக்கு அருகாமையில் குரங்கு அருவி என்ற அருமையான நீர்வீழ்ச்சி இருக்கின்றது. அந்த நீர் வீழ்ச்சியிலே குரங்குகள் எல்லாம் விளையாடுகின்றன. அந்த இடத்திற்கு அதிகாரிகள் எல்லாம் வந்து பார்வையிட்டார்கள். நிதி ஒதுக்கினார்கள். பிறகு அதை அப்படியே விட்டு விட்டார்கள். அப்படி கைவிட்டு விட்ட நிலைமையை மாற்றி மீண்டும் அந்தத் திட்டத்தைப் போட்டு குரங்கு அருவியை சுற்றுலாத் தலமாக ஆக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ஏ. டி. சருப்பையா]

[1984 மார்ச் 27]

தமிழ்நாடு முழுவதும் உள்ள தனியார் தேயிலைத் தோட்டங்களை சர்வே செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆயிரக்கணக்கான தேயிலைத் தோட்டங்களை அரசுக்குத் தெரியாமல் வைத்திருக்கிறார்கள். புறம்போக்கு நிலங்களில்கூட தேயிலை, காப்பி ஆகியவற்றை உற்பத்தி செய்கிறார்கள். ஆகவே, அரசாங்கம் உடனடியாக சர்வே செய்து, தமிழ்நாடு முழுவதும் எத்தனை ஏக்கர் நிலங்களில் அரசுக்குத் தெரியாமல் அவ்வாறு மறைத்து வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதைக் கண்டு பிடிக்க வேண்டும். அப்படி மறைத்து வைத்திருக்கக்கூடியவர்கள் மீதும், தேயிலை சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் மீதும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். தேயிலைத் தொழிலாளர்கள் கிட்டத்தட்ட 2½ இலட்சம் பேர் தமிழ்நாடு முழுவதும் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கின்ற முதலாளிகள் சொந்தமாக மருத்துவ மனைகளை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், அந்த மருத்துவ மனைகளிலே, இந்தப் பணியாளர்கள் சென்றால் அவர்களுக்குப் போதிய சிகிச்சை அளிப்பதில்லை. அங்கே போதிய

(பிற்பகல் 12-20)

மருந்து கிடையாது. லேடி டாக்டர்கள் கிடையாது. தொழிலாளிக்கு ஒரு நோய் ஏற்பட்டால் கோயம்புத்தூருக்குத் தள்ளி விடுகிறார்கள். இங்கு கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டு திரும்பி வந்து விடுகிறார்கள். முறையாகக் கவனிக்கப்படுவதில்லை. ஆகவே, தோட்ட நிறுவனங்களுடைய மருத்துவ மனைகளை அரசாங்கம் கவனித்து, தவறுகளைக் களைந்தெறிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஒன்றிரண்டு குறிப்பிட்ட மருத்துவ மனைகளுடைய பெயரை இந்த நேரத்திலே குறிப்பிட்ட விரும்புகிறேன்.. கோத்தாரி வாட்டர் பால்ஸ், வால்பாறை, தாகிசா மகாவீர் கம்பெனி பாரஸ்ட் கார்ப்பரேசன், முடிஸ் பரம்பே பர்மா டிரேடிங் கார்ப்பரேஷன், பெரிய கராமலை, ஜெயஸ்ரீ பிரலா, சாலையார், இப்படிப்பட்ட கம்பெனிகள் மூலமாக நடத்தப்படுகிற மருத்துவ மனைகளிலே தொழிலாளர்களுக்கு ஒழுங்காக மருத்துவம் செய்யப்படவில்லை. மருந்துகளும் தரப்படவில்லை. அதை கவனித்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமாய் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மலைவாழ் மக்கள் வாழ்கிற, நெகமலை, டாப்ஸ்லிப், துண்டூக்காய் பகுதி, சேத்துமடை போன்ற பகுதிகளில் ரோடு வசதி கிடையாது. சுடுகாடு செல்ல பாதை கிடையாது. குடிநீர் கிடையாது. இதற்கெல்லாம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

அரசு ஊழியர்கள் ஓய்வு பெறும்போது ரூ. 5,000 வழங்கப்படும் என்று அரசு அறிவித்துள்ளது. 30 வருஷங்கள் வேலை செய்து தானே வேலையிலிருந்து ஓய்வு பெற்றாலும் அல்லது உடல்

1984 மார்ச் 27]

[திரு. ஏ. டி. சருப்பையா]

நிலைக் கோளாறு காரணமாக வேலை செய்வதற்குத் தகுதியற்றவர் என்று மருத்துவச் சான்றிதழ் வழங்கினாலும், அப்படிப்பட்ட அரசு ஊழியர்களுக்கும் ரூ. 5,000 வழங்குகின்ற வகையில் அரசு மறு பரிசீலனை செய்து ஆணையிட வேண்டுமென்று கேட்டு முடிக்கிறேன்.

திரு. ப. நெடுமாறன் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கையிலே சில கருத்துக்களை எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன். பாரதிதாசன் பல்கலைக் கழகம் என்ற பெயரிலே—நம்முடைய புரட்சிக் கவிஞர் அவர்கள் பெயரிலே—ஒரு பல்கலைக் கழகத்தை அமைத்து இரண்டு ஆண்டுக்காலம் ஆகிறது. இரண்டு ஆண்டு காலம் ஆகியும்கூட அதிலே தமிழுக்கென்று ஒரு துறை இன்னமும் ஆரம்பிக்கப்படவில்லை என்பது ரொம்பவும் வருந்தத்தக்க ஒன்றாகும்.

அது மட்டுமல்ல, அங்கேயிருக்கிற தமிழுக்கான போர்ட் ஆப் ஸ்டடீஸ் என்பது ஓராண்டுக் காலமாக கூடவே இல்லை. எந்த முடிவும் எடுக்க முடியாத நிலையையிலே இருக்கிறது. இந்த அளவில் ஏப்ரல் 16 ஆம் தேதி அன்று அந்தப் பல்கலைக் கழகத்திலே தேர்வுகள் ஆரம்பமாக இருக்கின்றன. அந்தத் தேர்விலே தமிழில் இரண்டாவது ஆண்டு மாணவர்களுக்கு மாடல் வினாத்தாள் இன்னமும் வரவில்லை. பல்வேறு கல்லூரி முதல்வர்கள் பல்கலைக் கழகத்திற்கு எழுதிய பொழுது அந்தப் பதிவாளரிடமிருந்து ஒரு பதில் வந்திருக்கிறது.

In this connection, I am, by direction, to inform you that unless and otherwise specified, the question papers will be set on the same pattern as for the previous year.

என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதிலே வேடிக்கை என்னவென்றால், இதற்கு முந்தைய ஆண்டு சென்னைப் பல்கலைக் கழகத் தேர்வை அந்த மாணவர்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு பாரதிதாசன் பல்கலைக் கழகத்திலே அந்த மாணவர்களுக்கான பாடத் திட்டங்கள் வேறு, சென்னைப் பல்கலைக் கழக மாதிரி வினாத் தாளை வைத்துக் கொண்டு அவர்கள் தேர்வு எழுத முடியாது என்பது கூட தெரிந்துக் கொள்ள முடியாத நிலையையிலே பல்கலைக் கழக நிர்வாகம் இருக்கிறது. சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்திலே செமஸ்டர் முறையிலே தேர்வு நடக்கிறது. அதன்படி மாதிரி வினாத் தாள்கள் தயாரிக்கப்படுகின்றன. பாரதிதாசன் பல்கலைக் கழகத்திலே நான்-செமஸ்டர் முறையிலே தேர்வு நடக்கிறது. ஆகவே, ஏப்ரல் 16 ஆம் தேதி ஆரம்பிக்கப்பட இருக்கிற தேர்வுக்கு எந்த மாதிரி வினாக்கள் வரும் என்பது கூட தெரியாத நிலையிலே அந்தப் பல்கலைக் கழகத்திலே

[திரு. ப. நெடுமாதன்]

[1984 மார்ச் 27]

ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். இதிலே அரசு உடனடியாகத் தலையிட்டு இந்தக் குறையைப் போக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் ஆயிரக்கணக்கான மாணவர்களின் எதிர்காலம் வீணாகும் என்பதையும் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

உயர்நீதிமன்றத்திலே ஆயிரக்கணக்கான வழக்குகள் இன்னும் பைசல் ஆகாமல் இருக்கின்றன. போதுமான நீதிபதிகள் இல்லையென்பது குறை. 25 நீதிபதிகள் பதவிகளிலே கடந்த 1½ ஆண்டுக் காலமாக, 7 பதவிகள் இன்னமும் காலியாக இருக்கின்றன. எதனாலே இந்த நிலைமை என்பதை ஆராய்ந்தால் நீங்கள் அதிர்ச்சி அடைவீர்கள். தலைமை நீதிபதி சிபாரிசு செய்து, அதற்கு அமைச்சரவை ஒப்புதல் கொடுத்து, அது மத்திய அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பப்பட்டாமல் இன்னமும் அப்படியே இருக்கிறது. இது எந்த மட்டத்திலே அப்படியே வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை இந்த அவை அறிய வேண்டுமென்பதை நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மத்திய அரசிடமிருந்தும் உச்ச நீதிமன்றத்திலிருந்தும் ஏராளமான கடிதங்கள் அதை நிலைநிறுத்தி அனுப்பப்பட்டும் கூட இன்னமும் அந்த 7 பதவிகள் பூர்த்தி செய்யப்படவில்லை. அதற்கான பெயர்களை மத்திய அரசிற்கு அனுப்பவில்லை. இதன் விளைவாக உயர் நீதிமன்றத்திலே ஒரு தேக்கநிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். உடனடியாக அரசாங்கம் தலையிட்டு எந்த மட்டத்திலே இந்தப் பெயர்கள் டெல்லிக்கு அனுப்பர்மல் இங்கே இருக்கிறது என்பதைப் பார்ச்சு வேண்டும். அமைச்சரவை ஒப்புதலுக்குப்பின்னாலும் கூட அதைத் தடுத்து நிறுத்துகிறவர்கள் யார் என்று அறிய விரும்புகிறேன். அரசு அறிவிக்கும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

இன்னொன்றும் இந்த நீதித் துறையில் இருக்கிறது. கோர்ட் கட்டணங்களை குறைக்க வேண்டும் என்று நீண்ட காலமாக எல்லோரும் வற்புறுத்தி வருகிறோம். ஆனால் இதைப் பற்றி 5 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே உயர்நீதி மன்றத்திலே ஒரு தீர்ப்பு கொடுத்தார்கள். அதை எதிர்த்து அரசாங்கம் உச்ச நீதிமன்றத்திற்குப் போய் இருக்கிறது. உச்ச நீதி மன்றத்தில் தீர்ப்பு வருகிற அந்த இடைக்காலத்தில் முன்பு போலவே அதிகமான கட்டணங்களை வசூலிப்பது என்று அரசாங்கம் முடிவு செய்துள்ளது. ஆனால் உச்ச நீதிமன்றத்தில் இதற்கு எதிரான தீர்ப்பு வருமானால் இந்த இடைக் காலத்தில் அதிகமாக கட்டணம் கட்டியவர்களுக்கு அரசாங்கம் பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்குமா? இதுபோன்ற சிக்கல்கள் வருகிற நிலையில், இதை அரசாங்கம் உச்ச நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பு வருகிற வரையில் குறைந்த கட்டணம் வாங்க வேண்டுமென்று நான் இங்கே வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

1984 மார்ச் 27]

[திரு. ப. நெடுமொறன்]

அதைப்போல இன்னொரு முக்கியமான விஷயம்: நம்முடைய அரசு குடும்ப நலத் திட்டத்தை அமல் நடத்துகிற முறையில் இருக்கிற ஒரு குறையை நான் இங்கே சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். லெப்ரோஸ்கோப் முறையில் குடும்பக் கட்டுப்பாட்டு அறுவைச் சிகிச்சை எல்லா இடங்களிலும் செய்வதற்கு திட்டமிட்டு செய்கிறோம். இந்த லெப்ரோஸ்கோப் முறையில் ஒரு டாக்டர் ஒரு நாளைக்கு 7, 8 மணி நேரம் வேலை செய்தால் 50 பேருக்கு அறுவை சிகிச்சை செய்ய முடியும். இரண்டு டாக்டர்கள் செய்தால் 100 பேருக்கு அறுவைச் சிகிச்சை செய்ய முடியும். நம்முடைய தமிழ்நாட்டில் ஆறாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட மருத்துவர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்களில் யாருக்கும் இந்த லேப்ரோஸ்கோப் முறையில் அறுவை சிகிச்சை செய்வதற்கு எந்தத் தகுதியும் இல்லையா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். பம்பாய் மாநிலத்திலிருந்து டாக்டர் இரானி என்பவர் இதற்காக அழைக்கப்படுகிறார். அவரோடு ஒரு உதவியாளரும் வருகிறார். அவருக்கு என்ன ககுதி இருக்கிறது என்பது யாருக்கும் தெரியாது. டாக்டர் இரானி அறுவை சிகிச்சை செய்கிறார். ஒரு நாளைக்கு ஒரு டாக்டர் 50 பேருக்கு மேலே செய்ய முடியாது. ஆனால் இரானியும் அவருடைய உதவியாளரும் சேர்ந்து ஒரு நாளைக்கு 300 விருந்து 500-க்கு மேலே அறுவை சிகிச்சைகளை செய்வதாகக் குற்றச்சாட்டு வந்திருக்கிறது. ஒரு அறுவை சிகிச்சைக்கு 25 ரூபாய் வீதம் அவர்களுக்கு அரசாங்கம் அளிக்கிறது. அப்படியானால் பல்லாயிரக்கணக்கான ரூபாய் அவர்களுக்கு அளிக்கப்படுகிறது. இதை தமிழ்நாட்டில் அரசுத் துறையில் இருக்கிற டாக்டர்கள் செய்ய முடியாதா? எதற்காக பம்பாயிலிருந்து டாக்டர்களை வரவழைக்க வேண்டுமென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, பல்வேறு மாநிலங்களிலிருந்து இங்கு வருகிறார்கள். நம்முடைய மாநிலத்திலிருந்து பல்வேறு மாநிலங்களுக்கும் செல்கிறார்கள். இதை ஒரு டீமாக இருந்து செய்கிறார்கள். டாக்டர் இரானியோடு நம்முடைய டாக்டர்களும் சிகிச்சை அளிக்கிறார்கள். இதில் ஒருவர் மட்டுமே ஆப்பரேஷன் செய்வது கிடையாது. ஒருவர் இன்சிஷன் போடுவார்கள்; லெப்ரோஸ்கோப் இண்ட்ரடியூஸ் செய்வதை இன்னொருவர் செய்வார்கள்; இப்படி ஒரு டீமாக அவர்கள் அதைச் செய்கிறார்கள். அவ்வளவு வேகம் தேவையில்லை என்று நாமும் சொல்லி இருக்கிறோம். இப்படி வேகமாகச் செய்வதில் எந்தவிதமான ஆபத்தும் ஏற்படவில்லை; இருந்தாலும் தவறான பிரச்சாரத்திற்கு இடம் கொடுக்கும் என்பதால் அது தேவையில்லை என்று சொல்லி இருக்கிறோம். ஆகவே அவர்கள் நல்லவகையில் அறுவை சிகிச்சையை செய்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த இன்சென்டிவ் ஷால் நாம் நம்முடைய இலக்கை எட்ட முடிகிறது. சென்ற

[டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே]

[1984 மார்ச் 27]

ஆண்டு நம்முடைய இலக்கை எட்ட முடியவில்லை. பம்பாய் மாநிலம் $1\frac{1}{2}$ மடங்கு செய்து இருக்கிறார்கள். இப்போது மகாராஷ்டிரா மாநிலத்திற்கும் நமக்கும் ஒரு போட்டி இருக்கிறது.

திரு. ப. நெடுமோறன் : தலைவர் அவர்களே, நான் அறிய விரும்புவது, வெளி மாநிலங்களில் இருந்து வந்திருக்கும் டாக்டர் இரானி அவர்களுக்குத்தான் இந்த அறுவை சிகிச்சை செய்ய முழு உரிமை அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது, அவர்கள்தான் செய்கிறார்கள், நம்முடைய மாநிலத்தைச் சேர்ந்த டாக்டர் இதைச் செய்ய அனுமதிக்கப்படவில்லை என்பதுதான் குற்றச்சாட்டாக இருக்கிறது.

(பிற்பகல் 12-30)

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : நம்முடைய டாக்டர்களும் அதைச் செய்கிறார்கள். தருமபுரி, செங்கல்பட்டு, ஆகிய இடங்களில் நம்முடைய டீம்கள் இருக்கின்றன. இப்படி பல்வேறு இடங்களில் டீம்கள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் இப்படி முகாம் நடக்கிறபோது, இந்த டீம் வந்தால் நல்லது என்று கலெக்டர்கள் எழுதுகிறார்கள். அந்த வகையில் நாம் ஒவ்வொரு டீமையும் அனுப்புகிறோம். இங்கே யிருக்கிற டீம் அங்கே போவதும் உண்டு. அங்கேயிருப்பவர்கள் இங்கே வருவதும் உண்டு. நாம் அந்த மாவட்டத்திற்கு என்று வைத்துள்ள டார்ஜெண்டை ரீச் ஆகவேண்டும் என்று சொல்கிற போது, கூடுதலாக டீம் வந்தால் நல்லது என்ற நிலைமையில் இப்படி கூடுதலாக அனுப்புகிறோம். 3, 4 டாக்டர்கள் சேர்ந்து ஒரு டீமாகத்தான் இதைச் செய்ய வேண்டும். ஆகவே, இதிலே எந்தவிதமான பிரச்சினையும் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ப. நெடுமோறன் : இன்னொன்றையும் நான் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். நம்முடைய நிதியமைச்சர் அவர்கள் துணை மானியக்கோரிக்கையிலே ஒன்றைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தியாவில் தயாரிக்கப்படும் வெளிநாட்டு மதுவகைகள் மொத்த விற்பனையை அரசே மேற்கொள்வது என்ற முடிவுக்கு வந்துள்ளதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மதுவிலக்குக் கொள்கையில் பரிபூரணமாக அது அமல் நடத்த வேண்டும் என்ற கொள்கையைச் சேர்ந்த இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவன் நான். ஆனால், நான் ஒன்றைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

வெளிநாட்டு மது வகைகளால் மட்டுமல்ல, இங்கே சாராய மொத்த விற்பனை என்பது வெளி மாநிலங்களைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டதன் மூலமாகக் கிட்டத்தட்ட 1,000 கோடி ரூபாய் இந்த மாநிலத்தை விட்டு வெளியே போய்க்கொண்டிருக்

1984 மார்ச் 27]

[திரு. ப. நெடுமாறன்]

கிறது. ஏற்கெனவே, லாட்டரிச் சீட்டு மூலமாக வெளி மாநிலங்களுக்குக் கோடிக்கணக்கில் சுமார் 200 கோடி அளவில் வெளியே போய்க்கொண்டு இருக்கிறது. ஆகவே, கிட்டத்தட்ட 1,200 கோடி ரூபாய் நம் மாநிலத்தை விட்டு வெளியே போய்க்கொண்டிருக்கிறது. இதைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டும். நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அதற்கான ஏற்பாடுகளைக் கட்டாயம் செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் புதிதாக வரிகளை விதிக்க வேண்டிய அவசியம் வந்திருக்காது என்பதையும் நான் நிதியமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

அந்தமான் போன்ற தீவுகளில் இன்னும் இந்தியாவில் உள்ள பல்வேறு மாநிலங்களில், குறிப்பாக நம்முடைய அண்டை மாநிலங்களான ஆந்திரா, கேரளா, கர்நாடகா போன்ற மாநிலங்களில் தமிழ் மக்கள் ஏராளமாக வாழ்கிறார்கள். பம்பாயில் ஏராளமாக தமிழர்கள் வாழ்கிறார்கள். அவர்களுடைய குழந்தைகள் தமிழ் படிக்க வேண்டும் என்பதற்காக ஆங்காங்குள்ள தமிழர்களே ஒன்று சேர்ந்து பள்ளிக்கூடங்களை ஆரம்பித்து இருக்கிறார்கள். அவற்றை மிகுந்த சிரமத்திற்கிடையே நடத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள். அந்தப் பள்ளிகளில் படிக்கிற—தமிழ் படிக்கிற—மாணவர்களுக்கு தமிழ் பாடப் புத்தகங்களை நம்முடைய அரசாங்கம் இலவசமாக அளிக்க வேண்டும் என்பதை நான் வலியுறுத்திக்கூற விரும்புகிறேன்.

ஏற்கெனவே, அந்தமானில் உள்ள வங்காள மொழி குழந்தைகளுக்கு மேற்கு வங்க அரசாங்கம் வங்காள மொழி பாடப் புத்தகங்களை இலவசமாகக் கொடுக்கிறது. அதே போல் நம்முடைய தமிழ் மொழி படிக்கும் மாணவர்களுக்கும், அந்தமானில், மற்றும் பல்வேறு மாநிலங்களில், அண்டை மாநிலங்களான கருநாடகா, கேரளா, ஆந்திரா போன்ற மாநிலங்களிலும், படிக்கும் தமிழ் மாணவர்களுக்கு, தமிழ் பாடப் புத்தகத்தை இலவசமாகக் கொடுக்க அரசு முன் வர வேண்டும். அதற்காக நிதி ஒன்று அதிகமாகச் செலவாகி விடாது. அது மட்டுமல்லாமல் அவர்களுக்கு நம்முடைய பாடத் திட்டங்கள் என்ன என்பது தெரியாமல் இருக்கிறது. இப்படி பாடப்புத்தகங்களைக் கொடுப்பதன் மூலம் அவர்களுக்கு நம்முடைய மாநிலத்தில் உள்ள பாடத்திட்டத்தைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்ள முடியும். ஆகவே, அரசாங்கம் இதற்கான நடவடிக்கையை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இங்கே நம்முடைய மாநிலத்திலே பேக்வார்ட் கிளாஸ், ஷெட்யூல்ட் காஸ்ட், ஷெட்யூல்ட் டிரைப் என்று இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு சட்டப்படி இங்கே சலுகைகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. ஆனால், அவர்கள் இந்தியாவில் மற்ற மாநிலங்களுக்குச் சென்று வாழ்கிறபோது அவர்களுக்கு இத்தகைய சலுகைகள்

[திரு. ப. நெடுமாறன்]

[1984 மார்ச் 27]

வழங்கப்படுவது இல்லை. தமிழ் நாட்டில் இருந்து அவர்கள் அங்கே சென்று பல தலைமுறையாக வாழ்ந்துகொண்டு வருபவர்கள். அவர்கள் தமிழ்நாட்டில் ஆதி திராவிடர்களாக இருந்தாலும் மராட்டிய மாநிலத்தில் அல்லது கருநாடக மாநிலத்தில் அல்லது ஆந்திர மாநிலத்தில் வசிக்கின்ற காரணத்தால், அங்கே அவர்களுக்கு இத்தகைய சலுகைகள் இல்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே, அவர்களுக்குச் சொந்த மாநிலமாக உள்ள தமிழ் நாட்டில் எத்தகைய சலுகைகள் அளிக்கப்படுகிறதோ அத்தகைய சலுகைகளை அங்கேயும் அளிக்க முயற்சிகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஏனென்றால் அங்கே கடைப்பிடிக்கின்ற முறைகள் அரசியல் சட்டத்திற்கு முரணானது. மாநிலத்திற்கு மாநிலம் வேறுபட முடியாது. ஆகவே, அவர்கள் அனுசரித்து வரும் தவறான அணுகு முறையை அரசியல் சட்டப்படி தவறு என்று சுட்டிக் காட்டி, இந்த மாநிலத்தில் எம். டி., எஸ். சி. மற்றும் பி.சி. பட்டியலில் யார் யார் இருக்கிறார்களோ அவர்களை அந்த மாநில பட்டியலில் சேர்த்து அந்தச் சலுகைகள் வழங்கப்பட வேண்டும் என்று மத்திய அரசை இந்த அரசு வற்புறுத்த வேண்டும். இந்த அரசு அதற்கு ஆவன செய்யும் என்று நம்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இங்கே வெள்ள நிவாரணம் அளிப்பதற்கு மீண்டும் அதிகத் தொகை வேண்டுமென்று மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கோரி யிருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட திருச்சி, தஞ்சை, மதுரை, இராமநாதபுரம் மாவட்டங்களில் வெள்ள நிவாரண வேலை என்பது சரிவர நடக்கவில்லை. அதிலும் குறிப்பாக விவசாயிகளுக்குப் பெருத்த சேதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவர்களின் நிலங்களிலே ஆற்றுநீர் பாய்ந்து மண் அடித்திருக்கிறது. அதை வெட்டி, எடுத்து, அப்புறப்படுத்தினால் ஒழிய மீண்டும் விவசாயம் செய்ய முடியாது. தஞ்சை மாவட்டத்தில் இன்னும் பல பகுதிகளில் அந்த வேலை ஆரம்பிக்கப்படவில்லை.

அதைப்போன்று சாலைகளைச் சீர் செய்தல், பாலங்கள் கட்டுதல் போன்ற வேலைகளும் இன்னும் நடக்கவில்லை. இராணுவத்தினர் கட்டிய பாலங்களைக்கூட குறிப்பிட்ட காலத்திற்குப் பின்னால் அவர்கள் பிரித்து எடுத்துச் சென்றுவிட்டார்கள். அங்கே புதிய பாலங்கள் கட்டும் வேலை தொடங்கவில்லை. ஏன் இன்னும் இப்படிப்பட்ட வேலைகள் தொடங்கப்படவில்லை என்று கேட்டால் மேலே இருந்து இன்னும் பணம் வரவில்லை; பணம் வந்தால்தான் வேலை செய்ய முடியும் என்று தல அதிகாரிகள் சொல்லுகிறார்கள். ஏற்கெனவே ஒதுக்கப்பட்ட தொகையே சரிவர விநியோகிக்கப்பட்டிருக்கிறதா? சரிவர பயன்படுத்திச் செய்ய வேண்டிய வேலைகளைச் செய்திருக்கிறார்களா என்பதை அறியாத நிலையில் மீண்டும் மீண்டும் தொகை கேட்பது சரியல்ல என்று நான் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

1984 மார்ச் 27]

[திரு.ப.நெடுமாதன்]

அதைப்போன்று இங்கே மற்ற நண்பர்கள் எல்லாம் பேசும் போது சொன்னார்கள். குறிப்பாக விவசாயிகளுக்கு டீசல் எண்ணெய் விற்பனை வரியை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நானும் அந்தக் கோரிக்கையை வற்புறுத்துகிறேன்.

இறுதியாக, இந்த அரசின் சார்பிலே இரண்டாண்டுகளுக்கு முன்னால் இந்த மாநில அரசின் ஆஸ்தான கவிஞராக இருந்த கண்ணதாசன் அவர்களுக்கு காரைக்குடியில் மணிமண்டபம் கட்டப்படும் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்தார்கள். இரண்டாண்டுகள் ஆகியும் இன்னும் அந்த வேலை ஆரம்பிக்கப்படவில்லை, என்பதை இந்த அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து, என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரவர்களே, 1983-84 ஆம் ஆண்டுக்கான இறுதித் துணை மதிப்பீடுகள் அடிப்படையில் வைக்கப்பட்டிருக்கிற கோரிக்கைகள் மீது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பொதுவாக பல்வேறு கருத்துக்களை எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால், அவர்கள் எடுத்துக் கூறியிருக்கிற கருத்துக்கள் அத்தனைக்கும் சுருங்கச் சொல்லியாவது விளங்க வைக்க முடியுமா என்ற நிலையில் தான் நான் இப்போது பதில் சொல்ல இருக்கிறேன். காலத்தைக் கருதி சுருங்க வேண்டுமென்றாலும் விளங்க வைக்க முடியுமா என்பது ஐயப்பாடாகத்தான் இருக்கிறது.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை.)

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் நடைபெற்று முடிந்த பல்வேறு பணிகளையும் நடந்துகொண்டிருக்கிற பல்வேறு பணிகளையும் இனி நடைபெற வேண்டிய பல்வேறு பணிகளையும் பல்வேறு துறைகளிலே சுட்டிக்காட்டி, பொதுப்படையாக மேலெழுந்தவாரியாக இங்கே கூறினார்கள். நானும் அப்படி மேலெழுந்தவாரியாக பொதுப்படையாக முடிந்த அளவுக்கு பதில் அளிக்கலாம் என்றாலும் அதற்கும் காலம் போதாது. இருந்தாலும், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தெரிவித்தக் கருத்துக்களைத் பொறுத்தவரையில், அத்தனைக் கருத்துக்களையும்-அந்தந்தப் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் அந்தந்தத் துறையில் எடுத்துச் சொன்னக் கருத்துக்களைக் குறித்துக்கொண்டு, என்னென்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமோ அந்த நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் ; அவற்றைப் பெற்று, நேரடியாகப் பார்த்து, இந்த அவைக்குத் தர வேண்டிய விளக்கத்தை உரிய நேரத்தில் உரிய அமைச்சர் மூலமாக அந்தந்தத் துறையினர் அவைக்கு அளிப்பார்கள் என்று பொதுப்படையாக நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1984 மார்ச் 27]

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பொறுத்த வரையில் இங்கே நாம் 1,130 கோடி ரூபாய் என்று போட்டிருந்தாலும் இதில் ஒரு விளக்கத்தை மட்டும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்தத் துணை மதிப்பீட்டிலே இவ்வளவு பணம் கோரியிருக்கிறோம் என்ற கருத்து சிலருக்கு இருக்கிறது, எல்லோருக்கும் அல்ல. வருவாய்க் கணக்கிலே செலவு என்ற கணக்கின் அடிப்படையில் நாம் 203,60,13,000 ரூபாயும், வருவாய்க் கணக்கில் வராத மூலதனச் செலவு என்ற கணக்கின் அடிப்படையிலே 41,49,68,000 ரூபாயும் கடன்களும் முன் பணங்களும் என்ற வகையில் கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற வகையில் 99,35,43,000 ரூபாயும் ஆகக்கூடி 344,45,24,000 ரூபாய்க்குத்தான் இந்தத் துணை மதிப்பீடுகள் என்ற முறையிலே இந்த அவையின் முன்னால் அனுமதி பெறுகிறோம்.

வரவு-செலவுத் திட்டம் என்ற வகையில் வைத்திருக்கிற முறைப்படி இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் முறைப்படியும், மாநில கணக்காய்வுத்துறைத் தலைவர் கூறுகின்ற வகைப்படியும் நாம் மிகைப்பற்று வாங்குகிற போது நாம் திருப்பிச் செலுத்த வேண்டிய கணக்கையும் கொண்டு வந்து அவையினுடைய அனுமதியைப் பெற வேண்டுமென்ற காரணத்தால் தான் நாம் மிகைப்பற்று வாங்கிய கணக்கையும் இதோடு சேர்த்துக் சொல்லியிருக்கிறோம்.

(பிற்பகல் 12-40)

ஆனால், உள்ளபடியே செலவினம் என்று வருகின்ற போது, ரூ. 3,44,45,24,000 வரும். 1983-84 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்களில் தொடங்கி 1984 ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 20 ஆம் நாள் முடிய நாம் மிகைப் பற்றாக ரூ. 687.24 கோடி விட்டு விட்டு வாங்கியிருக்கிறோம். ஆனால், அப்படி வாங்குகின்றபோது, அவ்வப்பொழுது திருப்பியும் செலுத்துகிறோம். இன்றைக்கு ரூ. 6 கோடி மிகைப்பற்று வாங்கினோம் என்றால், நாளை கையில் பணம் வந்தவுடன் ரூ. 5 கோடி ரூ. 4 கோடி என்று திருப்பிச்செலுத்துகிறோம். நாம் இப்படி வாங்கியது சென்ற ஆண்டு ஏப்ரல் திங்களில் தொடங்கி இந்த ஆண்டு மார்ச் 20 ஆம் தேதி வரையில் ரூ. 687,24,00,000 திருப்பி செலுத்தியது ரூ. 612.96 கோடி. சென்ற டிசம்பர் திங்கள் வரையில் ரூ. 113 கோடி மிகைப் பற்று என்று வந்தாலும், இந்த மார்ச் 31 ஆம் தேதி வரையில் ஓரளவிற்கு கட்டுப்பாடு செய்து, இந்தியாவினுடைய நிதியமைச்சர், பிரணாப் முகர்ஜி அவர்கள் இருக்கின்ற நிலைமைகளைச் சொல்லி, ரூ. 60 கோடிக்காவது நிற்க வேண்டுமென்று அவர்கள் சொல்லியதற்குப் பிறகும், மேற்கொண்டு 4 மாநிலங்களில் மிகைப்பற்று வாங்கும் நிலையிலே, அந்தந்த மாநிலங்கள், நிதியமைச்சரோடு ஓர் உடன்பாட்டிற்கு வந்ததன் அடிப்படையில் குறிப்பிட்ட தொகை வரையில், மிகைப்பற்று

¹ 984 மார்ச் 27] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

இருக்கலாம், என்று சொன்னார்கள். நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில், மார்ச் 31 ஆம் தேதிக்குள் இப்படி மிகைப் பற்று ரூ. 113 கோடியாக இருப்பதை ரூ. 60 கோடியாகக் கொண்டுவரமுடியும், அதற்கான நடவடிக்கைகளை இந்த அரசு எடுத்துக் கொள்ளும் என்ற உறுதியின் பேரில் அவர்கள் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அப்படி மார்ச் 31 ஆம் தேதிக்குள் ரூ. 60 கோடியாகக் கொண்டு வந்து நிறுத்துவதில் இந்த அரசு வெற்றிபெறும். அப்படி கொண்டு வந்துவிட்டால், ரூ. 60 கோடி மிச்சத்திலே நிறுத்தலாம். மத்திய அரசின் நிதிநிலை அறிக்கையில் இப்படிப்பட்ட வகைகளுக்கு கடன் உதவி செய்வதற்காக ரூ. 500 கோடியை ஒதுக்கியிருக்கிறது. எனவே, இந்த ரூ. 60 கோடி மிகைப் பற்றை கடனாக மாற்றித்தரும் சூழ்நிலையில் அவர்கள் ஒதுக்கியுள்ள அந்தப் பணத்திலிருந்து தந்தால், பற்றாக் குறையில் ரூ. 60 கோடி குறையும். மிகைப் பற்று என்று இருந்து, உடனே கட்டவேண்டும் என்று இல்லாமல், கடன் என்று அமையுமானால், சில பல ஆண்டுகளில் மத்திய அரசு வசூலிக்கின்ற விதிகளின் அடிப்படையில், அவற்றை வைத்துக் கொள்ளலாம். நான் அடிக்கடி எடுத்துச் சொல்வதைப் போல, இந்த மிகைப்பற்று கூட, சமீப காலம் வரை வாங்க வேண்டிய அவசியம் இல்லாத அளவிற்கு மாநில நிதி நிலைமைகள் சீர்படுத்தப்பட்டு, செம்மைபடுத்தப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. ஆனால் எதிர்பாராத வகையில், பல்வேறு செலவுகள் ஏற்பட்டுவிட்டன. கடுமையான வறட்சி சென்ற ஆண்டுக்கு முன் ஆண்டு ஏற்பட்டாலும், அதனுடைய பளு முழுவதையும் தாங்க வேண்டியது இரண்டாவது ஆண்டில் வந்ததாலும் வறட்சிக்குப் பிறகு வெள்ளப் பாதிப்பு ஏற்பட்டு, கடுமையான சேதங்கள், உயிர்ச் சேதங்கள், உடமைச் சேதங்கள், பயிர்ச் சேதங்கள் ஆகியவைகள் ஏற்பட்டதாலும், நிவாரண நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டி வந்ததால், அதிகமாக செலவு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. வறட்சியை ஒரு பக்கத்தில் சமாளித்து இருக்கிறோம். வெள்ளப் பாதிப்பை ஒரு பக்கம் சமாளித்து இருக்கிறோம். இந்த ஆண்டு விலைவாசிப் புள்ளி உயர்ந்த காரணத்தினால், 4 தவணைகள் அகவிலைப்படி கொடுக்கப் பட்டது. ஒரு தவணையிலே நாம் அகவிலைப்படியை உயர்த்தினால், இந்த மாநில அரசிற்கு ரூ. 12 கோடி செலவாகும். சென்ற ஆண்டு 4 தவணைகள் உயர்த்த வேண்டியிருந்தது. அதற்காக ரூ. 43 கோடி கூடுதலாக ஆனது.

கிருஷ்ணா ஆற்று தண்ணீரைக் கொண்டுவருவதற்கு எதிர்பாராத வகையில், செலவு செய்ய வேண்டி வந்தது. ரூ. 30 கோடி செலவழிக்க வேண்டியிருந்தது. மற்ற வகைகளைப் பார்க்கும் பொழுது, மத்திய அரசு ரூ. 72 கோடி தான் நமக்கு அனுமதி தந்தார்கள். வறட்சி நிவாரணப் பணிகளை மேற்கொள்வதற்கு நாம் நிதிநிலை அறிக்கையிலே சுட்டிக் காட்டியதைப் போல

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1974 மார்ச் 27]

ரூ. 114 கோடி நாம் செலவழிக்கின்ற வகையிலே மத்தியிலே நமக்கு மானியமாக தந்தது. ரூ. 16 கோடிதான். மீதி முழுவதையும் நாம்தான் தாங்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தின் மூலம் நாம் அதிகமான விலை கொடுத்து, வாங்கி, குறைந்த விலையில் கொடுத்த வகையில், அதை ஈடுகட்டுவதற்காக ரூ. 69 கோடி கொடுக்க வேண்டி வந்தது. இதன் காரணமாக எதிர்பாராத மிகைப் பற்று இந்த மாநிலத்திற்கு வரவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது என்பதை குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் இளையபெருமாள் அவர்கள் கூறுகின்ற போது, கல்விக்காக இன்னும் கூடுதலாக தொகை ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதனால் கல்விக்கு ஒதுக்கீடு செய்தது போதும் என்று வாதாடவில்லை. ஆனால், இவ்வளவு தான் முடியும் என்ற காரணத்தால், ஆண்டுக்காண்டு ஓரளவிற்கு, 20 சதவீதத்தில் இருந்து 24 சதவீதம் வரையிலும், மொத்தத்திலே நாம் ஒதுக்கி இருக்கிறோம். ஆகவே, ஒவ்வொரு ஆண்டும், நாம் தொகையை ஒதுக்குகிறபோது, கல்விக்காகத்தான் நாம் அதிகமாக ஒதுக்குகிறோம். அதனுடைய தேவையை நாம் உணர்கிறோம். 'இன்வெஸ்ட்மென்ட் ஆன் எஜுகேஷன்' என்று சொல்கிற அளவிற்கு கல்விக்காக நாம் எவ்வளவு கோடிகள் செலவழித்தாலும், இந்தத் தலைமுறையிலேதான் இந்த ஆண்டு நாம் இவ்வளவு கோடிகள் செலவழித்தாலும், அவற்றின் மூலம் இந்த நாட்டினுடைய மாணவர்களும், மாணவியர்களும், பெறுகின்ற அறிவுத் திறன், ஆற்றல் திறன், அறிவியல் ஆற்றல் திறன், தொழில்நுட்பத் திறன் எல்லாம் சேர்ந்து, இன்னும் ஒரு 10, 15 ஆண்டுகள் கழிந்து இந்த நாட்டுக்கு 5 ஆயிரம் அல்லது 10 ஆயிரம் கோடி ரூபாய் மதிப்புடைய பணிகளை நிறைவேற்றுகின்ற ஒரு தன்மைக்கு நாம் முதலீடு செய்கிறோம் என்ற அளவிலே தான், 404 கோடி ரூபாயை இந்த ஆண்டிலே நாம் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். இதற்கு அடுத்தபடியாக சுகாதாரம், மருத்துவத் திற்கு 236 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். ஆனால் அவர்கள் சொல்லுகின்ற அந்த உணர்வை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். என்றாலும், சட்டியிலே எவ்வளவு இருக்கிறதோ, அவ்வளவு தான் அகப்பையில் எடுத்துத் தரமுடியும். இருப்பதை பல்வேறு துறைகளுக்கு பகிர்ந்து அளிக்கும்போது, இதற்கு 404 கோடி என்று வைத்திருக்கிறோம்.

கல்லூரி மாணவர்கள், மாணவியர்களுக்கு விடுதிகள் கட்ட வேண்டும் என்ற கருத்தையும் அவர்கள் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். அந்த நோக்கத்தின் அடிப்படையிலே ஆண்டுக்காண்டு நிதி வசதியைப் பொறுத்து, எவ்வளவு தொகை இதற்காக ஒதுக்க வேண்டுமோ, அவ்வளவுக்கு ஒதுக்கி, இந்தக் கல்லூரிகளுக்கான மாணவ, மாணவியர்களுக்கும், பள்ளிக்கான மாணவ, மாணவி

1984 மார்ச் 27] (டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்)

யர்களுக்கும், ஆதி திராவிட மாணவர்களுக்கும் என்று இல்லாமல் குற்றப் பரம்பரைப் பட்டியலில் இருக்கின்ற மாணவர்களுக்கும் சேர்த்துச்செய்கின்ற அளவிலே நாம் பணிகளைத் தொடர்ந்து செய்துவருகிறோம்.

இந்தத் தன்னிறைவுத் திட்டத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். 378 ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே, இந்தத்திட்டத்தை நாம் ஓரளவிற்கு திட்டமிட்டு, வழக்கமாகக் கிடைக்கின்ற நிதி ஆதாரத்தின் அடிப்படையில் இல்லாமல், அரசு தருகின்ற மானியம் ஒரு பக்கம் இருந்தாலும், அந்தந்த ஊராட்சி மன்றங்கள், ஒன்றியங்கள் திரட்டுகின்ற வரிப் பணம் ஒரு பக்கம் இருந்தாலும், சர்ச்சார்ஜ் போன்றவைகள் ஒரு பக்கம் இருந்தாலும், அவைகள் எல்லாம் இல்லாமல், கூடுதலாக நிதி ஒதுக்கீடு செய்து ஒவ்வொரு ஒன்றியமும் வளம் பெறவேண்டும், வசதிகள் பெறவேண்டும், அடிப்படை வசதிகள் நிறைவேற்றப் பெற வேண்டும் என்பதற்காக இந்த 378 ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும் நாம் 207 கோடி ரூபாய், 1980-81, 1981-82, 1982-83 ஆகிய 3 ஆண்டுகளில் நாம் செலவழித்திருக்கிறோம். 9 குறிக்கோள்களினுடைய அடிப்படையில், அதிலே முதல் சலுகையாக நாம் குடிநீர் தரவேண்டும், இணைப்புச் சாலைகள் போட வேண்டும், சிறு பாலங்கள் கட்ட வேண்டும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் இளையபெருமாள் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். ஆதி திராவிடர்கள் வாழ்கின்ற சேரிப் பகுதிகளுக்கு, மயானத்திற்குச் செல்வதற்கு ஏற்ற வகையில் மயானப் பாதைகள் எல்லாம் அமைக்க வேண்டும் என்று கோரிக்கையை வைத்துத்தான், 40 லட்சம், 50 லட்சம், 60 லட்சம், 65 லட்சம் என்று ஊராட்சி ஒன்றியங்களினுடைய தேவைக்கு ஏற்ப நாம் ஒதுக்கித் தந்திருக்கிறோம். அவர்கள் சொன்ன மாதிரி பல இடங்களில் அதை நிறைவேற்றிக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் சில பல இடங்களில், இந்த மயானச் சாலைகள் நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்கக்கூடும். அதை அடுத்தடுத்து வருகின்ற போது அந்தப் பணிகள் எல்லாம் நிறைவேற்றப்படும்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரகுமான்கான் அவர்கள் பேசும்போது, பாம்புக்கடி பற்றிப் பேசும்போது, மாண்புமிகு மக்கள் நல் வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளித்தார்கள். பாம்புக் கடிக்கு மருந்து தரவேண்டும் என்ற நோக்கத்தின் அடிப்படையிலே, ஏராளமான அளவிலே பாம்புக் கடிகள் வருகின்ற போது, அதை உடனடியாக, ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் ளாகவே அது தீர்க்கப்பட வேண்டும், இல்லாவிட்டால், உயிர் போகும் என்ற அளவிற்குத்தான் - எல்லா மிருகத்தையும்விட நாம் பயப்படுவது பாம்புக்குத்தான்; பாம்பு என்றால் பட்டையும் நடுங்கும் என்ற பழமொழி சொல்வார்கள் - இது செய்யப்படுகிறது. மற்ற வேறு வகைகளிலே வருகின்ற நோயாக இருந்தால், ஒரு நாள், அல்லது இரண்டு நாள் கூட வைத்து

(டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்) [1984 மார்ச் 27]

சிகிச்சை அளிக்கலாம், ஆனால் இந்தப் பாம்பு கடிக்கு மட்டும் உடனடியாக சிகிச்சை செய்ய வேண்டும் என்ற முறையில், அதன் தன்மை அமைந்திருக்கிற காரணத்தால், நம்முடைய சித்த மருத்துவ முறையில் கூட அதற்கு மருந்துகள் எல்லாம் வைத்திருக்கிறார்கள் - அதற்கு நவீன மருந்துகள் கிடைப்பதற்கான ஏற்பாடுகள் எல்லாம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே தான் இது பகுதி நேரமாக இருக்கிறதே தவிர, 8 மணி நேரம் உழைப்பு, 10 மணி நேரம் வேலை செய்ய வேண்டும் என்று அல்ல. ஆகவேதான், அவர்களுக்கு 100 ரூபாய் என்ற அளவிலே இருக்க வேண்டும் என்று நாம் தந்திருக்கிறோம்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மாண்புமிகு மன்றத்தினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது, 1,200 பேர்களை இந்தப் பாம்புக் கடிக்காக மருந்து வழங்குவோ, சிகிச்சை அளிக்கவோ பயிற்சியாளராக நியமிப்பதற்குப் பதிலாக, அவர்களுக்கு 100 ரூபாய் கொடுத்து நியமிப்பதற்கு பதிலாக, நாட்டிலே ஏராளமான பாம்பாட்டிகள் இருக்கிறார்களே, அவர்களை அரசாங்கமே அப்பாயிண்ட் பண்ணிவிடலாமே. ஒருவரைக் கடித்து விட்டால், அதற்குப் பயிற்சி கொடுத்து, மருந்து கொடுப்பதைக் காட்டிலும், நாடு முழுவதும் இருக்கின்ற பாம்புகளைப் பிடிக்கின்ற விதத்திலே அத்தனை பாம்பாட்டிகளையும் அரசாங்கத்தின் சார்பாக நியமித்துவிடலாமே?

(பிற்பகல் 12.50)

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறுவது போன்ற ஆந்தப் பணியும் ஒரு பக்கம் நடைபெற்றுக் கொண்டு தான் இருக்கிறது. இப்போது அமைச்சர்கள் வாழும் பகுதியிலே எல்லாம் 5 நாளைக்கு, இரண்டிரண்டு பாம்புகளைப் பிடித்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள், அடையாறு பகுதியிலே. ஆகவே, பாம்பு பிடிப்பதற்கும் ஆட்களை வைத்து பிடித்துக் கொண்டு இருக்கிறோம். மற்றொரு பக்கம் பாம்புகளைப் பிடித்து, ஏராளமான அளவுக்கு அதன் தோலை வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதன் மூலம் ஏராளமான அளவுக்கு தங்களுக்கு அன்னியச் செலாவணி கிடைக்கிறது, பொருள் கிடைக்கிறது என்பதற்காக பாம்புகளை ஏராளமாகக் கொண்டு பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்க்கு, கோடிக்கணக்கான ரூபாய்க்கு தோல்களை ஏற்றுமதி செய்தவர்களையெல்லாம், அண்மையிலே மத்திய அரசு பிடித்து, அவைகளைக் கைப்பற்றினார்கள். இப்போது உடை விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது பாம்புத் தோலை வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யக்கூடாது, என்று :

1984 மார்ச் 27] (டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்)

ஏனென்றால், பாம்புகளைக் கொண்டு விடுகிற அளவுக்கு பல்வேறு முயற்சிகளையெல்லாம் செய்கிறார்கள் என்று, அந்தத் தடை விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறுவது போன்ற கருத்தும் ஒரு பக்கம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால், இப்போது குடும்பக் கட்டுப்பாடு நிலைமையையும் வைத்திருக்கிறோம். குழந்தைகளைப் பெற வேண்டாம் என்று. பக்கத்திலே மகப்பேறு இல்லமும் வைத்திருக்கிறோம். ஏனென்றால், பெற்றுவிட்டால் என்ன செய்வது என்பதற்காக. பெற்றுவிட்ட மகப்பேறுகளை காப்பாற்றுவதற்காக மகப்பேறு இல்லங்களையும் வைத்திருக்கிறோம். ஆகவே, பாம்பு பிடிப்பதற்கும் ஓரளவிற்கு ஏற்பாடு செய்யலாம். பாம்பு கடியிலிருந்து காப்பாற்றுவதைப் பொறுத்த வரையிலும் இந்த ஏற்பாடுகள் செய்யலாம். அதற்காக, வேறு சிறந்த மாற்று ஏற்பாடுகள் ஏதாவது இருந்தால், யாராவது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொல்வார்களேயானால்...

திரு. எல். இளையபெருமாள் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சரவையின் மூலமாக பாம்பு பிடிப்பதை இப்படி ஊக்கப்படுத்திவிட்டால்—விவசாயிகளுக்கு எலிகளினாலே தொல்லைகள் நிறைய இருக்கின்றது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும்—அந்த விவசாயிகள் நிலைமை என்ன ஆவது என்பதை அரசு ஏதாவது ஆராய்ந்து இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் இளையபெருமாள் அவர்கள் சொல்வது போன்று ஒரு கருத்தும் உண்டு. ஆனால் இன்று இந்த பாம்பு சம்பந்தப்பட்ட வல்லுநர்கள் கூறுவது, எந்த வகை பாம்பு கடித்தாலும் விஷம் ஏறி செத்து விடுவோம் என்று தவறாக எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் விஷம் ஏறி சாகக்கூடிய அளவுக்கு விஷம் இருக்கிற பாம்புகளின் எண்ணிக்கையே 25 சதவீதத்திற்குள்ள்தான் இருக்கிறது என்று அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே, வயலில் எலி பிடிக்கிற அந்தபாம்புகள் எல்லாம் விஷம் ஏறுகிற பாம்பு அல்ல. அது கடித்தாலும் விஷம் ஏறாது. அந்த வகையிலே அந்தப் பாம்புகளை பிடிப்பதும் இல்லை....

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய பேச்சிலே முன்னாலேயே நான் சொன்னேன். 1,200 பேர்களை நியமிக்கலாம் என்று நீங்கள் சொல்லியிருக்கிறீர்கள் என்று. அதில் எவ்வளவு பேர்களை இதில் நியமித்திருக்கிறீர்கள். எந்த அடிப்படையில்? ஏதாவது கிராமம், கிராமம் ஆக போடுவது என்ற அடிப்படையிலா? ஊர் ஊராக போடப்படுகிறதா? அல்லது நகராட்சி அடிப்படையிலா என்று

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

[1984 மார்ச் 27]

தெரிய வேண்டும். இது ஒன்று. இரண்டாவது, ஒரு புள்ளி விவரத்தை நான் கேட்டேன். மொத்தம் எவ்வளவு பாம்புகள் இருக்கின்றன? அது எவ்வளவு பேரை கடிக்கும் என்று எதிர் பார்க்கிறீர்கள்? இதற்கு புள்ளி விவரம் என்ன? இதற்கு சிகிச்சை செய்ய 1,200 பேர்கள் போதுமா என்று விவரம் கேட்டேன்...

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரகுமான் கான் அவர்கள் சில பல விவரங்கள் பெற விரும்புகிறார்கள். அந்த விவரங்கள் பெற விரும்பியதை தவறு என்று நான் சொல்ல வில்லை. அந்தத் துறையினுடைய அமைச்சர் வாய்ப்பு ஏற்படு கிறபோது சொல்வார்கள். உள்ளபடியே ஒட்டு மொத்தமாக ஊர் கணக்கு வைத்து, அனுபவத்தின் அடிப்படையிலே சில பல திருத்தங்களை திருத்திக் கொள்ள வேண்டுமென்ற நிலை வந்தாலும் வரலாம். ஆனால், எந்த அடிப்படையிலே எப்படி வந்தது எவ்வளவு பேர்கள் பாம்புக் கடியிலே இறக்கிறார்கள் என்ற ஸ்டேட்ஸ்டிக்ஸ் வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். (குறுக்கீடு) ஒரு மணிக்குள் நான் முடித்தாக வேண்டும். இப்படிக் குறுக்கிட்டுக்கொண்டேயிருந்தால், பாம்புக் கடியோடேயே முடிந்து விடும். மற்றைய சங்கதிகளை சொல்ல முடியாது. ஆகவே, அது பற்றிய விவரங்களை வாய்ப்பு ஏற்படும்போது மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை

திரு. ஜே. எஸ். இராசு : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, எல்லா பாம்புக்கும் ஒரே வகையான மருந்து அவர்களிடம் தரப்பட்டிருக்கிறதா? ஒவ்வொரு பாம்புக்கும் ஒவ்வொரு விதமான விஷத்தன்மை உண்டு. அதற்கேற்றாற்போல் பல்வேறு மருந்துகள் தரப்பட்டிருக்கின்றதா? அத்தோடு அவர்கள் அந்த ஊரில் இருக்கிறார்கள் என்பது மக்களுக்கு எப்படி தெரியும்? அவர்களுடைய ஹெட் குவார்ட்டர்ஸ் ஏதாவது நிர்ணயம் செய்யப் பட்டிருக்கிறதா? அவர்களுக்கு ஏதாவது பயிற்சிகள் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறதா? மருத்துவப் துறையிலே பெரிய பட்டப்படிப்பு படித்தவர்களே கூட, இந்தச் சிகிச்சையிலே நிதானமாகக் காரியம் ஆற்றுகிற நேரத்திலே, அதுவும் தாலுக்கா ஹெட் குவார்ட்டர்ஸ் களிலே ஹாஸ்பிடல்களிலே தேவையான மருந்துகள் இருந்தும் கூட, அவர்களாலே கூட சில சமயங்களில் காப்பாற்ற முடியாமல் போய் விடுகிறது. அப்படி இருக்க, எஸ்.எஸ்.சி. படித்தவர்களை, அல்லது பி. ஏ. படித்தவர்களை, மெடிக்கல் ஸைனிலே எந்தவிதமான அனுபவமும் இல்லாதவர்களை இதிலே, போட்டால், அவர்கள் எப்படி மெடிக்கல் நாலெட்ஜ் இல்லாமல், யாருக்கு எந்த மருந்தைக் கொடுப்பார்கள். பாம்புகளுடைய வகைகளைப் பற்றி அவர்களுக்கு என்ன தெரியும்? எந்தப் பாம்பு கடித்தால் இவ்வளவு நேரத்தில் இவ்வாறு விஷம் ஏறும் என்பது

1984 மார்ச் 27]

[திரு. ஜே. எஸ். இராகு]

அவர்களுக்கு எப்படித் தெரியும்? இது எல்லாம் பெரிய விஷயம். அவர்களுக்கு இதில் எல்லாம் எப்படி நீங்கள் பயிற்சிக் கொடுக்கிறீர்கள்?.....

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட ஐயப்பாடுகள் ஏற்படுவது தவறு என்று நான் சொல்லவில்லை. இப்படி முழு விவரத்தையும், அதனுடைய நோக்கம் என்ன? எந்த அடிப்படையில் போடப்படுவது? எந்த வகையிலே இது நிறைவேறும் என்று கருதப்படுகிறது, இதனால் ஏற்படும் சிறப்பு என்ன என்பதையெல்லாம் வாய்ப்பு ஏற்படும் போது, மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் விரிவாகவும், விளக்கமாகவும் சொல்வார்கள். அதற்கு பிறகும் உங்களுக்கு ஐயப்பாடு இருக்குமானால் அப்போது அதையும் கேட்டு கொள்ளலாம். ஆகப் பொழுது அதனுடைய முழு விவரத்தையும் எடுத்துச் சொல்வதற்கு நேரமும் இல்லை. அதை தெரிவிப்பதற்குரிய விவரக் குறிப்புகளும் என்னிடத்தில் இல்லை.

டெபுட்டி மினிஸ்டர்ஸ் உண்டா, அவர்களுக்கு சம்பளம் தரப்படுகிறதா என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரகுமான்கான் அவர்கள் கேட்டார்கள். இங்கே டெபுட்டி மினிஸ்டர்ஸ் இல்லை. ஆனால் எப்பொழுதும் தொடர்ந்து பட்ஜெட் போடும் போது Council of Ministers and Deputy Ministers என்று ஒரு தலைப்பு இருந்துக் கொண்டேயிருக்கும். நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரைக்கும், அமைச்சர்கள் இருக்கிறார்கள், துணை அமைச்சர்கள் இல்லை. ஆகவே, அமைச்சர்களுக்கு மட்டும் தான் சம்பளம். ஆனால் எப்பொழுதும் இப்படியேதான் போடப்படும். நீங்கள் தொடர்ந்து 25 வருட பட்ஜெட் விவரங்களைப் பார்த்தால் Council of Ministers and Deputy Ministers என்று தான் வரும். டெபுட்டி மினிஸ்டர் போடுகிற நேரத்திலே அந்த டெபுட்டி மினிஸ்டர் சம்பளம் சேரும். இல்லாவிட்டால் அந்தத் தலைப்பு மட்டும் அப்படியே இருக்கும். இப்போது அப்படி யாரும் இல்லை. அவர்களுக்கு கொடுக்கிற கணக்கு இதில் சேராது. அமைச்சர்களுக்கு மட்டும் தான் வருகிறது என்பதை கூற விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, செயற்கை மழை அமெரிக்க வல்லுநர்கள் வந்து விட்டு போனது அதனுடைய குறிப்புகளை எல்லாம் முன்பு மாண்புமிகு திரு. இராகவானந்தம் அவர்கள் ஏற்கெனவே ஒரு முறை எடுத்து விளக்கி இருக்கிறார்கள். மீண்டும் வாய்ப்பு ஏற்படுகிறபோது அவர்கள் அதனால் ஏற்பட்ட செலவு, அதனால் ஏற்பட்ட பலன்கள் மற்றவைகளை எல்லாம் விளக்குகிறபோது மீண்டும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு பல்வேறு விளக்கங்கள் கிடைக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1984 மார்ச் 27]

சத்துணவுத் திட்டம் நிதி திரட்டுதல், நன்கொடை வசூல் ஆகியவற்றை பற்றி எல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். நாட்டுக்கு சில பொது நன்மை என்று எல்லோரும் ஏற்றுக் கொண்டு இன்றைக்கு அரசு கூடுமானவரையில் ஒரளவுக்கு செய்து கொண்டு வந்தாலும் பொது மக்களுடைய ஈடுபாடும் அதில் இருக்கிறது என்ற உணர்வை ஏற்படுத்துவது நல்லது. அது மட்டும் அல்லாமல் இந்த நன்கொடை வசூல் ஆங்காங்கே சமையல் கூடங்கள் மற்றவைகள் கட்டுவது மூலமாக இந்த மதிய சத்துணவு திட்டத்திற்கு முழு செலவையும் நாம் ஏற்றுக் கொண்டு விடுகிறோம். இன்று அந்தத் திட்டத்திற்கு செலவழிப்பது 154, 155 அல்லது 160 கோடிக்கு இருக்கிறது என்றாலும் இதன் மூலமாக எவ்வளவு தான் நன்கொடை வழங்கினார்கள் என்றால் 2 கோடி அல்லது 3 கோடி அளவுக்கு தான் வரும். அந்த முழு கணக்கையும் நான் பின்னால் தருகிறேன். நன்கொடை வசூலிக்கின்ற அத்தகைய முறைகளில் நல்ல நோக்கத்தினுடைய அடிப்படையில் செய்யப்படுகிறது. அது எப்போதுமே எல்லா ஆட்சியிலும் காங்கிரஸ் ஆட்சியின் போதும் சரி, திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியின் போதும் சரி, இப்போதும் சரி, இந்த முறைகளைச் செய்கிறோம். முதல் உலக தமிழ் மாநாடு நடந்த போது கூட பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அப்போது முதலமைச்சராக இருக்கும் போது பல்வேறு மாவட்டங்களில் நட்சத்திரக் காட்சிகள் வைத்து தான் நாம் நிதி திரட்டினோம். திருச்சியில் மட்டும் அப்போது 29 லட்சம் ரூபாய் திரட்டப்பட்டதற்கு பல்வேறு விதமாக பல பேர் கேள்விகள் கேட்டார்கள். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள் சில பல குறைபாடுகள் ஆங்காங்கே இருக்கக் கூடும். ஒரு சமயத்திலே பல லட்சக்கணக்கான மனுக்கள் எதிர்பார்க்கிற போது சில பலதுகள் இருக்கக்கூடும். அதனுடைய ஒட்டு மொத்தமான நன்மைகளை நாம் கவனிக்க வேண்டும். அந்தக்குறைபாடுகளை சுட்டிக்காட்டுகின்றபோது தெரிவிக்கப்படும் என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த போது கூட போர் வந்த போது நம்முடைய மாநிலம் இந்தியாவில் இருக்கின்ற மற்ற மாநிலங்களை விட அதிகமாக நிதி திரட்ட வேண்டும் என்ற முனைப்புள்ளத்தோடு பாடுபட்டு வெற்றிப் பெற்றோம். 6 கோடி ரூபாய் நிதி வசூலித்துத் தந்தோம். 6 கோடி ரூபாய் நிதி வசூலிக்கும் போது அதிகாரிகள் மற்றும் எல்லோருடைய ஒத்துழைப்பின் பேரில் தான் திரட்டப்பட்டதே தவிர, அதிகாரிகள் இல்லாமல் திரட்டப்படுகின்ற நிலை இல்லை.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய நாவலர் அவர்கள் சொல்கின்ற வாதத்திலே ஒரு சந்தேகம், ஒரு நாடு இன்னொரு நாட்டின் மீது படை எடுக்கும் கட்டங்களில் அரசு நிதி திரட்டுவது தப்பு அல்ல. இது அசாதாரண சூழ்நிலைகள். சில முக்கியமான பிரச்சினை

1984 மார்ச் 27]

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

களுக்கு செய்வது சரி, ஆனால் இது நிரந்தரமான திட்டம், சத்துணவு போடுவது என்பது நிரந்தரமான திட்டம். ஆந்திராவில் இருக்கக்கூடிய முதலமைச்சர் திரு. என். டி. ஆர். அவர்கள் அதை பிளானில் போட்டு அந்தத் திட்டத்திற்கு மத்திய அரசிடமிருந்து பணம் வாங்கிக் கொள்கிறார்கள். நீங்கள் ஏன் நிரந்தரமாக பிளானில் கொண்டு வந்து பணம் வாங்கக் கூடாது?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு துணைத்தலைவர் அவர்களே, நோக்கம் என்று வருகின்ற போது இப்போது மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறிய முறையிலே தவறு நோக்கத்திலே அல்ல. அது வெளிநாட்டு படை எடுப்பாக இருந்தாலும் சரி, உள் நாட்டு படை எடுப்பாக இருந்தாலும் சரி அல்லது சத்துணவுத் திட்டமாக இருந்தாலும் நோக்கம் நல்ல நோக்கம். வசூலிக்கின்ற முறையில் கட்டுப்பாடு இருந்தது வேறு பல நிலைமைகள் இருந்தது என்று வேறு பல நிலைமைகள் வருகிற போது தான் அது 6 கோடி வசூலிக்கும் போதும் அந்த நிலை தான் வரும். 1 கோடி ரூபாய் வசூல் செய்யும் போதும் அந்த நிலை தான் வரும். அல்லது 5, 10 லட்சம் வசூலித்தாலும், யார் நட்சத்திர இரவு போட்டாலும் அந்த நிலைகள் தான் வரும். அதைப்பற்றி நான் சொல்ல வரவில்லை. ஆக பிளானில் நாம் கொண்டு வராததற்கு அப்போதே காரணம் சொன்னேன். ஆக தனியாக வைத்து இது ஒரு தனி திட்டம், நாட்டுக்கு தேவையான ஒன்று. இதை பிளானில் சேர்க்காமல் தனியாக ஒதுக்கித் தர வேண்டும் என்று வாதாடி பார்த்தோம், எடுத்துச் சொல்லிப் பார்த்தோம். தமிழகத்தினுடைய பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொல்லிப் பார்த்தார்கள். இது பற்றி பரிசீலிக்கிறேன் என்று மத்திய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்தியாவினுடைய பிரதமர் அவர்கள் கூட இதை கருணை உள்ளத்தோடு பார்க்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். கடைசியில் திட்டக் குழு இதற்கு தனியாக ஒதுக்குவதற்கு இல்லை என்று சொன்னார்கள். அப்படியே திட்டக் குழுவிலே சேர்த்தால் கூட நாம் திட்டக் குழுவிலே எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு சேர்க்கிறோமோ அவ்வளவுக்கு அவ்வளவு வேறு பல திட்டங்களின் அளவு நமக்குக் குறையும்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : ஆந்திராவில் சேர்த்து இருக்கிறார்களே !

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : ஆந்திர மாநிலம் அவர்கள் போக்கில் போகிறார்கள். நாம் நம் போக்கில் போகிறோம். ஆக கடைசியிலே நம் போக்கு தான் சரியான போக்கு என்று நாடு நகரங்கள் எல்லாம் ஏற்றுக் கொள்ளும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. ஆகவே நம்முடைய போக்குக்கு தான் நாம் பதில் சொல்ல முடியுமே தவிர மாண்புமிகு திரு. என்.டி.ஆர். சார்பாக

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1984 மார்ச் 27]

நான் பதில் சொல்ல முடியாது. (குறுக்கீடு) நாம் தான் முதலில் கொண்டு வந்தோம். உள்ளபடியே பிளானில் சேர்க்காமல் தனியாக கொடுக்கிற ஒரு மனப்பான்மையில் கொடுத்து இருந்தால் நமக்கு இலாபம் தான். இப்போது பிளானில் 40 கோடியை நான் சேர்த்தால் வேறு வகையில் இருக்கிறதை எடுப்பார்கள். அவர்கள் மொத்தத்தில் பிளானில் கொடுக்கும்போது 3,150 கோடிக்கு பிளானில் ஒதுக்குகிறார்கள் என்றால் நமக்கு மொத்தத்தில் அவர்கள் கொடுப்பது 600 கோடி தான். அதற்கு மேல் தரவே மாட்டார்கள். ஆகவே அவர்கள் வேறு பல வகையிலே குறைக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே தான் இதற்கு கூடுதலாக தர வேண்டும் என்று கேட்டோம் என்பதை எடுத்துச் சொல்லி, மற்ற பல விளக்கங்களை எல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் தெரிவித்து இருந்தாலும் அவ்வப்போது அதற்கான தன்மைகள் வாய்ப்பு ஏற்படும் போது அளிக்கப்படும் என்று கூறி இந்த மானிய கோரிக்கையை ஏற்க வேண்டும் என்று இந்த பேரவையின் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அத்தனை டேரையும்கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-00.)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இப்போது பிற்பகல் 1 மணி. எனவே பேரவை விதி 204 உள் விதி 3-ன் படி விவாதம் முடிவுறுகிறது. வாக்கெடுப்பு.

பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“1983-84 ஆம் ஆண்டுக்கான கூடுதல் செலவிற்கான மானியக் கோரிக்கைகள் அடங்கிய 23-3-1984 நாளிட்ட அறிவிப்பில் 2 ஆவது வரிசையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள மானியக் கோரிக்கைகள் ஒவ்வொன்றிற்கும், அவற்றின் எதிரே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள தொகைகளுக்கு மேற்படாத தொகை அந்தந்த இனங்களுக்கு 1983-84 ஆம் ஆண்டு கூடுதல் செலவுகளுக்காக அரசுக்கு வழங்கப் பெறவேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற்றது.

நிறைவேற்றப் பெற்ற 1983-84 ஆம் ஆண்டு கூடுதல் செலவிற்கான மானியக் கோரிக்கைகள்

ஏ. வருவாய்க் கணக்கில் செலவு.

கோரிக்கை—

(ரூபாய் ஆயிரத்தில்.)

1 நில வரித் துறை 5,54,54

2 மாநில ஆயத் தீர்வைத் துறை 3,07,34

செலாவரிகைகள்—தொடர்ச்சி

(ரூபாய்
ஆயிரத்தில்.)

4	பொது விற்பனை வரியும், ஏனைய வரிகளும் தீர்வைகளும்—நிர்வாகம்.	1,26,54
5	முத்திரைத் தாள்கள் நிர்வாகம் ..	12,78
7	மாநில சட்ட மன்றம்	614
8	தேர்தல்கள்	1,92,73
9	மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள் தலைமையிடப் பணியாளர்கள்.	3,07,36
10	பால் வழங்கு திட்டங்கள்	3,42
12	தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் சட்ட நிர்வாகம்.	1,68
13	நீதி நிர்வாகம்	42,22
14	சிறைச் சாலைகள்	1
15	காவல் துறை	7
16	தீயணைப்புப் பணிகள்	38,01
17	கல்வி	38,69,50
18	மருத்துவம்	4,90,62
19	பொதுச் சுகாதாரம்	11
20	வேளாண்மை	15,61,30
21	மீனளம்	1
22	கால்நடை வளர்ப்பு	3
23	கூட்டுறவு	39,15
24	தொழில்கள்	4,41,99
25	சின்கோனா	2,49
26	கைத்தறியும் நெசவுத் தொழிலும் ..	14,07,79
27	கதர்த் தொழில்	83
28	சமுதாய நல வளர்ச்சித் திட்டங்களும் நகராட்சி நிர்வாகமும்.	21,51,78

[1984 மார்ச் 27]

கோரிக்கைகள்—தொடர்ச்சி.

(ரூபாய்
ஆயிரத்தில்.)

29	தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும்.	64,71
30	சமூக நலன்	2
31	பழங்குடியினர் ஆதி திராவிடர் முதலியோர் நலன்.	2,65,38
33	வீட்டு வசதி	1
35	நுகர்பொருள் வழங்கல்	22,14,13
36	பாசனம்	2,52,12
37	பொதுப் பணிகள் கட்டிடங்கள்	5,81
38	பொதுப் பணிகள்-பணியாளரமைப்பும், கருவிகளும் தளவாடமும்.	98,25
39	சாலைகளும் பாலங்களும்	15,59,31
40	சாலைப் போக்குவரத்துப் பணிகளும் கப்பல் போக்குவரத்தும்.	22,34
41	இயற்கைச் சீற்றங்கள் குறித்த துயர் தணிப்பு.	22,09,30
42	ஓய்வூதியங்களும் ஏனைய ஓய்வுகால நன்மைகளும்.	15,85,99
43	பல்வகை	1
45	காட்டுவளத் துறை	2,21,84
46	இழப்பீடுகளும் ஒதுக்கீடுகளும்	2,31,93
47	செய்தி, சுற்றுலா, திரைப்படத் தொழில் நுட்பவியல்.	16,50
48	ஊரகத் தொழில்கள்	54,04

 மொத்தம் ஏ. வருவாய்க் கணக்கு .. 2,03,60,13

1984 மார்ச் 27]

பி. வருவாய்க் கணக்கின் கீழ் வராத மூலதனச் செலவு.

49 வேளாண்மை குறித்த மூலதனச் செலவு. 20,72

50 தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு. 10,18,41

51 பாசனம் குறித்த மூலதனச் செலவு .. 4

52 பொதுப் பணிகள் கட்டிடங்கள் குறித்த மூலதனச் செலவு. 9

54 சாலைப் போக்குவரத்துப் பணிகள், கப்பல் போக்குவரத்து குறித்த மூலதனச் செலவு. 9.09,34

55 காட்டுவளம் குறித்த மூலதனச் செலவு 1,63,88

56 ஊரகத் தொழில்கள் குறித்த மூலதனச் செலவு 85,94

57 பல்வகை மூலதனச் செலவு 19,51,26

மொத்தம்—பி. மூலதனச் செலவு .. 41,49,68

சி. கடன்கள், முன்பணங்கள் வழங்குதலும் கடனைத் திருப்பிக் கொடுத்தலும் கோரிக்கை 58

மாநில அரசு வழங்கும் கடன்களும். முன்பணங்களும் 99,35,43

பெரு மொத்தம் .. 5,44,45,24

6. நிவிப்புகள் —தொடர்ச்சி.

(ஈ.) நிதி ஒதுக்க சட்ட முன்வடிவு 1984 (ஆ.இ.)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு :

தமிழ்நாடு 1984 ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க சட்ட முன்வடிவை பேரவையில் அறிமுகம் செய்யவும் ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளவும் ஆளுநர் அவர்கள் தமது இசைவைத் தெரிவித்துள்ளார்கள்.